Hicrî Yılbaşınızı ve Âşûrâ Gününüzü Tebrik Eder,
Kerbela'da Dökülen Kanların Hürmetine Müslümanlar
Arasında Dökülen Kanların Durmasını
Cenâb-ı Mevlâ'dan Niyaz Ederiz.

Lâlegül

Aylık İlim - Kültür ve Fikir Dergisi

Lâlegül Dergisi: Yıl: 3 Sayı:32 - Ekim 2015 Fiyatı:10TL

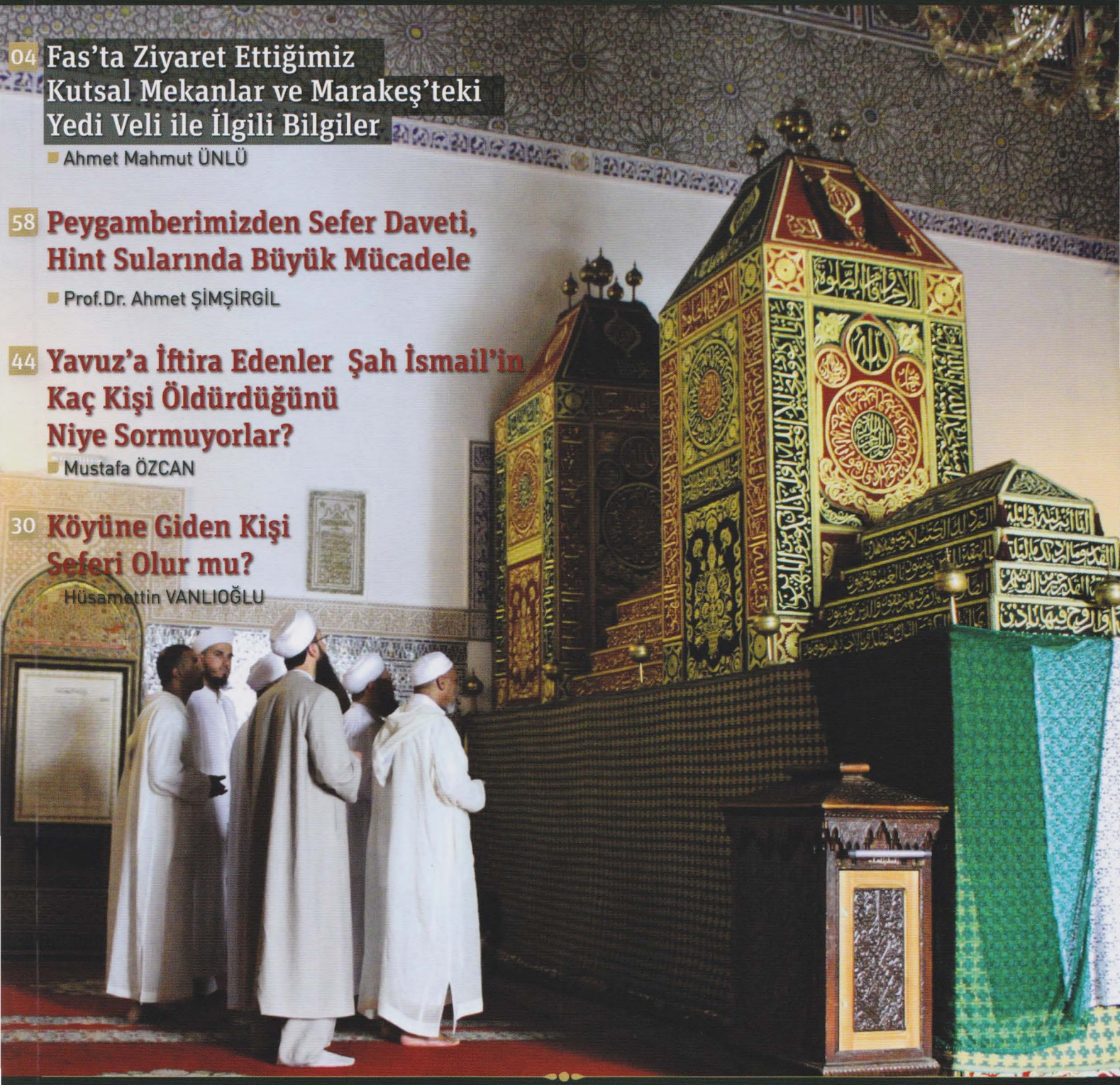

04 **Fas'ta Ziyaret Ettiğimiz Kutsal Mekanlar ve Marakeş'teki Yedi Veli ile İlgili Bilgiler**
Ahmet Mahmut ÜNLÜ

58 **Peygamberimizden Sefer Daveti, Hint Sularında Büyük Mücadele**
Prof.Dr. Ahmet ŞİMŞİRGİL

44 **Yavuz'a İftira Edenler Şah İsmail'in Kaç Kişi Öldürdüğünü Niye Sormuyorlar?**
Mustafa ÖZCAN

30 **Köyüne Giden Kişi Seferi Olur mu?**
Hüsamettin VANLIOĞLU

Geçen Senenin Günahlarının Affı ve Gelecek Sene Şeytandan Korunmak İçin Sene Başı ve Sene Sonu Duâları sh: 65-64

***

Âşûrâ Gecesi - Günü Namazları sh: 77 -78

Eceli Gelene Okuması Nasip Olmayan Âşûrâ Günü Duâsı sh: 82

***

Şifâ, Zenginlik, Aile Saadeti Gibi Onlarca Murad İçin Nuska Olarak Takılacak Âyete'l-Kürsî Vefk-i Şerîfi sh: 96

Âşûrâ Gecesini İhyânın Fazileti sh: 77

***

Âşûrâ Günü Yapılacak 25 Haslet sh: 84

***

Âşûrâ Günü Orucunun Hükmü sh: 75

EDİTÖRDEN

Son zamanlarda devlet ve millet olarak oldukça sıkıntılı günler geçiriyoruz. Kurulan kahpe tuzaklarla şehid düşen askerimizin ve polisimizin acı haberleri neticesinde, millet olarak hepimizin yüreğine üzüntü, evlerimize ateş düştü.

Gelen acı haberler sebebiyle doğal olarak moraller bozuluyor, sinirler geriliyor. Bazı vatandaşlarımız teröre tepki için sokaklara dökülüp protesto yürüyüşlerine katılıyor. Elbette demokratik hakkını kullanarak terörü lanetleyip protesto edebilirsin. Ama vurup kırmadan, yakıp yıkmadan, provokasyonlara gelmeden... Çünkü bu öfke seli, bu acılı kalabalıklar, halkın arasına sızan bazı provokatörler vasıtasıyla önü alınamayacak bir takım taşkınlıklara, hatta kanlı çatışmalara kadar sürüklenebilir.

Zaten dış mihrakların ve onların taşeronu olan pkk terör örgütünün istediği de bu, yani halk sokağa dökülsün, çatışma çıksın ve ülke kanlı bir iç savaşa sürüklensin. Millet olarak uyanık olalım ve aman bu tuzağa düşmeyelim. Zira Dağlıca'da, askerimize mayınlı tuzak kuranlar, şehirde de halk sokağa çıkıp çatışsın diye tuzak kuruyor.

Böylece Suriye modelinin oluşmasına zemin hazırlanacak ve nihayetinde ülkemizde her daim gözü olan dış güçlerin müdahalesiyle, şu cennet vatanı parçalayıp eyaletlere bölecekler. Bunun için de her türlü karanlık planı devreye sokuyorlar.

Şunu unutmayalım ki; bu alçak saldırıları yapan her ne kadar pkk eşkıyası ise de, perdenin ardında küresel eşkıya var. Yani pkk'yı sadece Kandil Dağında, Kato Dağında, Kuzey Irakta değil; Tel Aviv'de, Erivan'da, Brüksel'de de aramak lazım...

İslama altı küsür asır hizmet etmiş Osmanlının bakiyesi olan bu milleti, inşAllah Rabbim zayi etmeyecek. Ve buna da kimsenin gücü yetmeyecek. Ama biz de uyanık olmalı ve her zamankinden daha sıkı kenetlenip birlik ve beraberliğimizi daha da pekiştirmeliyiz.

Bu hassas dönemde, kendi içimizdeki bir takım çekişmeleri bir kenara bırakmalı, siyasilerden tutunda, Sivil Toplum Örgütlerine kadar millet olarak hepimiz teröre karşı net bir tavır koyarak karşısında olmalıyız.

Zira bu vatan hepimizin. Türküyle-Kürdüyle, Lazıyla-Gürcüsüyle, Çerkeziyle hepimiz bu ülkenin evladıyız. Allah göstermesin, bir ülkede savaş başlayıp oraya düşman girdi mi, orada ne huzur ve emniyet kalır, ne de namus ve şeref...

İşte Suriye bize ne büyük ibret. Yıllardır süren savaş oradaki halkı canından bezdirdi. Yağmur gibi yağan bombalar altında yaşamak mümkün olmadığından, halk bir yerlere sığınıp hayatlarını idame ettirmek için değişik ülkelere mülteci olarak sığınmaya çalışıyor. Ne evleri-barkları var, ne huzur ve rahatları...

Suriyeli bir profesör, bir televizyona verdiği röportajda diyordu ki: Ben Suriye'de filan üniversitede görev yapan bir profesördüm. Ama şimdi kimse buna itibar etmiyor. Hepimizin adı Suriyeli...

Yine, bir Avrupa ülkesine iltica etmek isteyen Suriyeli bir kardeşimiz şöyle diyordu: Kimse Suriyelilere saygı duymuyor. Bize sanki hastalıklıymışız gibi davranıyorlar.

Misalleri çoğaltabiliriz. Ama sözün özü şu: Vatanın yoksa itibarın da yok!..

Tahriklere kapılmadan, dolduruşu gelmeden millet olarak her zamankinden daha uyanık olmalı, bir takım karanlık hesaplar içinde olanlara karşı Türküyle-Kürdüyle, Lazıyla-Gürcüsüyle, Çerkeziyle birbirimize daha bir kenetlenmeliyiz. Çünkü bu karanlık oyunları ancak birlik ve beraberlik bozar.

Merhum Prof. Dr. Necmeddin ERBAKAN Hocamızın söylediği şu söz her şeyi çok güzel ifade ediyor: "Kürt ile Türk'ü ayırırsanız ne Türk kalır ne de Kürt. Birleştirirseniz Çanakkale misali ne İngiliz kalır ne de Fransız."

Şimdiden tüm okurlarımızın Hicrî Yılbaşısını tebrik ediyor, bu Hicri yeni yılın İslâm Coğrafyasında yaşanan zulümlerin son bulmasına ve tüm dünya Müslümanlarının bir an önce birleşmesine vesile olmasını Rabbimden niyaz ediyorum.

Fî Emânillah!

Mustafa Özşimşekler

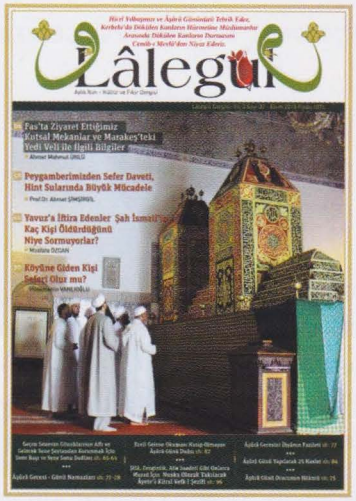

ADRES
Tuana Basın Yayın
Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50/A
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0212 435 10 58

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

LÂLEGÜL DERGİSİ ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
Tuana Basın Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

GENEL MÜDÜR
Gürsel YILDIZ

REKLAM MÜDÜRÜ
Suat YILDIZ
0212 435 50 50

YAYIN TÜRÜ
Yerel, Sürekli, Aylık

BASIM YERİ
Promat Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Orhangazi Mahallesi 1673.Sokak No:34
Esenyurt-İstanbul
Tel: 0212 622 63 63 - Fax: 0212 605 07 98
www.promat.com.tr

YURTİÇİ ABONELİK BEDELİ (YILLIK)
120 TL

YURTDIŞI ABONELİK BEDELİ (YILLIK)
100 Euro

ABONELİK İÇİN BANKA HESAP BİLGİLERİ
Gürsel YILDIZ

ALBARAKA TÜRK TL HESABI
İBAN: TR14-0020-3000- 0064-8648-0000-09

ALBARAKA TÜRK EURO HESABI
İBAN: TR57-0020-3000-0064-8648-0000-11

POSTA ÇEKİ HESAP NUMARASI
Gürsel YILDIZ
105 907 20

TEMSİLCİ İRTİBAT
0212 435 10 58

ABONE DAĞITIM
Tuana Basın Yayın
0212 435 10 58

ABONE İŞLEMLERİ
0212 912 10 06

İÇİNDEKİLER

04 FAS'TA ZİYARET ETTİĞİMİZ KUTSAL MEKANLAR ve MARAKEŞ'TEKİ YEDİ VELİ ile İLGİLİ BİLGİLER
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

26 **SÜNNET** HADÎS-İ ŞERİFLER

28 **BİR SAHÂBÎYİ TANIYALIM** HZ.EBÛ UBEYDE BİN CERRÂH

40 **HIKEMİYYÂT** HİKMETLİ SÖZLER

42 **EDEBİYYÂT** EFENDİM (NAAT-I ŞERİF)

52 **KISSADAN HİSSELER** BUNDAN BÜYÜK KERÂMET Mİ OLUR!

• DUALAR ve ZİKİRLER •

64 **DUALAR ve ZİKİRLER** Haram Ay Orucu

64 67 **DUALAR ve ZİKİRLER** Sene Sonu ve Sene Başı Duaları, Sene Sonu ve Sene Başı Oruçları

68 70 **DUALAR ve ZİKİRLER** Muharrem Ayının Vazifeleri, Muharremin İlk Günü Yapılacaklar, Muharrem Ayı Namazları, Muharrem Ayı Oruçları.

70 84 **DUALAR ve ZİKİRLER** Âşûrâ Gününün Faziletleri, Âşûrâ Gecesinin ve Gündüzünün Amelleri, Âşûrâ Günü Orucu ve Hükmü, Âşûrâ Gecesi Yapılacaklar ve Faziletleri, Âşûrâ Gecesi ve Günü Namazı, Âşûrâ Günü Okunacak Dualar.

84 90 **DUALAR ve ZİKİRLER** Âşûrâ Günü, İmkan Dahilinde İşlenecek Yirmi Beş Haslet

90 96 **DUALAR ve ZİKİRLER** Çok Faziletli Bir Salevât-ı Şerîfe, Seksen Dokuzuncu İsm-i Şerîfi, İsm-i Şerîfinin Bazı Havâssı, Âyete'l Kürsî Vefk-i Şerîfinin Havâssı ve Fazîleti.

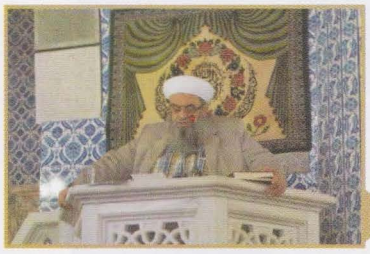

BAŞIMIZA GELEN MÜSİBETLERİN SEBEPLERİ

■ RESUL BÖLÜKBAŞ

22

KÖYÜNE GİDEN KİŞİ SEFERİ OLUR MU?

■ HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

30

ASHÂB-I KEHF'İN HİCRETİ

■ MUSTAFA ÖNŞİMŞEKLER

34

ŞAH İSMAİL'İN KAÇ KİŞİYİ ÖLDÜRDÜĞÜNÜ NİYE SORMUYORLAR?

■ MUSTAFA ÖZCAN

44

CİBRİL HADİSİ

■ ALİ ULVİ UZUNLAR

54

PEYGAMBERİMİZDEN *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* SEFER DAVETİ

■ Prof.Dr. AHMET ŞİMŞİRGİL

58

EVLİLİK İÇİN ÖNEMLİ BİR UYARI

■ MEHTAP KAYAOĞLU

62

Lalegül Dergisi Yıllık Abonelik

Yurtiçi Abonelik ₺120

Yurtdışı Abonelik €100

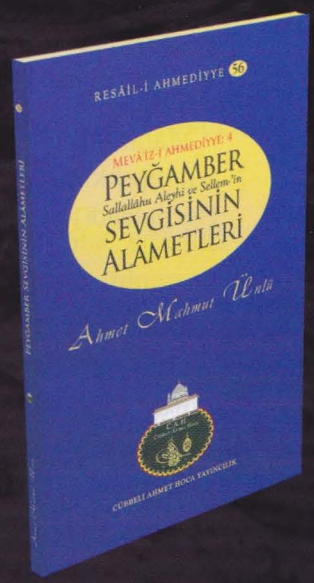

ABONE HEDİYELERİ

Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Sevgisinin Alamaetleri

2 Adet Kabe Kokusu

2 Adet Korunmuş Sır Muskası

Lâlegül

0212 912 10 06

www.lalegulnesriyat.com

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'MİZİN EMRİYLE HEYET OLARAK MAGRİP'E (MOROCCO) YAPTIĞIMIZ ZİYARET

Raşidiye Müftülük Ziyareti

Efendi Hazretleri'mizin heyeti olarak ilk önce Fas'ın önemli şehirlerinden Raşidiye'de Müftülük Makamını ziyaret ettik. Orada İlmî Meclis Başkanı Mevlay Habîb Ammarî ile Fas ve Haricindeki Seyyidler ve Şerifler Meclisi Başkanı Alevî İsmaîlî Memun tarafından karşılandık.

Bu yolculukta rehberimiz aslen Magripli olan fakat şuanda Medine-i Münevvere'de ikamet eden büyük Alim ve âlî isnadlar ve icazetler sahibi Abdurrahman Habîb Şattû Hazretleri oldu.

Mahmud Efendi *(Kuddise Sirruhû)* Hazretleri'mizin teşekkür mektubunu bu fakir (Cübbeli Ahmet Hocaefendi) vekaleten yetkililere takdim etti.

Zerhûn Ziyareti

İdrîs b. Abdillâh b. el-Hasenil-Müsennâ b. el-Hasen b. Alî b. Ebî Tâlib (ö. 177/793)

(Radıyallahu Anhüm Ecmaîn)

İdrîsîler Hânedanının kurucusu olan bu zatın doğumu, çocukluğu ve gençliği hakkında bilgi yoktur. Âlim biri olan babası Abdullah b. Hasan, Emevîler'in son zamanlarında ve Abbâsîler'in kuruluş döneminde Medine'deki Ehl-i beyt mensuplarının reisiydi. *(Radıyallahu Anhüm)*

Ehl-i beyt mensuplarından Sâhibü Fah diye meşhur olan Hüseyin b. Ali, Abbâsî Halifesi Hâdî-İlelhak zamanında Kûfe'de halifeliğini ilân etti. Kûfe'den Horasan'a, oradan da Medine'ye geçip etrafına birçok kimse topladı.

Aralarında Abdullah b. Hasan'ın oğullarından İdrîs ve Yahyâ'nın da bulunduğu Ehl-i beyt'e mensup bazı kimseler de ona katıldı. Yaklaşık 300 kişilik silâhlı bir kuvvetle, Mekke yakınlarında bulunan ve bugün Şühedâ diye anılan Fah vadisine giden Hüseyin b. Ali, Abbas b. Muhammed kumandasındaki Abbâsî ordusuyla yapılan savaşta (8 Zilhicce 169 / 11 Haziran 786) öldürüldü. . *(Radıyallahu Anhüm Ecmaîn)*

Bunun üzerine Yahyâ b. Abdullah Deylem'e kaçarken İdrîs b. Abdullah, hizmetkârı Râşid ve Mağribli hacıların yardımıyla Kızıldeniz'i geçerek önce Nûbe'ye, oradan Ali b. Süleyman el-Hâşimî'nin vali olarak bulunduğu Fustat'a geçti. Burada posta teşkilâtının başında bulunan Sâlih b. Mansûr'un âzatlısı Vâzıh'ın yardımıyla Abbâsîler'in takibinden kurtuldu, Berka ve Kayrevan üzerinden Tilimsân'a, ardından Mağrib bölgesinin merkezi sayılan Tanca'ya ulaştı.

İdrîs b. Abdullah, Ehl-i beyt'e kötü davranan Abbâsî iktidarına karşı idi.

Peygamber Efendimiz ﷺ in 5. kuşaktan torunu **Mevlânâ İdrîs-i Ekber** Hazretleri.

Abbâsîler'den Ebû Ca'fer el-Mansûr'a biat edilmeden önce Medine'de ağabeyi Muhammed en-Nefsü'z-Zekiyye'ye biat edilmişti. Hilâfeti Mansûr'unkinden önce gerçekleştiğinden Ebû Hanîfe ve İmam Mâlik, Muhammed en-Nefsü'z-Zekiyye'ye meyletmişler, onun halifeliğini Abbâsîler'e tercih etmişlerdi.

Ayrıca İmam Mâlik, Abbâsî Halifesi Mansûr'un hal'ine fetva vererek Muhammed en-Nefsü'z-Zekiyye'ye biat etmiş, daha sonra da kardeşi İdrîs b. Abdullah'ın halife olmasını tavsiye etmişti. *(Radıyallahu Anhüm Ecmaîn)*

İdrîs b. Abdullah, mevcut ve meşrû halifeye başkaldırdıkları için Abbâsîler'e yapılan biatın geçerli olmadığına ve 145 (762) yılında Medine yakınında Abbâsîler'ce öldürülen ağabeyi Muhammed en-Nefsü'z-Zekiyye'nin hilâfeti kendisine vasiyet ettiğine, dolayısıyla hilâfetin kendi hakkı olduğuna inanıyordu.

Nitekim bu hususu, kendisine biat edildiği sırada irad ettiği hutbede, "Bizde bulduğunuzu bizden başkasında bulamazsınız" sözleriyle dile getirmişti *(Abdülhay el-Kettânî, I, 85-86).*

Mağrib'de davasını anlatmak ve insanları etrafına toplamak amacıyla Berberî kabilelerinin reisleriyle temasa geçen İdrîs b. Abdullah, Hz. Peygamber*(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in soyundan geldiği için kısa zamanda ilgi merkezi olmaya başladı.

Tanca'daki faaliyetlerine bir süre devam eden İdrîs, büyük bir Berberî kabilesi olan Evrebe'nin reisi Ebû Leylâ İshak b. Muhammed ile anlaşarak bu kabilenin yaşadığı Fas ile Miknas arasında dağlık Zerhûn bölgesi yakınında bulunan Velîlâ'ya gitti. Kabile mensupları İdrîs'i çok iyi karşıladılar. Dinî konularda geniş bilgi sahibi ve Hz. Peygamber*(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in soyundan faziletli bir insan olduğunu söyleyerek Berberî kabilelerini İdrîs'e biat etmeye çağırdılar. Bu olaydan altı ay sonra bütün şehir halkı ona biat etti *(4 Ramazan 172 / 5 Şubat 789).*

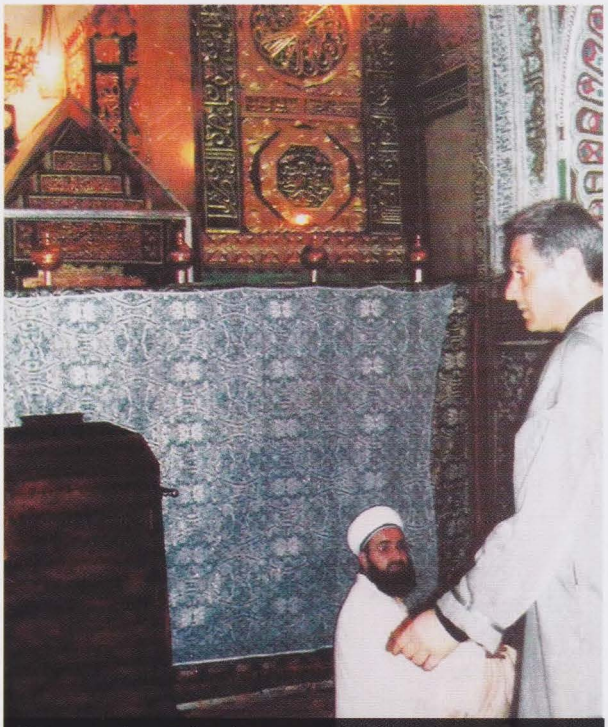

Peygamber Efendimiz ﷺ in 6. kuşaktan torunu **Mevlânâ İdrîs-i Ezher** Hazretleri.

Böylece İdrîsîler hânedanının temeli atılmış oldu. Kısa sürede Fas ile Miknâs arasındaki Berberîler'e de kendini benimseten İdrîs *(Radıyallâhu Anh)* biat aldığı yıl halkının çoğunu Mecûsî, hıristiyan ve yahudilerin oluşturduğu Tâdlâ'yı ele geçirmeyi başardı.

Başta Zenâte, Miknâse, Zevâga olmak üzere bütün Berberî kabileleri Abbâsîler'e olan biatlarından vazgeçip İdrîs b. Abdullah'a biat ederek onun cihad faaliyetlerine katıldılar. Kuvvetli bir ordu kurmaya muvaffak olan İdrîs, Selâ ve Tâmesnâ'yı ele geçirdikten sonra doğuya yöneldi.

Tilimsân ve civarında yerleşen Mağrâve kabilesinin reisi Muhammed b. Hazer el-Mağrâvî kendisine sığındı. İdrîs*(Radıyallâhu Anh)*, henüz biat alışının üzerinden iki yıl geçmeden Safer 174 (Temmuz 790) tarihinde Tilimsân'a girdi. İdaresi altına aldığı bölgelerin halkı zekâtlarını ona ödemeye başladılar. Böylece ekonomik yönden de güçlenen İdrîs, Fas şehrini kurduğu gibi bazı imar faaliyetlerine de başladı.

İdrîs b. Abdullah *(Radıyallâhu Anh)*ölünceye kadar siyasî ve askerî faaliyetlerine devam etti; kıyı şeridi hariç Kuzey Fas'ı ve güneyde Bû-Rakrâk nehrine kadar olan bölgeyi kontrolü altına almayı başardı. Hârûnürreşîd, İdrîs'in üzerine ordu göndermek yerine onu Şemmâh lakabıyla bilinen Süleyman b. Cerîr adlı adamına zehirletmeyi planladı.

Doktor kılığında Mağrib'e giden Şemmâh, İdrîs'in yakınında yer almayı başardıktan sonra bir ağrısı dolayısıyla zehirli bir sakızı ilâç olarak çiğneterek ölümüne sebep oldu *(1 Rebîülâhir 177 / 16 Temmuz 793).*

İdrîs*(Radıyallâhu Anh)*, Velîlâ yakınlarındaki Zerhûn şehrine defnedildi. Mağribliler'in ziyaret ettiği kabrinde günümüzde de her yıl adına törenler düzenlenmektedir. İdrîs b. Abdullah'ın ölümünden sonra Berberîler onun hamile câriyesinin doğum yapmasını beklediler ve doğan çocuğa babasının adını vererek (Ona biat ederek) İdrîsîler hânedanını devam ettirdiler. *(Radıyallahu Anhüm Ecmaîn) (İslam Ansiklopedisi, 21/480-481)*

Ben bu ziyarette nasip olmadıysa da daha önce yaptığım iki ziyarette de İdris-i Ekber Hazretleri'nin oğlu İdris-i Ezher Hazretleri'ni kadim Fas şehrinde 10 sene kadar önce ziyaret etmeye muvaffak oldum ve başka hiçbir kabirde hissedemediğim yoğun kokuyu baba oğul bu iki seyyidin kabr-i şeriflerinde istinşak ettim.

Merhum Seyyid Muhammed Alevî el-Mâliki Hazretleri vefat etmeden önce dedesi olan bu İdris Hazretleri'ni ziyaret etmiş, mana aleminde kendisiyle görüşmüş ve ona hitaplarıyla ilgili bir kaside inşad etmiştir. Yakından tanıdığımız Seyyid İbrahim Ahsâî Hazretleri de bu İdris Hazretleri'nin torunlarındandır.

Hz. Hasan Efendimizin torunları bu İdris Hazretleri'nden dünyaya yayılmış desek yeridir. Rabbim cümlemizi şefaatlerine nail eylesin. Amin.

Benû Mellal Ziyareti

Ziyaretimizin 2. gününde Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in 23. kuşaktan torunu, şimdiki kralın 11. kuşaktan dedesi, **Ali eş-Şerîf** *(Rahimehullâh)*ın kabr-i şerîfini ziyaret ettik.

O makamda türbedar olan Rufaî Şeyhi Hacı Ahmed el Hadıri Hazretleri, ilk önce türbenin girişinde bulunan Ali eş-Şerif Hazretleri'nin Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'e ulaşan şeceresini okudu, daha sonra Mahmud Efendi Hazretlerimize, Hacı Annemize ve Türkiyemize sıhat-ü afiyet ve tüm hayırlara nailiyet hususunda bir saate yakın dualar yaptı, kendisinden çok istifade ederek oradan ayrıldık.

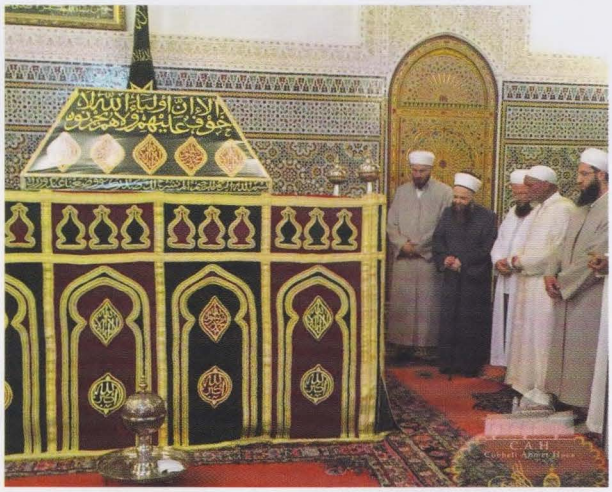

Mustafa Bihyâvî Hazretlerini Ziyaret

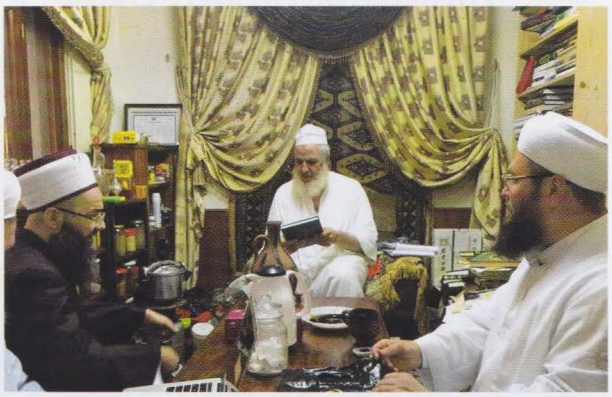

Fas ziyaretlerimiz sırasında Efendi Hazretlerimizin 2010 yılındaki ödül merâsimine iştirak eden Fas heyetinde bulunan Arap âleminin en büyük âlimlerinden ve Şâzelî şeyhi olan **Mustafa Bihyâvî** Hazretleri'ni ziyaret ettik. Efendi Hazretleri'nin selamlarını ilettik, kendisi de çok selam ve hürmetlerini arz etti.

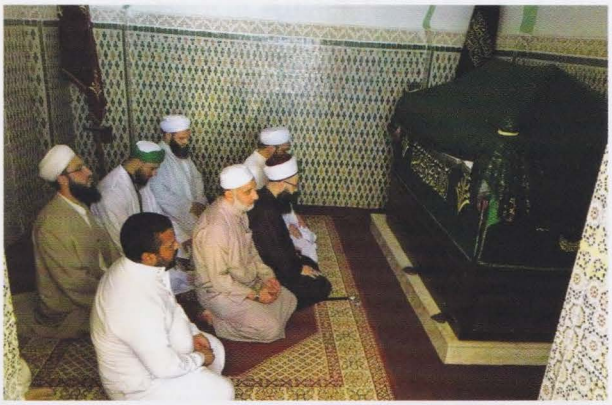

Kasım ibni İdris Hazretlerini Ziyaret

Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Hazreti Hasen *(Radıyallâhu Anh)* Efendimizden gelen altıncı torunu **Kasım ibni İdrîs** Hazretleri'nin Tanca'da bulunan kabr-i şerîfini ziyaret ettik.

Fas'ta kurulan İdrisler Devleti'nin 2. sultanı **Sultan İdrîs-i Ezher** Hazretleri vefat edince mülk oğulları arasında taksim edildi. **Kasım ibni İdrîs** Hazretleri'ne Tanca, Septe ve civarındaki şehirler düştü. Oraların emiri oldu. Fakat sonra kardeşi **Seyyid Muhammed** ile arasında bazı çatışmalar çıkınca kendisi dünyadan soğuyarak mülkü ve saltanatı bıraktı. Kendini tasavvufa verdi. Zühd ve ibadet içerisinde bir hayat geçirdi. Hicri 254 yılında da vefat etti. Kendisinin ibadet mahalli olarak inzivâya çekildiği bu mekanda defnedildi. **Allâh-u Te'âlâ** bizi Ehl-i Beytin şefaatine nâil eylesin. Amin.

Türbedarın Türklere Duası

Ziyaretimiz sırasında 96 yaşındaki türbedarın duasını aldık. Kendisi: **"Allâh-u Te'âlâ Türklere kuvvet versin. Onları eski haline getirsin. Çünkü onlar Allah için savaştılar"** şeklinde dua buyurdular.

Şâzelî Hazretleri'nin Şeyhi Abdüsselam ibni Meşiş Hazretleri'ni Alem Dağında Ziyaret

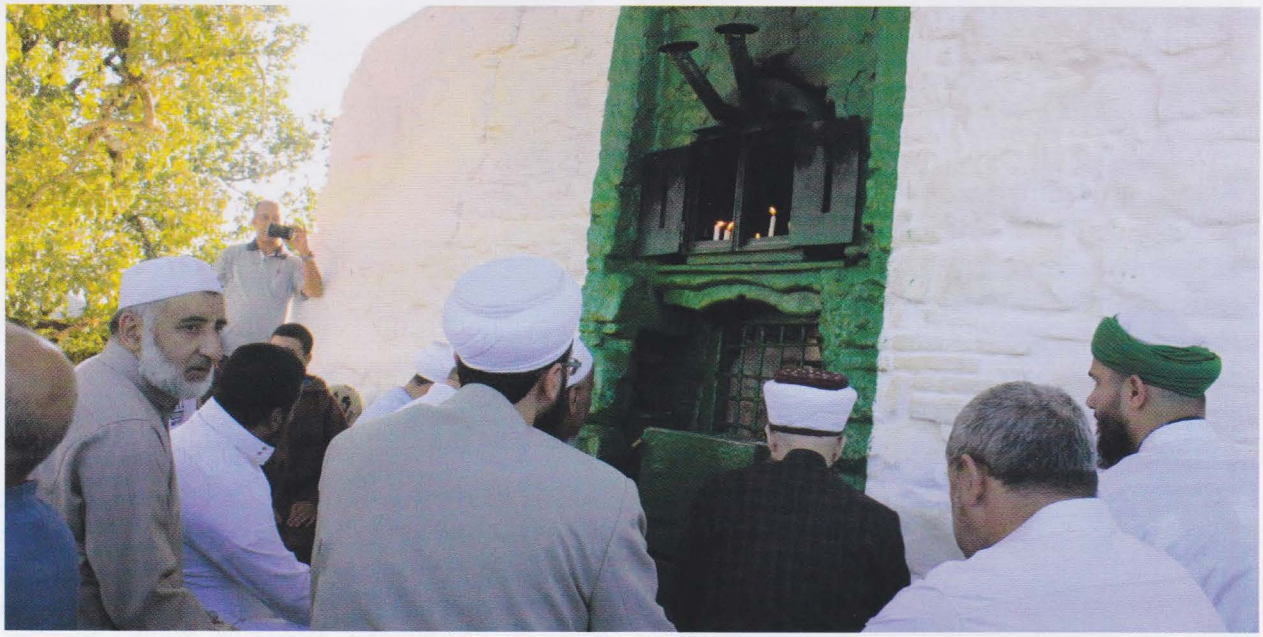

Şâzelî tarikatının kurucusu **Ebu'l-Hasen eş-Şâzelî** Hazretleri'nin şeyhi **Abdüsselam ibni Meşiş** Hazretleri'ni Tanca'da ziyaret ettik. Kendisi Tanca'ya 100 Km. yakınlıktaki Cebel-i Alem diye bilinen bir dağın tepesinde yaşamış, oradaki bir mağarada devamlı ibadette bulunmuş ve daha sonra Hristiyanlar tarafından tutulan bir işbirlikçi tarafından abdest aldıktan sonra sabah namazına çıkarken şehit edilmiştir.

Bu zat, makbul olan bir duasında En'am Sûresi'ni okurken bir âyete gelmiş ve orada dalmış, sonra mânevî halden ayılınca şöyle bir dua kendisine nasip olmuş:

"Yâ Rabbi! Kimin hakkında şekâvet yani kötü ölüm ve imansızlık yazdıysan ona benim kabrimi ziyaret etmeyi nasip etme.

Çünkü benim ziyaretime ulaşana kıyamet günü şefaat etmek istiyorum. Onun için kendisine şefaat edemeyeceğim derecede imansız ölecek olanı kabrimin başında durdurma" diye dua etmiş. *(Abdullah et-Telîdî, el-Mutrib, sh:98)*

Ebul Hasen eş-Şâzelî Hazretleri de arkasında bulunurken bu duayı işitmiştir ve bizlere nakletmiştir. Bu zâtı ziyaret ederek inşâallâh imanımızı kurtaracağımıza ve şakîlerden olmadığımıza dair kalbimizde bir müjde hissetmiş bulunuyoruz.

Rabbim cümlemize ziyaretlerini ve şefaatlerini nasip eylesin. Âmîn!

İbni Meşiş Hazretleri'ni Tanıyalım

Ebû Muhammed Abdüsselâm b. Meşîş (Beşîş) el-Hasenî (ö. 625/1228 [?])

Tasavvufun Kuzey Afrika'daki en büyük temsilcilerinden biri, Ebü'l-Hasen eş-Şâzelî'nin şeyhi olan bu zatın hayatı hakkında kaynaklarda yeterli bilgi yoktur.

Şa'rânî ve Münâvî gibi sûfî tabakat müelliflerinin eserlerinde yer vermedikleri Kuzey Afrikalı bu büyük velîye dair bilgiler daha çok menkıbelere dayanmaktadır. Rivayete göre Hz. Hasan soyundan geldiği için el-Hasenî unvanıyla anılan Abdüsselâm, yedi yaşlarında iken kendini ibadete vermiş, din ilimlerini öğrenmiş ve genç yaşta keşf (perde arkasını görme) mertebesine ulaşmıştır. Daha sonra on altı yıl süren bir seyahate çıkmış, Fas yöresinde dolaşarak tasavvufî bilgi ve tecrübesini arttırmıştır. Seyahatlerinden birinde konakladığı mağaraya gelen Abdurrahman b. Hüseyin ez-Zeyyât kendisini yedi yaşından beri mânen terbiye ettiğini söyleyince ona intisap etmiştir. Zeyyât'ın sohbetinde ne kadar bulunduğu ve ondan neler öğrendiği hakkında bilgi yoktur. Tasavvuf hırkasını Ebû Medyen et-Tilimsânî'den giydiği de söylenmektedir. *(Kuddise Sirruhum)*

Kur'an ve hadise son derece bağlı olan, sünnetten uzaklaşan zümrelerle mücadele eden İbn Meşîş, peygamberlik iddiasında bulunarak etrafına birçok cahil taraftar toplayan Muhammed b. Ebû Tavâcîn'e karşı koymak için inzivadan çıkıp mücadele meydanına atılmış, bu mücadeleden vazgeçmesi için yapılan teklifleri reddedince, İbn Ebû Tavâcîn'in adamları tarafından şehid edilmiştir. Ölüm tarihi olarak 622, 623, 625 yılları gösterilmektedir. "Şehid kutub" diye de meşhur olan İbn Meşîş'in naaşı Benî Arûs arazisindeki Cebelialem'e defnedilmiştir. Hakkında pek çok keramet ve menkıbe nakledilen ve İslâm âleminde büyük hürmet gören İbn Meşîş'in türbesi Fas'ın önemli ziyaret yerlerinden biridir. Çok sarp bir yerde bulunan mezarı bir nevi harem kabul edildiğinden, gayri müslimlerin buraya yaklaşmalarına izin verilmemektedir. Şeyhin oğulları ve torunları da asırlar boyu bölge halkından büyük bir saygı görmüşlerdir. İbn Meşîş'in ölüm yıldönümü dolayısıyla Tittâvin civarındaki Şaşavan kasabası sakinlerince düzenlenen ihtifale (mevlid) çok sayıda insan katılmaktadır. *(Kuddise Sirruhum)*

İbn Meşîş'in asıl önemi, milyonlarca müridi ve yaygın bir nüfuzu olan Şâzeliyye tarikatının kurucusu Ebü'l-Hasen eş-Şâzelî'yi yetiştirmiş olmasından ileri gelmektedir. İbn Meşîş'e, Meşîşiyye veya Abdüsselâmiyye adı verilen bir tarikat nisbet edilmişse de onun bir tarikat kurucusu olmadığı, çevresine mürid toplamak için hiçbir gayret göstermediği, hatta intisap etmek için gelen kişileri müridliğe kabul etmediği bir gerçektir. Hatta bir gün huzuruna gelerek, "Bana el ver" diyen kişiye hiddetle, "Ben peygamber miyim ki sana el vereyim! Farzlar da haramlar da bellidir. Farzları yerine getir, haramlardan sakın!" dediği rivayet edilmektedir. Şâzelî, onun bir seher vakti halkın kendisinden yüz çevirmesi için Allah'a dua ettiğini nakleder. Kendisi ne kadar az tanınmışsa müridi Şâzelî de o kadar çok tanınmış, fikir ve görüşleri hakkında ancak bu müridi vasıtasıyla zamanımıza bilgi ulaşmıştır.

Şâzelî'nin anlattığına göre, İbn Meşîş Allah sevgisine çok fazla önem verir, sevgiyi bütün hayır ve faziletlerin etrafında döndüğü bir merkez, her türlü nur ve kerametlerin kaynağı olarak kabul ederdi. *(Kuddise Sirruhum)*

Şâzelî'nin rivayet ettiği "vesâyâ"sı, İbn Atâillah'ın Letâifü'l-minen'inde (Mısır 1322), İbnü's-Sebbâğ'ın Dürretü'l-esrâr'ında *(Mısır 1304), İbn Ayyâd'ın el-Mefâhirü'l-aliyye'sinde (Mısır 1961) ve Süyûtî'nin Teyîdü'l-hakıkati'l-aliyye'sinde (Süleymaniye Ktp., Şehid Ali Paşa, nr. 1131-1132)* nakledilmiştir.

İbn Meşîş'in evrâdı, es-Salavâtü'l-Meşîşiyye adıyla günümüze kadar gelmiştir. Kısa bir salavattan ibaret olan bu evrâd, tasavvufun belli başlı kavramlarını özlü bir şekilde ifade ettiğinden, âbid ve sûfîler arasında hararetle okunmuş ve muhtelif müellifler tarafından defalarca şerhedilmiştir. Yûsuf en-Nebbânî, el-Cevâhirü'l-bihâr adlı eserinde (II, Beyrut 1327), Abdülazîz ed-Debbâğ, Abdülganî en-Nablusî ve Sîdî Abdullah el-Mîrganî'nin şerhlerini aynen iktibas etmiştir. es-Salavâtü'l-Meşîşiyye, İsmâil Hakkı Bursevî tarafından da tercüme ve şerhedilmiştir (İstanbul 1256).

Sûfîler, metni kısa olan bu salâtın mânevî tesirine inandıkları için onu vird olarak benimsemiş ve günün belirli vakitlerinde okunmasını tavsiye etmişlerdir. Onlara göre bu salât, insan tarafından tertip edilen salavâtın en mükemmeli olup ilâhî bir ilhamla söylenmiştir; zira insan kendiliğinden böyle bir salât düzenleyemez.

Bazı hikmetli sözlerini nakledecek olursak, Kendisi buyururdu ki:

"Dünyâ kirinden temizlen. Arzu ve isteklerine meylettiğin zaman onu tövbe ile düzelt. Allah sevgisine yapış. Allah sevgisi öyle bir şeydir ki, her iyilik, hayır ve üstünlüğün esası odur.

Sevaba kavuşamayacağın yere ayağını koyma. Günah işlemeyeceğin yere otur.

Allahü Teâlânın sevdiği işleri yapmakta yar dım isteyeceğin kimseden başkasıyla oturma.

En güzel nasîhatçı seni Mevlâ'ya sevk edendir (Allah-u Te'âlâ'ya iletendir) .

Kendisi hatırlanınca, Allahü teâlâyı hatırlatanlarla berâber ol." *(Muhammed ibni Cafer, Selvetül-Enfas, 1/5, İbnü Ataillah, Letaifül minen 1/92, Abdullah et-Telîdî, el-Mutrib, sh:90-106, Nebhani,Câmiu-Kerâmât-il-Evliyâ; c.2, s.69, Tıbyân-ul-Vesâil; c.3, s.124-129, Abdülhalîm Mahmûd, el-Kutb-üş-Şehîd Sîdî Abdüsselâm bin Meşîş, Kâhire, 1976; İsam, İslam Ansiklopedisi, 1/302)*

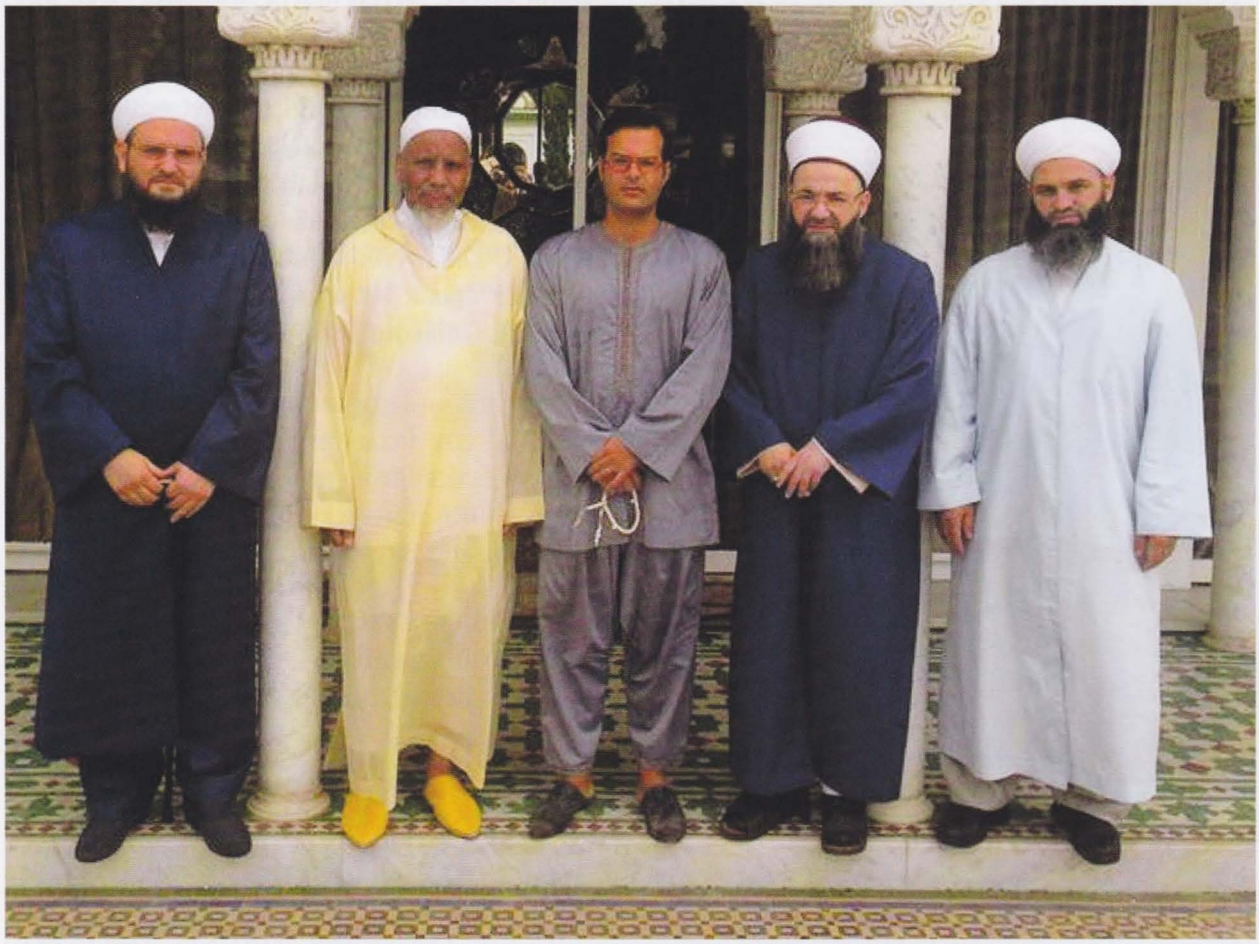

Emir İsmail eş-Şerîf'i Ziyaret

Fas Kralı **Şerîf 6. Muhammed**'in amcasının oğlu ve en yakını **Emir İsmail eş-Şerîf**'i **Mahmud Efendi** Hazretleri'nin heyeti olarak makamında ziyaret ettik. Kendisi bizi **Kral 6. Muhammed**'e vekâleten ve kendi adına asâleten kabul etti.

Âlimlere ve velilere hürmetiyle bilinen bu zat Mahmud Efendi Hazretlerimiz hakkında hazırlanan 20 dakikalık Arapça sunumu çok büyük bir muhabbet ve ilgiyle izledikten sonra yakında İstanbul'a geldiğinde **Mahmud Efendi** Hazretleri'ni mutlaka ziyaret etmek istediğini bildirdi.

Ebû Silham Hazretleri'ni Ziyaret

Marakeş ziyaretlerine giderken yolda **Mevlâ-ye Ebû Silham** Hazretleri'ni ziyaret ettik. Bu zat Mağrip'te bulunan, tasarrufu devam eden üç veliden biri olarak kitaplarda zikrediliyor. **İbni Meşiş** Hazretleri'nin huzurunda sadece âhiret işleri için tevessül yapılacağı, **Ebû Silham** Hazretleri'nin ziyaretinde özellikle dünya hâcetleri ile ilgili muratlar isteneceği, **Ebû Yâze** Hazretleri'nde ise her türlü muradın **Mevlâ Te'âlâ**'dan istenilebileceği hususunda kitaplarda malumat bulunmaktadır.*(Abdullah et-Telîdî, el-Mutrib, sh:55; Ebul Hasen el-Yûsî, el -Muhâzarât, sh:75)*

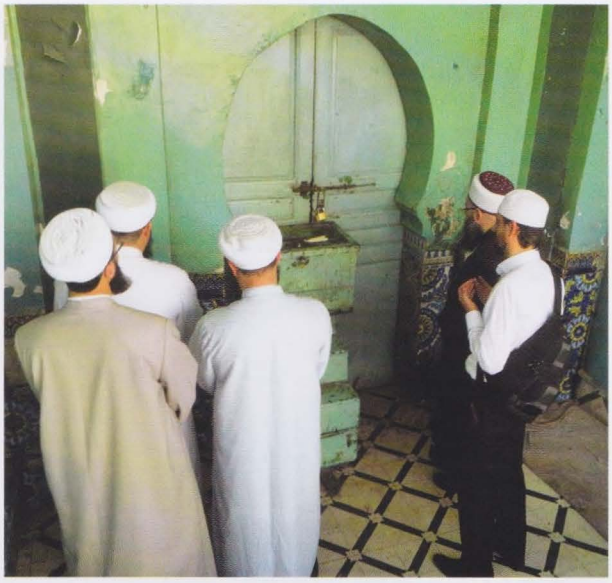

Rabbim şefaatlerine nâil eylesin. Âmîn

MARAKEŞ'DE YEDİ VELİ ZİYARETLERİ

Müftülük Ziyareti

İlk olarak Marakeş'e geldiğimizde müftülük makamını ziyaret ettik. Bizi orada Marakeş Meclis-i İlmî Reisi, Marakeş Müftüsü **Muhammed İzzuddîn Mîyar İdrisî** Hazretleri karşıladı. Kendisi ile müftülükte uzun bir sohbet gerçekleştirdik.

Mağrip'in ilmî faaliyetleri, Mağrip'te bulunan medreseler, hâfızlık yetiştirme yurtları ve Mâlikî fıkhı ve Eş'arî akîdesi üzerine bağlı kalarak ilmî faaliyetlerde bulunduklarını anlattılar.

Biz de kendisine **Mahmud Efendi** Hazretlerimizin tarihçe-i hayatlarını ihtiva eden bir sunum izlettik. Bunun üzerine kendisi Mahmud Efendi Hazretleri'mizin haflesine kendisinin de davet edildiğini ama bazı mânileri sebebiyle katılamadığını beyan etti.

Sunumda özellikle irşad umresindeki kalabalığı görünce hayretlerini gizleyemedi.

Bu kadar insanın Haremeyn'de toplanmasının, bu kadar insanın **Mahmud Efendi** Hazretleri'ne teveccühünün, yönelişinin ve kendisini görmek için akın etmesinin şu an dünyadaki diğer şeyhlere uygulanan bir şey olmadığını, bunun mânevî bir ilgi ve alaka olduğunu beyan ederek bu hususta kendisinin **Mahmud Efendi** Hazretleri'ni ziyaret etmek istediğini ve bu niyetle İstanbul'a gelecegini ifade ettiler.

Daha sonra müftülükte bulunan kütüphaneyi ve bazı kitapları gördükten sonra bazı konular ve konuşmalar cereyan etti ve daha sonra da müftülük makamından ayrıldık.

Yûsuf ibni Ali Ebû Yakub Hazretleri'ni Ziyaret

Marakeş'te bulunan yedi velinin ziyareti birçok ulemâ tarafından teşvik edilmiş ve bu zatların tertip üzere ziyareti neticesinde niyet edilen muradın **Allâh-u Te'âlâ** tarafından mutlaka yerine getirileceği bildirilmiştir.

Bu yedi ricâl hakkında ulemânın ve evliyânın tevâtürle naklettiği bilgiler vardır.

Bu yedi büyük zattan birincisi **Yûsuf ibni Ali Ebû Ya'kûb** Hazretleri'dir.

Bu mübarek zat aslen Yemen Araplarından olup daha sonra Mağrip kabilelerinden Sınhaç kabilesine intisap etmiş ve kendisinin **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sahabesinden **Akmer ibni Ezher el-Himyerî** Hazretleri'nin zürriyetinden olduğu kitaplarda yer almıştır.

Bu mübarek zat hicrî sene 593'te Recep ayında vefat etmiş ve cenazesine insanlar çok büyük kalabalıklarla iştirak etmişlerdir.

Kendisi şânı büyük ve faziletli zatlardandır. En büyük özelliği **Allâh-u Te'âlâ**'nın kaderine razı gelmesi ve mübarek bedeninde bazı vakitler zuhur eden cüzzam hastalığına sabretmiş hatta şükretmiş olmasıdır.

Hatta cüzzam hastalığına uğradığı için **Allâh-u Te'âlâ**'ya şükretmek üzere dervişlere yemekler hazırlamış ve **Mevlâ Te'âlâ**'nın kendisini imtihan etmesinden dolayı **Mevlâ Te'âlâ**'ya şükretmiştir.

Bu zatı yıkayan ve cenazesini kılan fakih **Ebû Ali** Hazretleri: "Ben onu yıkarken tebessüm ettiğini müşâhede ettim" demiştir. Kendisi vefatından evvel ne zaman vefat edeceğini beyan etmek üzere vefatından kırk gün evvel parmaklarıyla işaret ederek günleri saymıştır ve böylece kerameti sâbit olmuştur.

Bu mübarek zâtın cüzzam hastalığı gibi tıpta tedavisi olmayan bir hastalığa yıllarca sabretmiş olması hatta şükretmiş olması ve kazaya rıza göstermesi kendisinin fenâfillâh mertebesinde olmasına vesile olmuştur. **Allâh-u Te'âlâ** şefaatlerine nâil eylesin. Âmîn!

Ebu'l- Fazl Kâzı İyaz Rahimehullah Hazretleri'ni Ziyaret

Yedi ricalden ikinci ziyaretimiz **Ebu'l-Fazl Kâzı İyâz** Hazretleri'ne gerçekleşmiştir Bu zâtın makamının yüceliğine dair ulemâ ve imamlar ittifak etmiştir. **"Şifâ-i Şerîf"** onun en büyük eseridir. Kendisinin daha birçok hadis kitaplarına şerhleri vardır, birçok ilimde kıymetli eserler yazmıştır.

Kendisi hicrî 476 yılında Şaban ayının yarısında Septe'de doğmuş, 544 senesinin ramazân-ı şerîfinde bir cuma günü Marakeş'te vefat etmiştir.

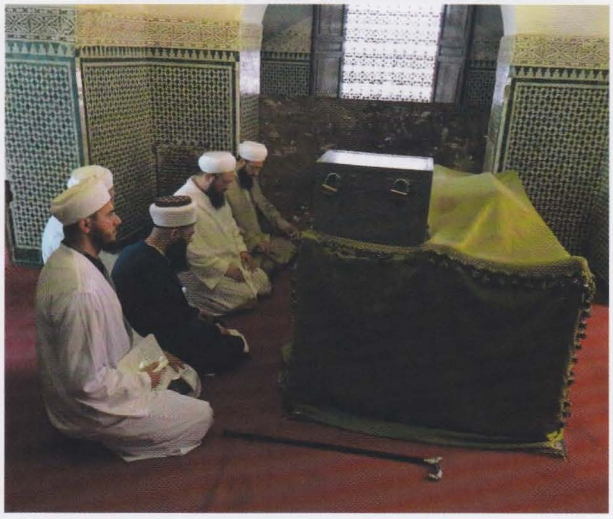

532 yılında Gıranada'da kadılık yapmış, özellikle **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* hakkında yazmış olduğu "Şifâ-i Şerîf" eseri halen bütün dünyada okunmaktadır.

Bu eserinden dolayı **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* mana aleminde kendisine dua etmiş, kendisi de **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* i mana aleminde görünce **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona:

"Ey İyaz! Sana müjde olsun" buyurmuş, o:

"Ne sebeple yâ Rasûlellâh!" diye sorunca **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **"Şifâ-i Şerîf'i yazdığın için sana cennete girmek müjde olsun ve bu kitabı okuyanlara ve dinleyenlere kör olmayacaklarına dair müjde verebilirsin"** buyurmuşlardır.

Allâh-u Te'âlâ şefaatlerine nâil eylesin. Âmîn! *(Muhammed ibni Abdisselam, Bulûğu'l-âmâl fî zikri menâkıbi sebati ricâl, sh:65)*

Ebu'l Abbâs es-Sebtî Hazretleri'ni Ziyaret

Yedi ricalden üçüncüsü **Ebu'l-Abbâs es-Sebtî** Hazretleri'dir. Kendisi çok büyük bir velidir. **Muhyiddîn ibni Arabî** Hazretleri'nin de şeyhidir. Kendisinin tarikattaki yolu îsâr yani başkalarını tercih etmek ve malının mülkünün zaruret miktarı dışındakileri fakir fukaraya harcamaktır.

Evliyânın büyüklerindendir. İsmi Ahmed olup, babasının adı Câfer'dir. Künyesi Ebû Abbâs olup, Sebtî diye bilinir. 1130 (H.524) senesinde Sebte'de doğup, 1204 (H.601) târihinde Marakeş'te vefât etti. Marakeş'in dışında bir yere defnedildi. Sebtî Hazretleri, Muvahhidîn sultanlarından Yâkub bin Mensûr'un zamânında yaşadı. Çok meşhûr idi. Menkıbeleri herkesin arasında yayıldı. İnsanları, fakirlere ve muhtaçlara sadaka vermeye teşvîk ederdi.

Şihâb el-Makkarî *(Rahimehullâh)*, Nefh-ut-Tıyb ismindeki eserinde, onun hayâtını anlatmış, büyük âlimlerin onu övdüğünü, en büyük velîlik derecesinde bulunduğuna şehâdet ettiklerini bildirmiştir.

Ebû Abbâs Sebtî'nin yakınlarından olan Ebû Hasan Senhâcî, kendisine **Allâh-u Te'âlâ**'nın izni ile varlıklar üzerinde nasıl tesirli olduğunu, yaptığı duâların kabûl olma sebebini, hâlinden şikâyette bulunanlara ve dileklerini elde etmek istiyenlere niçin sadaka vermelerini ve îsâr sâhibi olmalarını emrettiğini sorunca, ona şunları anlattı:

"Ben, insanlara sâdece faydalarına olan şeyleri tavsiye ediyorum. Yirmi yaşında iken, Kâdı İyâd'ın talebesi olan büyük âlim Ebû Abdillah Fahhâr'ın yanında, ahkâmla ilgili kitapları okudum. Yirmi yaşıma geldiğimde Nahl Sûresi'nin 90'ıncı âyetine rastladım. Bu âyet-i kerîme üzerinde düşündüm. Kendi kendime; senden, adâlet ve ihsân sâhibi olman isteniyor, dedim.

Bu âyet-i kerîme üzerinde yine düşünmeğe devâm ettim. Bundan sonra elime geçen az çok ne olursa olsun, üçte birini kendime bırakıp, geri kalan üçte ikisini Allah rızâsı için fakirlere ve muhtaçlara sarfetmeye karar verdim.

Sonra **Allâh-u Te'âlâ**'nın ihsân makâmında olan bir kimseye, ilk önce farz kıldığı şeyin ne olduğunu araştırınca, bunun, nîmetine şükür olduğunu anladım."

Ebû Abbâs Sebtî Hazretleri, bir gece ilim ile meşgûl olan talebelerin yanında bulunuyordu.

Derslerini müzâkere ettikleri için, fazla gürültü oluyordu. Bu sırada bekçiler, talebelerin kaldığı evin kapısını çaldı. Talebelerin hizmetleri ile uğraşan hizmetçi, onları karşıladı. Bekçiler, hizmetçiye; "Geceleyin gürültü yapanların cezâlandırılacağını bilmiyor musunuz?" dedi. Sonra bekçilerden ikisi, sabah olunca oradaki talebeleri karakola götürmek için, medresenin kapısı önünde beklemeye başladı. Hizmetçi, bu durumu talebelere haber verince, çok korktular. Eğer götürürlerse, bizi mutlakâ öldürürler, diyorlardı. Bu sırada orada hazır bulunan Ebû Abbâs gülüyor ve talebelerin endişe ettikleri hususa hiç aldırmıyordu. Seher vakti bir müddet yalnız kaldıktan sonra, talebelere; "Hiç korkmayın! Ben, **Allâh-u Te'âlâ**'dan sizi muhâfaza buyurması için duâ ettim. Onlar size hiçbir şey yapamıyacaklar." dedi ve dediği gibi çıktı. Bekçiler, bir şey yapmaya muvaffak olamadılar.

Bâzıları Ebû Abbâs ibni Âfir Hazretleri'ne evliyânın kerâmeti hakkında sordular. O da şöyle cevap verdi: Ölüm ile velînin kerâmeti kesilmez. Marakeş'de defnedilmiş bulunan Ebû Abbâs Sebtî'yi işâret ederek; fakirlere sadaka verdikten sonra, onun kabrinin yanında, onu vesîle ederek **Allâh-u Te'âlâ**'ya duâ eden kimsenin ihtiyâcının nasıl giderildiğine bak(arsan bunu anlarsın)!" dedi."

Nefh-ut-Tîb kitabının sâhibi Makkarî *(Rahimehullâh)* şöyle anlatır: "Ebû Abbâs Ahmed Sebtî'nin kabr-i şerifinin yanında birkaç defâ durup, **Allâh-u Te'âlâ**'dan dileklerde bulundum.

Dileklerimden birisi de; ilim sâhibi olmam ve öğrenmek istediğim bazı kitapları bana anlamayı nasîb etmesi idi. Bu dileklerime erişmem için Ebû Abbâs Sebtî'nin kabrinin yanında duâ ettim. **Allâh-u Te'âlâ** benim bu duâmı kısa zamanda kabûl etti."

Abdurrahmân ibni Yûsuf Hıstî, Ebû Abbâs Sebtî'nin aleyhinde konuşan biri idi. Bir gece rüyâsında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Efendimizi gördü: "Ey Allah'ın Resûlü! Sebtî hakkında ne buyurursun?" diye sordu. **Resûlullah** Efendimiz tebessüm ettikten sonra:" Sebtî salih (iyi) kimselerdendir" buyurdu.

Bunun üzerine "Yâ Resûlallah! Bana bunu açıklar mısın?" dedi.

O zaman **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz onun Sırat köprüsünden şimşek gibi, pek süratli bir şekilde geçeceğini bildirdi.

Ebû Hasan Habbâz, Ebû Abbâs Sebtî'ye; "İnsanlar kuraklık ve pahalılık sebebiyle büyük bir sıkıntı içerisindeler" deyince, ona; "Cimriliklerinden dolayı, **Allâh-u Te'âlâ** onlara yağmur vermiyor. Eğer siz, elde ettiğiniz mahsûllerin zekâtı ile fakirlere sadaka verseydiniz, buna karşılık **Allâh-u Te'âlâ**'da size yağmur verirdi." dedi. Ebû Abbâs'ın bu sözleri üzerine Ebû Hasan Habbâz, fakirlere sadaka verip, yardımda bulundu. Güneş pek kızgın, hava çok sıcaktı, yağmurdan ümîdini kesmişti, ağaçların ve diğer bitkilerin kurumaya yüz tuttuğunu gördü. Bir müddet sonra, öyle bir yağmur yağdı ki, bütün her taraf suya kandı.

Ebû Abbâs Sebtî Hazretlerinin kerametleri hakkında ciltler dolusu kitap yazılabilir.

Vefatından sonra da birçok kerametleri görülmüştür. Vefatından sonra kabrinde tasarrufu devem eden velilerdendir. **Allâh-u Te'âlâ** şefaatlerine nâil eylesin. Âmîn! *(Muhammed ibni Abdisselam, Bulûğu'l-âmâl fî zikri menâkıbi sebati ricâl, sh:66-132, Abdullah et-Telîdî, el-Mutrib, sh:82-90, Nebhânî, Câmiu Kerâmât-il-Evliyâ; 1/303, El-A'lâm; 1/107, İslâm Âlimleri Ansiklopedisi; 8/201)*

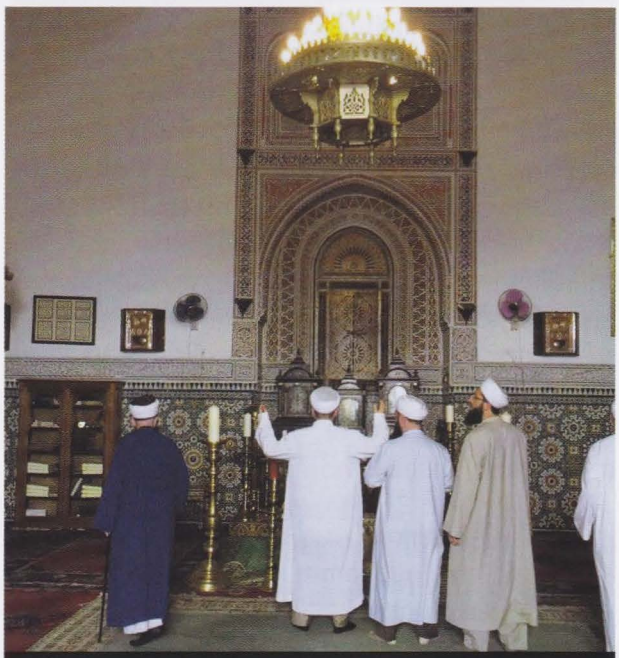

Muhammed KESKİN Hocaefendi dualarımızın kabulüne dair bir alamet istemişken, Sebtî Hazretleri'nin mescidinde ezan başlayınca sevincinden ellerini kaldırarak duaya başladı.

Muhammed ibn-i Süleyman el-Cezûlî Hazretleri'nin Ziyareti

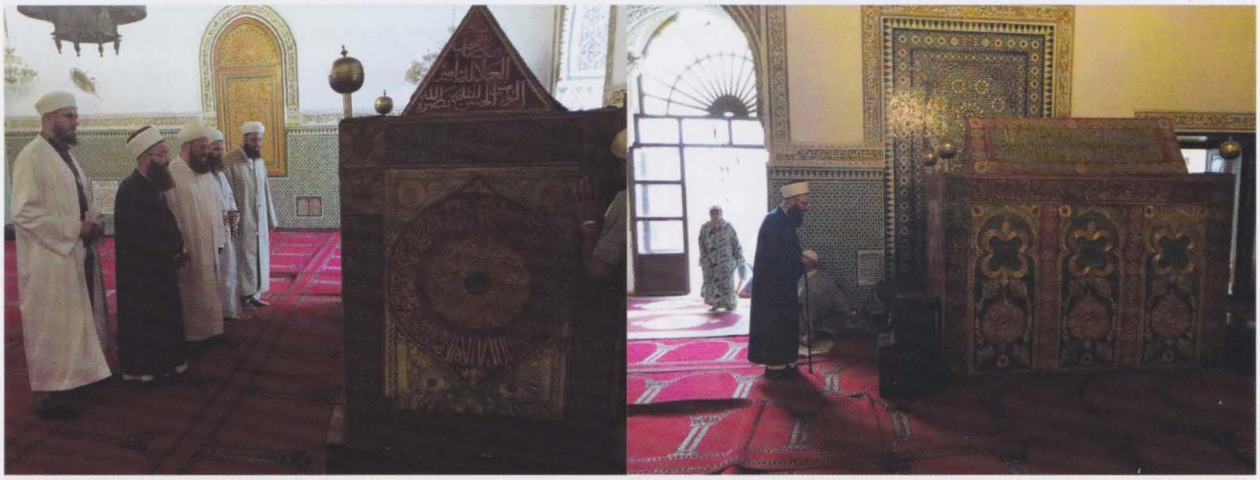

Yedi ricâlden dördüncü olarak büyük veli **Muhammed ibni Süleyman el-Cezûlî** Hazretleri'ni ziyaret etmek nasip oldu. Bu zâtın soyu Hazreti Hasan Efendimiz vasıtasıyla **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e dayanmaktadır. Kendisi Hasenî'dir. Türklerin memleketinde çok yaygın olan **"Delâilü'l-hayrât"** isimli salevât-ı şerîfe kitabını bu zat telif etmiştir.

Şâzeliyye-Cezûliyye tarikatının kurucusu olan bu zat Fas'ın güneyinde bulunan Sûs vadisinin Cezûle bölgesindeki Simlâl köyünde doğdu. O dönemde Güney Fas ve bölgenin ilim merkezi olan Marakeş Portekiz tehdidi altında bulunduğundan Fas şehrine giderek memleketinde başladığı tahsilini orada sürdürdü.

Aslen Cezûle kabilesine mensup bir Berberî olmakla birlikte seyyid Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem'in torunu) olduğu kabul edilen Cezûlî Hazretleri, Fas'ta bugün Karaviyyin Camii'nin yanında bulunan Medresetü's-saffârîn'de dil ve din ilimlerini tahsil etti.

Sonraki dönemlerde Şâzeliyye tarikatının çok önemli temsilcilerinden biri durumuna gelecek olan Şeyh Ahmed ez-Zerrûk ile muhtemelen burada tanıştı. Daha sonra memleketine dönen Cezûlî Hazretleri, burada iki kabile arasında çıkan çatışmada öldürülen bir kişinin katilinin tesbit edilememesi yüzünden tekrar çatışma noktasına gelen kabileleri uzlaştırmak üzere söz konusu kişiyi öldürme suçunu kendisi üstlenince gelenekler gereği kabile sınırları dışına çıkarıldı. Bunun üzerine önce Tanca'ya, ardından Mekke, Medine ve Kudüs'e gitti ve nihayet kırk yıl sonra Fas'a döndü.

Bugün Kazablanka şehrinin yakınlarında küçük bir kasaba olan Aynülfıtr'da (Azemmûr) bulunan Benî Amgar Zâviyesi şeyhi Ebû Abdillah Muhammed eş-Şerîf vasıtasıyla Şâzeliyye tarikatına girdi. Meşhur virdi Delâilü'l-hayrât'ı bu yıllarda tertip etti. Daha sonra on dört yıl süren bir inzivâ hayatı yaşadı. Halvetten çıktıktan sonra yerleştiği Asfi'de çevresinde 10.000'in üzerinde mürid toplandı.

Müridlerinin hızla artmasından endişe eden Sûs bölgesi valisi tarafından isyana sebep olabileceği gerekçesiyle Asfi'den sürüldü. Birçok müridiyle birlikte Şeyzame bölgesine giderek Efûgāl köyüne yerleşti. 16 Rebîülevvel 870'te (6 Kasım 1465) sabah namazını kılarken secdede vefat etti ve burada yaptırmış olduğu camiye defnedildi. Cezûlî Hazretleri'nin siyasî otorite tarafından zehirletilerek öldürülmüş olması kuvvetle muhtemeldir.

Müridlerinden Ömer b. Süleyman es-Seyyâf, şeyhinin intikamını almak için taraftarlarıyla birlikte Sûs şehrini yakıp yıktı. Cezûlî Hazretleri'nin bedeni şerîfîni bir tabuta koyarak gittiği her yere götürdü. Seyyâf'ın öldürülmesinden (890/1485) sonra Cezûlî Hazretleri'nin naaşı tekrar Efûgāl'de toprağa verildi. Ebü'l-Abbas Ahmed el-A'rec yetmiş yedi yıl sonra Merakeş'e girince Cezûlî Hazretleri'nin naaşını aynı yerde medfun olan babasının cesediyle birlikte Marakeş'teki bir türbeye nakletti.

Rivayet edildiğine göre Cezûlî Hazretleri'nin kabrinin bulunduğu belde küffâr eline geçince, talebesinin talebesi, hocamızı orada bırakmıyalım diyerek kabrini açtırdı.

Aradan yetmiş sene geçmesine rağmen, mübârek bedeninin nasıl defnedilmiş ise o hâlde olduğunu gördüler. Hatta vefat etmeden önce olduğu traşın izleri dahi duruyordu. Onu sevenlerden birisi, Muhammed Cezûlî Hazretleri'nin alnına parmağını bastırdı. Alnındaki kan dağıldı. Parmağını kaldırınca, yine toplandı. Sanki canlı idi. Oradan mübârek bedenini alıp, Marakeş'e getirip defnettiler. Kabrinin üzerine bir de türbe yaptırdılar.

Kuzey Afrika tasavvufunun en önemli simalarından biri olan Cezûlî Hazretleri, Şâzeliyye tarikatının Cezûliyye kolunun kurucusudur. Muhammed Mehdî el-Fâsî, Mümtiu'l-esmâ fî zikri'l-Cezûlî ve't-Tebbâ adlı eserinde Cezûlî Hazretleri ile halifesi Abdülazîz et-Tebbâ' hakkında geniş bilgi vermiştir.

Cezûlî Hazretleri'nin İslâm dünyasının her tarafında çok yaygın olarak okunan Delâilü'l-hayrât adlı evrâdının yanı sıra Hizbü'l-felâh, Hizbü'l-Cezûlî adlı iki evrâdı daha vardır. Hizbü sübhâni'd-dâimî lâ yezâl adıyla da tanınan son evrâd halk ağzıyla yazılmış olup Şâzeliyye tarikatı mensuplarınca okunur.

Şâzeliyye'nin bir şubesi olması dolayısıyla bu tarikatın bütün özelliklerini taşıyan Cezûliyye, şeyhin vefatından sonra Tebbâiyye *(kurucusu Abdülazîz b. Abdülhak et-Tebbâ' [ö. 914/1508]), İseviyye (kurucusu Muhammed b. Îsâ el-Muhtâr [ö. 930/1524]), Vezzâniyye (kurucusu Abdullah b. İbrâhim eş-Şerîf el-Vezzânî [ö. 1089/1678], tarikat dördüncü şeyh Mevlây et-Tayyib'den [ö. 1181/1767] sonra Tayyibiyye adıyla anılmıştır) ve Hansaliyye (kurucusu Saîd b. Yûsuf el-Hansalî [ö. 1114/1702])* gibi kollara ayrılmıştır.

Delâilü'l-Hayrât İsimli Eserin Telif Sebebi

On dört sene müddetle halvete, yalnızlığa çekildikten sonra talebe yetiştirmeye başlayan ve yanında sürekli bulunan müridlerinin sayısının on binleri bulduğu rivâyet edilen Muhammed Cezûlî Hazretleri, bir gün bir kuyu başına abdest almak için uğradı. Kuyunun yanında su çekmek için kova ve ip yoktu. Ne yapacağını şaşırmıştı.

O sırada bir kız, onun bu hâlini yüksekçe bir yerden gördü ve ona: "Sen kimsin ve niye şaşırdın?" dedi. Cezûlî Hazretleri, onun kova getireceği ümîdi ile kendisini tanıttı.

Kız bunun üzerine ona; "İnsanlar seni hayır ve kerâmetle överler. Sen ise kuyudan su çıkarmaktan âciz kaldın ve şaşırdın." dedi ve gelip kuyuya seslendi. Allah-u Te'âlâ'nın izni ile su, kuyudan taşıp dışarıya akmaya başladı. Cezûlî Hazretleri abdest aldıktan sonra kıza; "Sen bu kerâmete hangi amelin sebebi ile nâil oldun?" dedi. Kız da; "Resûl-i Ekrem'e salevât-ı şerîfeyi çok getirmekle ve salevât okumaya devâm ederek kavuştum." diye cevap verdi.

Muhammed Cezûlî Hazretleri, bu duruma hayret ederek; "Acabâ hangi salevât-ı şerîfeyi okumaya devâm etsem?" diye düşünmeye başladı. O gece, bu düşünceden dolayı uyuyamadı. Bu düşünce içerisinde yatakta yatarken, hanımı yatağından kalktı. En güzel elbisesini giyip, örtüsünü örtüp evden dışarı çıktı.

Bunu görünce, hanımının bu saatte nereye gittiğini merak ederek arkasından dışarı çıktı ve onun deniz kıyısına doğru gittiğini gördü. Önünde ve ardında bir arslan ona bekçilik ediyordu. Merakı daha fazla arttı. Hanımı kıyıya varınca denize girdi ve yürümeye devâm etti, sonunda küçük bir adaya ulaştı. Arslanlar denizin kıyısında yattılar. Orada abdest alıp, namaz kılmaya başladı. İbâdetten sonra, yine su üzerinde yürüyerek kıyıya geldi. Hanımının bu kerametini gören Muhammed Cezûlî Hazretleri daha önce eve gelip, uyuyor gibi göründü. Hanımı, eve gelip elbiselerini değiştirip, yattı. "Hanım bunu her gece mi yapıyor?" diye düşünerek, üç gece onu gözetledi. Hanımının her gece böyle yaptığını gördü. Üçüncü gecenin sabahında, bu durumu hanımına sordu. Hanımı ona; "Siz, bu işe şimdi mi vâkıf oldunuz? Uzun senelerdir ben böyle yapıyorum." dedi.

Bunun üzerine Muhammed Cezûlî Hazretleri; "Acabâ, bu kerâmete ne sebeple kavuştunuz?" diye sorunca, hanımı; "Resûl-i Ekrem'e salevât-ı şerîfe okumayı hiç bırakmadığım için bu nîmete kavuştum." dedi. Muhammed Cezûlî Hazretleri; "Devâm ettiğiniz bu salevât-ı şerîfe hangisidir?" diye suâl etti. Hanımı cevap vermedi. Isrâr edince; "Bu gece istihâre edeyim, izin olursa cevap veririm." dedi. Sabahleyin hanımı; "Açıkça söyleyeyim ki, bunu size bildirmem hususunda izin yoktur. Ancak salevât-ı şerîfeleri toplayasın, eğer onların içinde varsa, "Vardır" diye haber verebilirim." dedi.

Bunu duyan Muhammed Cezûlî Hazretleri, birçok kitaplarda bulunan salevât-ı şerîfeleri topladı ve bir kitap yazdı. Hanımına, yazdığı bu kitabı okuduğu zaman, hanımı:

"Beni bu keramete erdiren salevat senin derlediğin kitabın içinde birkaç yerde geçiyor." dedikten sonra; "Bu kitabı okumaya devâm edenin, Allah-u Te'âlâ'nın rahmetine kavuşacağında şüphe yoktur." dedi.

İşte bu nedenle Cezûlî Hazretleri bu eserine; Hayırlara deliller ve nûrların doğuşu mânâsına gelen Delâil-ül-Hayrât ve Meşârık-ul-Envâr ismini verdi. *(Muhammed ibni Abdisselam, Bulûğu'l-âmâl fî zikri menâkıbi sebati ricâl, sh:133-173, Abdullah et-Telîdî, el-Mutrib, sh:143-146, İsam, İslam Ansiklopedisi, 7/515-516, Evliyalar Ansiklopedisi, 4/330-333)*

Tabi Arap aleminde olduğu gibi bu eser Türkler nezdinde de çok kabul görmüştür. Halen bütün tarikatlarda vird olarak okunmaktadır. Bu zâtın zamanında olsun, öncesinde ve sonrasında birçok insan salevât kitabı yazdıysa da belki bu hususta yüzlerce, binlerce kitap varsa da, bütün dünyada özellikle bu eserin okunması, elbette ki sahibinin ihlâsına ve **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* katında makbûliyetine delalet etmektedir. Bu zat hicrî 870 yılında zehirlenerek şehit edilmiş ve sabah namazının birinci rekatının ikinci secdesinde vefat etmiştir.

Allâh-u Te'âlâ şefaatlerine nâil eylesin.

Seyyid Abdulazîz et-Tebbâ' Hazretleri

Yedi ricalden beşinci olarak **İmâm-ı Cezûlî** Hazretleri'nin halifesi olan **Seyyid Abdulazîz et-Tebbâ'** Hazretleri'ni ziyaret ettik. Kendisi evliyânın büyüklerinden olup birçok veli yetiştirmiştir. **Cezûlî** Hazretleri vefatı sırasında halifeliği kendisine tevdî etmiştir. Hastalık ve musibet sahipleri özellikle kendisini ziyaret etmekte ve kabr-i şerîfinden tasarrufu vesilesi ile bereketini bulmaktadırlar.

Kabr-i şerîfinde yapılan duanın kabul edildiği tecrübe edilmiştir. Tabi dualar ancak **Allâh-u Te'âlâ**'ya yapılmaktadır ancak bu zatlar vesile ve aracı kılınmaktadır ki bu da Rabbimizin bize Mâide Sûresi'ndeki: **"Allâh'a ulaşmak için vesile arayın"** *(Mâide Sûresi:35'den)* emrine uymak üzere yapılmaktadır. Hicri sene 933'te Marakeş'te vefat etmiştir.

Abdullâh el-Gazvânî Hazretleri

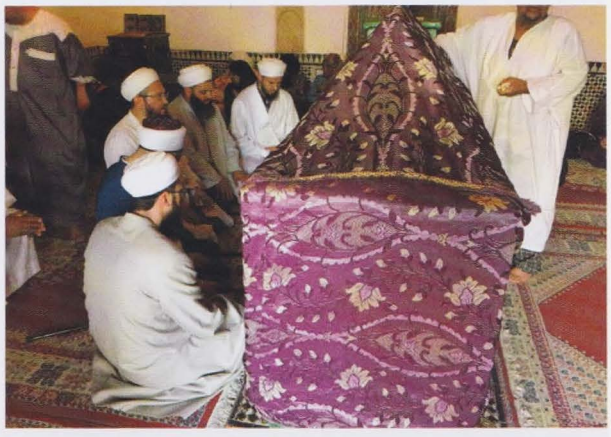

Yedi veliden altıncısı, evliyâ içinde ikincisi olmayan, büyük kutup ve ğavs **Abdullâh el-Gazvânî** Hazretleri'ni ziyaret ettik. Bu zat **İmâm-ı Cezûlî** Hazretleri'nin halifesi olan **Abdülazîz et-Tebbâ'** Hazretleri'nin halifesidir.

Kerâmetleri mütevâtir olarak nakledilmiştir. **İmâm-ı Gazvâni** Hazretleri hicrî 977 senesinde pazartesi günü zeval vaktinde Marakeş'te vefat etmiş ve aynı gün ikindi namazından sonra defnedilmiştir. Kendisinin kerâmet ve menkıbeleri günümüze kadar tevâtürle nakledilmiştir. **Allâh-u Te'âlâ** şefaatlerine nâil eylesin. Âmîn!

Seyyid Abdürrahmân es-Süheylî Hazretleri

Yedinci olarak büyük âlim **Seyyid Abdürrahmân es-Süheylî** Hazretleri'ni ziyaret etmek nasip oldu. 508'de (1114) Endülüs'ün güneyindeki Mâleka'ya (Malaga) bağlı Süheyl adlı yerde doğdu. Ashab-ı Kiram'dan Ebû Ruveyha el-Has'amî'nin soyundandır.

Bu zat **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in siyerini şerheden **"Ravzu'l-ünüf"** ismiyle meşhur kitabı telif etmiştir. Daha birçok kıymetli eserler telif etmiştir. **Muhyiddîn ibni Arabî** Hazretleri kendisi hakkında **"Bizim âmâ olan şeyhimiz Ebû Zeyd es-Süheylî"** diye nitelemede bulunarak kendisinin onun talebesi olduğunu beyan etmiştir.

İmâm-ı Subkî de bu zâtın ilimde zirveye ulaştığını beyan etmiştir. **İmâm-ı Süheylî** hicrî 583 senesinde Marakeş'te vefat etmiştir. **Allâh-u Te'âlâ** şefaatlerine nâil eylesin. Âmîn!

İmâm Süheylî'ye ait 8 beyitlik bir şiir vardır .

İbnu Dihye (Rahimehullâh) :"Kim bu beyitleri okuyup Allâh-u Te'âlâ'dan muradını isterse mutlaka onu kendisine verir." demiştir. Bir çok ulema da bunu tecrübe etmiştir. *(Muhammed ibni Abdisselam, Bulûğu'l-âmâl, sh:207)*

يَا مَنْ يَرَى مَا فِي الضَّمِيرِ وَيَسْمَعُ
أَنْتَ المُعَدُّ لِكُلِّ مَا يُتَوَقَّعُ

يَا مَنْ يُرَجَّى لِلشَّدَائِدِ كُلِّهَا
يَا مَنْ إِلَيْهِ المُشْتَكَى وَالمَفْزَعُ

يَا مَنْ خَزَائِنُ رِزْقِهِ فِي قَوْلِ؛ كُنْ
أُمُنْ فَإِنَّ الخَيْرَ عِنْدَكَ أَجْمَعُ

مَا لِي سِوَى فَقْرِي إِلَيْكَ وَسِيلَةٌ
فَبِالْاِفْتِقَارِ إِلَيْكَ فَقْرِي أَدْفَعُ

مَا لِي سِوَى قَرْعِي لِبَابِكَ حِيلَةٌ
فَلَئِنْ رَدَدْتَ فَأَيَّ بَابٍ أَقْرَعُ

وَمَنِ الَّذِي أَدْعُو وَأَهْتِفُ بِاسْمِهِ
إِنْ كَانَ فَضْلُكَ عَنْ فَقِيرِكَ يُمْنَعُ

حَاشَا لِفَضْلِكَ أَنْ يُقَنِّطَ عَاصِيًا
اَلْفَضْلُ أَجْزَلُ وَالمَوَاهِبُ أَوْسَعُ

ثُمَّ الصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ
خَيْرِ الْأَنَامِ وَمَنْ بِهِ يُسْتَشْفَعُ

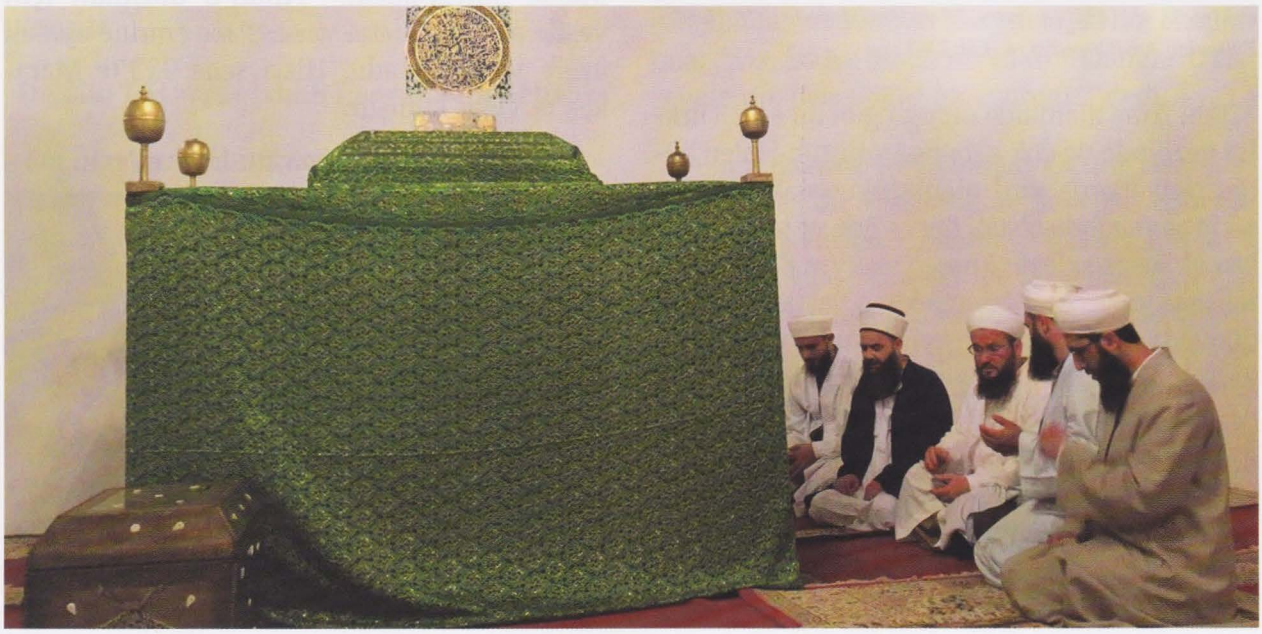

Ey gönülde olanları işiten ve gören!
Beklenilenler için hazırlığımız Sensin.

Ey bütün sıkıntılar için (rahmeti) umulan.
Ey ancak kendisine şikayet edilen ve sığınılan!

Ey rızkının hazîneleri "Ol" emrinde bulunan!
İyilik et, bütün hayırlar Sende toplanmıştır.

Sana ihtiyacımdan başka vesilem yoktur,
Sana ihtiyacım ile fakirliğimi defederim.

Senin kapını çalmamdan başka çarem yoktur.
Sen de reddedersen hangi kapıyı çalarım?!

Ya ben kimin ismine seslenip yalvarayım,
Eğer Senin lütfun muhtacından engellenirse.

Haşa Senin lütfun günahkarı ümitsiz etmez,
Lütfun çok boldur, bağışların çok geniştir.

Sonra salât, O Nebî'ye ve Ehl-i Beyt'ine,
Yaratıkların en hayırlısı ve şefâati umulana.

İsmâil ibni Muhammed Hazretleri'ni Ziyaret

Hz.Hasan *(Radıyallâhu Anh)* soyundan seyyid olan bu büyük hükümdar 1056'da (1646) doğdu. Batı beldelerinin merkezi olan Miknâs'ta ikamet ediyordu, tahta geçtiğinde başlayan birçok ayaklanmayı bastırmayı başarıp ülkede huzuru ve sükûneti sağlayan Mevlây İsmâil muhtemel karışıklıkları bastırmak amacıyla Sa'dî-ler'den Sultan Ahmed el-Mansûr zamanında getirilmiş olan zenci köleleri ve çocuklarını toplayarak onlara toprak tahsis etmek suretiyle düzenli askerî birlikler kurdu.

Mevlây İsmâil, Miknâs civarına yerleştirilen bu askerlere Buhârî'nin el-Câmiu's-sahîh'inin bir nüshasını göstererek, "Bizler Resûl-i Ekrem'in bu kitapta toplanmış olan buyruklarının kölesiyiz. Onun emirlerine uyacağınıza söz veriniz. Bu nüshayı koruyunuz ve seferlerde ordunun önünde taşıyınız" dedi. Onlar da bu emirlere sadık kalacaklarına söz verdikleri için "abîdü'l-Buhârî" (Buhârî'nin köleleri) diye meşhur oldular. Sayıları 150.000'i bulan bu birlikler sayesinde Mevlây İsmâil ülkede hâkimiyeti tesis etti. Emniyeti sürekli sağlamak ve dış tehditlerden emin olmak için çok sayıda hisar yaptırarak buralara muhafız birlikleri yerleştirdi.

Berberîler'in isyanlarına karşı gerekli tedbirleri alıp elerindeki atları ve silâhları toplattı.

Bedevî Arap kabileleri ve Sûs halkından da özel birlikler teşkil eden sultan İsmail Hazretleri bunların içinden sahil güvenliğini sağlamak, Avrupalılar'ın faaliyetlerini gözetlemek ve korsanlarla mücadele etmek amacıyla gönüllü mücahidler birliği oluşturdu.

Abîdü'l-Buhârî'nin seçkin kumandanları tarafından eğitilen bu birlikler Avrupa ülkelerine başarılı akınlar düzenliyordu. 1092 (1681) yılında yaptıkları âni bir baskınla Mehdiye'yi (Ma'mûre) İspanyollar'ın elinden aldılar. 1095'te (1684) İngilizler'i Tanca'yı tahliye etmek zorunda bıraktılar.

1100'de (1689). Arâiş'i İspanyollar'dan geri alarak 200 top ele geçirdiler, iki yıl sonra da Asîle'yi geri aldılar.

Ömrünün büyük bir kısmını ülkede huzuru ve refahı sağlamak için harcayan Mevlây İsmâil 27 Receb 1139'da (20 Mart 1727) vefat etti.

Ülkenin imarı için büyük bir gayret sarfeden Mevlây İsmâil, yolları, sarayları vb. yapılarıyla Fas'ın yerine başşehir yaptığı Miknâs'ı Mağrib'in en güzel şehirlerinden biri haline getirmiştir. Bedevîleri yerleşik hayata geçirebilmek için onlara araziler tahsis etmiş ve hayvan dağıtmıştır. Mağrib halkının ziraat, ticaret ve çeşitli mesleklerle hayatını kazanmasını sağlamıştır. Ülkeyi itaat eden topraklar ve âsi topraklar diye ikiye ayırmaya alışmış olan Mağrib halkını tek bir bayrak altında toplayarak siyasî birliği temin etmiş, aldığı tedbirler sayesinde ülkede hırsızlık, soygun ve yol kesicilik büyük ölçüde azalmıştır.*(İsam, İslam Ansiklopedisi, 29/455-456)*

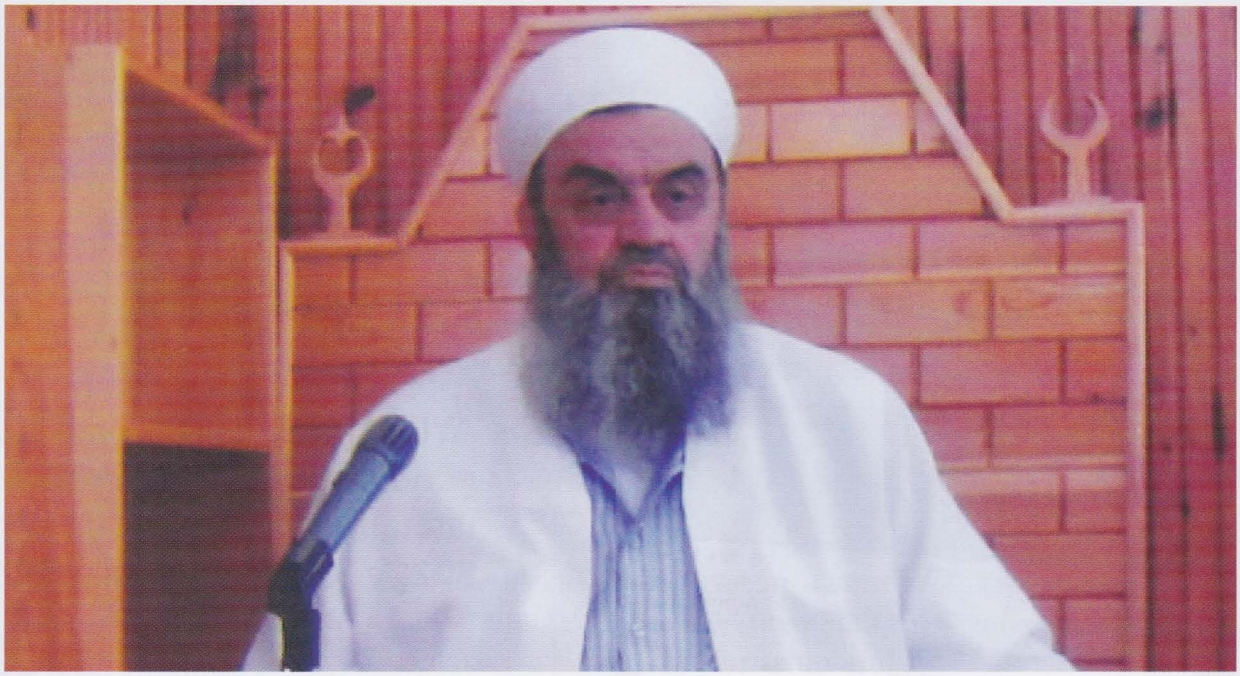

BAŞIMIZA GELEN MÜSİBETLERİN SEBEPLERİ

RESUL BÖLÜKBAŞ

İnsanoğlu; hep başına gelen musibet ve belalardan muzdaripdir. Ancak bunların niçin geldiğini ve ne gibi yanlışlıkların karşılığı olduğunu hiç düşünmez. Kur'ân ı Kerimde Mearic Suresinde 19. ve 20. Ayetlerinde yüce Allah'ımız (Celle Celâlühû) şöyle buyuruyor;

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ٢٠

(19) **Kendisine kötülük dokunduğu zaman sızlanır.** (20) **Ona bir hayır dokunduğunda da eli sıkıdır.**

İnsanoğlunun heluğ yaratıldığını yani şer bela ve musibet isabet ettiği zaman, feryat eder durur. Ama hayırlı veya bir nimet bir rahatlık isabet ettiğinde, cimri ve nankör olur şükretmeyi hiç düşünmez. Hâlbuki başına gelen musibetin kendisinin yanlışlarından meydana geldiğini düşünmesi lazım, Yüce Allah'ımız Kur'ân ı Kerimde Şura Suresi 30. Ayetinde şöyle buyurmaktadır;

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

Başınıza her ne musibet gelirse kendi yaptıklarınız yüzündendir. O, yine de çoğunu affeder.

Hatalarımızın birçoğunun karşılığındaki cezayı ahirette tertip edeceği gibi bir kısmını da dünyada musibet olarak göstermektedir. Rum Suresi 41. Ayetinde ise şöyle buyurmaktadır;

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) **sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı** (kötü) **sonuçlarını** (dünyada) **onlara tattıracaktır.**

Bu ayeti Celilede yüce Allah'ımız açıkça beyan ediyor ki dünyada cereyan eden nahoş işler belalar musibetler yeryüzünde yaşayan insanların yaratılış hikmetlerini unutmalarından ve Allah ile olan irtibatlarının kesilmesinden kaynaklanmaktadır.

Dünyanın neresine bakarsanız bakın her tarafta çeşitli belalar, musibetler yaygın hale gelmiştir. Bir kısmının semavi felaketler sel felaketleri kasırgalar, hortumlar, tusinamiler, depremler vesaire. Diğer bir kısmında ise insanların bir kısmının diğer bir kısmına tahakküm etmeye yeltenmesi suretiyle meydana gelen terör, anarşi, herç (yani insanların birbirine tecavüz edip birbirini öldürmeleri) ne öldüren ne için öldürdüğünü biliyor, ne de öldürülen ne için öldürüldüğünü biliyor.

İslam ülkelerinde yaşayan Müslümanlar, Kur'ân ı Kerim gibi bir nimete yüce bir kitaba sahip oldukları halde bu kitabın ilkelerini hiçe sayıp başka ilkeleri tercih etmeleri sebebiyle yüce Allah'tan kopup yaratılış hikmetlerinden gafil olarak yaşamalarının insanlık dışı bir hayat getireceğini düşünememektedirler.

Cenâb-ı Hakk insanı ekmeli mahlûk olarak kendisine halife yarattığı için onu kendi haline başıboş bırakmayı uygun görmediğinden insanlığın bidayetinden günümüze kadar peygamberleri ve bu peygamberlere verilen kitapları göndermeyi lüzumlu görmüştür. İnsanın insan olarak yaşayabilmesi için onun rotasının yaratıcı tarafından tanzim edilmesi gerektiğinden yüce Allah insanları diğer hayvanlardan farklı olarak kendisine muhatap kabul etmiştir.

Diğer bütün canlılar içgüdüleriyle yaratılış hikmetlerine uygun olarak standart bir şekilde yaşamaları için uygun fıtratta yaratmışken kendisine halife olarak seçip yarattığı insanı fıtratıyla baş başa kalmasını ve sırf aklı ile yaratıcısından kopuk olarak yaşamasını uygun bulmadığından ona peygamber ve kitap göndermeyi lüzumlu görmüştür. Bundan dolayıdır ki ilk insan olan Adem *(Aleyhisselâm)* ı peygamber olarak göndermek suretiyle kendisine muhatap kılarak vahyi ilahiye ve risalet-i rabbaniye mazhar kılmıştır.

Hal böyle iken Cenâb-ı Halik-ı Zül Celalin fermanı dururken yüce peygamberlerin şahsında açılan tarikı müstakım ortada iken, beşeri bir takım kuralları esas alarak ilahi olan kurallardan uzaklaşmayı bir hüner zanneden insanlığın başına bu bela ve musibetlerin gelmesi mukadderdir.

Ayeti celile de bunu ifade etmiyor mu? Karada ve denizde meydana gelen fesat ve belaların insanların elleriyle kazandıkları yanlışlıklar sebebiyle olduğunu ve bu belalarla insanlara azabı tattırmak suretiyle, hakka, yeniden tevhide, ilahi nizama ve İslam'a dönmemizi murad ettiğini beyan etmiş oluyor. Şöyle etrafımıza bir bakarsak Irak'ın, Suriye'nin, Mısır'ın ve de kendi vatanımız olan Türkiye'nin durumuna bakalım.

Haklı olarak terörden, karışıklıktan ve cinayetlerden rahatsızlık duymamak mümkün değildir elbet. Ancak dinimize, kitabımıza, şer'i şerife, yüce peygamberimize ve onun sünnetlerine saldıran din adamı unvanını taşıyan sözde İslam müdafilerinin yaptıkları tahribat ve dinimize ve dindarımıza verdikleri zarar da bir terördür. İslam'a ve Kur'ân'a karşı yapılan küstahlıktır. Ama bütün bunlara millet olarak seyirci kalmayı tercih etmekteyiz.

Ehlisünneti müdafaa eden hocalarımızdan çok bu sapık din tahripçilerine itibar edecek hale geldik. Televizyona çıkıp; ben Hazreti Muhammedi Allah ile kendi aramda aracı olarak asla kabul etmem, aracıya ihtiyaç yoktur, Allah insanların tamamına güvendiği için insanlığa hitap etmektedir.

Bu kişiler düşünmüyorlar mı ki Allah bütün insanlara tek tek hitap etmek suretiyle bunları irşad etmek asla adetullahtan değildir, bundan dolayı peygamberini vasıta, elçi ve aracı kılmıştır. Yüce Allah'ın elçi manasında Resûl dediği peygamberi aracı olarak kabul etmeyen kişinin biz imanını tartışmaya bile gerek duymayız.

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَائِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئاً وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشَّاكِرِينَ

Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) **mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah şükredenleri mükafatlandıracaktır.**

Fetih suresinin 29. Ayetinde ise şöyle buyurmaktadır;

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَاناً سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً

Muhammed, Allah'ın Resülüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, rükû ve secde halinde, Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan alametleri yüzlerindedir. İşte bu, onların Tevrat'ta ve İncil'de anlatılan durumlarıdır: Onlar filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ziraatçıların hoşuna giden bir ekin gibidirler. Allah kendileri sebebiyle inkarcıları öfkelendirmek için onları böyle sağlam ve dirençli kılar. Allah, içlerinden iman edip salih amel işleyenlere bir bağışlama ve büyük bir mükafat vaad etmiştir.

Ayrıca tevbe suresi 128. Ayetinde ise şöyle buyurmaktadır;

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ

Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, mü'minlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.

Bu ayeti celilelerde geçen Resûl kelimesi elçi, aracı, vasıta manalarına gelmektedir. Bir kimsenin Resûlullah Allah ile benim aramda aracı olamaz demesi Hazreti Peygamberin Resûl olmadığını söylemek anlamına gelir ki bu itikadı taşıyanların ne durumda olacakları herkesçe bilinmektedir.

Ezan-ı Muhammediyyeyi Türkçe'ye çevirenler bile şahadetleri tercüme ederken (şüphesiz bilirim bildiririm tanrının elçisidir Muhammed) diye tercüme etmişler. Şimdi hocayım diyen birisi televizyona çıkıp Allah ile kulun arasında aracıya ihtiyaç yok Hazreti Muhammed bile aracı değildir diyebilmektedir. Tabi insanın kaybedecek bir şeyi olmayınca gayet rahat olur bekâr adam talağa yemin etse bir zararı olmaz ki.

Günümüz din tahripçilerinin hezeyanları tabi ki bu kadarla sınırlı değildir. Hadisi meşhurla sabit olan miracı inkar etmek Kur'ân ı Kerim ayetiyle sabit olan israyı reddetmek İsa *(Aleyhisselâm)* ın Allah tarafından göklere yükseltilmediğini iddia etmek, kabir azabını inkar etmek, şefaatın ancak derecenin artması için olabileceğini günahların af edilmesi için şefaatin caiz olmadığını iddia etmek ehli sünnetten çıkmış olmak için yeter de artar. Hatta bunların bazıları kişiyi sadece ehli sünnet olmaktan değil İslam'dan bile çıkarır. Siz delalette olabilirsiniz ona bir şey diyemeyiz ancak mudil yani insanları delalete düşürmenize müsaade edemeyiz. Dilimiz döndüğü kadar ilmimiz yettiği kadar sizinle mücadeleye devam edeceğiz. Aslında sizlerle mücadele etmeye deyecek kadar ilme sahip olmadığınızı fevkalade bilmekteyiz ancak milletimiz zahiri unvanınıza aldanarak itikatlarını bozmasınlar diye mücadele etmek zorundayız.

Evet, bunlar gerçekten rahatsızlar gerçek İslam'a karşı kafalarını bozmuşlar. Zira birileri peygamberimiz efendimiz dediği zaman buna bile alerji olabiliyorlar. Efendim denmez efendi ancak Allah'tır demek suretiyle peygamber efendimize yapılan ihtiramdan rahatsızlıklarını ortaya koymaktadırlar. Hâlbuki asil efendi kelimesi Allah için kullanılmayan bir kelimedir.

Bir de peygamberimiz insanların en üstünü "seyyidül en'am , seyyidül enbiya, seyyidül sakeleyn, imamul kevneyn" gibi peygamberimize yakışan bu güzel tabirlerden bu kişiler son derece rahatsız olmaktadırlar o kadar ki; Fatih ALTAYLI gibi birisi peygamberimiz, efendimiz demesi karşısında bile itiraz edebilecek kadar peygamber sevgisinden yoksun mu desek? Fatih bey yani peygamberimiz bütün insanlığın efendisi değil midir?

Derken onların da tasdik etmelerini beklerken bak işte bu da bir yanlış demek suretiyle içlerinde olanı dışa vurmuşlar. Onlardan biri Hazreti Muhammed deyip selatü selam etmeyince diğeri alaylı bir tarzla, ne yapıyorsun şimdi salatü selam etmedin ya seni peygamber düşmanı derler haa... Allah Allah ne günlere kaldık, bir kişinin ismini sayın demeden ansak sui edep sayılırken kâinatın efendisi olan Hazreti Muahmmed *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* anıp ona yakışan salavatı yapmamak elbette uygun bir şey değildir. Ancak yapmayanı da tekfir etmiyoruz, bu bir aşk meselesi. Kaside i Bürde'nin sahibi bile Nasranîlerin dediği gibi ona Allah'ın oğlu deme de bir beşer olarak aklına gelen bütün medhiyeleri onun için sırala demek suretiyle peygamberimizin övgüde nihayetsiz olduğunu serdetmektedir.

Bir başkası çıkıyor; hac için belli bir mevsim yoktur, Müslüman on iki ayın her hangi birinde hac edebilir, arefe günü arafata çıkmak farz değildir, şeytan taşlamak hurafedir, hac ancak kabe'yi ziyarettir. Demek suretiyle arefe günü arafata çıkan, kurban günü şeytanı taşlayan ve ondan sonra dönüp kabe'yi tavaf eden yüce peygamberimizin bir hurafeci olduğunu söylemiş olmuyor mu? Bu nasıl kafa karadeniz de de böyle kafalar çıkar ama ne yazık ki bu kafalarla iftihar edemeyeceğiz.

bakara suresinin 197. Ayetinde bunları tekzib ediyor , ama ne yazık ki bunlar Kuran ayetlerini tevil etmek şöyle dursun tağyir etmeyi vazife aldılar bahsi geçen ayeti celilede Cenâb-ı Hakk şöyle buyuruyor;

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

Hac (ayları)**, bilinen aylardır. Kim o aylarda hacca başlarsa, artık ona hacda cinsel ilişki, günaha sapmak, kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız Allah onu bilir.** (Ahiret için) **azık toplayın. Kuşkusuz, azığın en hayırlısı takva** (Allah'a karşı gelmekten sakınma)**dır. Ey akıl sahipleri, bana karşı gelmekten sakının.**

Dinimizin has kurallarından ne alıp veremediğiniz var Allah aşkına dinimizi yeniden yorumlamaktan reformistlikten elinizi çekin zira pişmanlık duyacağınız günler çok yakın. Bin dört yüz sene dinimizi yorumlayanlar, müçtehitler, büyük âlimler ki; bunların bir kısmının zamanları asrısaadete çok yakın ravileri bulun dinlemek imkânına sahip olan ulemanın tespitleri elbette ki doğru tespitlerdir.

Unvanınızla mağrur olmayın ilim unvanla değildir, öyle kendinizi dev aynasında görmekten vaz geçin, unutmayın ki وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ her ilim sahibinin üstünde ilim sahibi vardır. Bu kişiler adeta ümmeti Muhammedi şüpheden şüpheye düşürmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Bir başkası Allah geleceği bilmez demek suretiyle Cenâb-ı Hakk'a noksanlık arz eden cehil sıfatını isnad ediyor. Diğer bir başkası Allah bir şeyi dilediği zaman ona ol der o da oluverir kavli vecizine itiraz edip yakışıksız bir eda ile yağma mı ol diyecek hemen olacak milyonlarca sene geçecek evrim bitecek öylece var olacak. Yahu sen Darvin'in torunumunsun nasıl oluyor da kudret sıfatıyla muttasıf olan Allah'a acziyet isnat ediyorsun aslında bunlar belki de tabiat dedikleri nesneyi ilahlaştırıyorlar mı yoksa.

Cenâb-ı Hakk bir şeyi var etmek için milyonlarca seneye ihtiyacı mı var? Televizyon ekranında bu gibi tahribat yapanlara yetkililerin göz yummaması lazım diye düşünüyorum. Bu gibi tahribatın fikir özgürlüğüyle yakından uzaktan hiçbir alakası yoktur. Devlet vatandaşın dinini korumakla mükelleftir yetkililerin sert bir ifadesi bile bu gibilerin susup pusmaları için yeterli olacak. Ya hakkı söyle veya sus kavli vecizine dikkat etmek gerekir.

Ehli sünnet olduklarından asla şüphemiz olmayan idarecilerimizden bu işe el atmalarını bilhassa diyanet işleri başkanlığının bu tahribata lakayıt kalmamalarını istiyoruz, diyanet işleri başkanlığının asıl vazifelerinden en önemlisi vatandaşı din hususunda aydınlatmaktır. Öyleyse herkes kendine düşeni yapıp asırlardır tatbik edilegelen dini kurallarımızı tersyüz etmelerine imkân verilmemelidir. Allah'a emanet olun, selam ve dua ile...

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre:

Peygamber Efendimiz*(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Farz namazdan sonra en faziletli namaz, gece yarısı kılınan (teheccüd) **namazıdır. Ramazan Ayı'ndan sonra en faziletli oruç, Allah'ın Ayı olan Muharrem'de tutulan oruçtur."** (Müslim, Sıyam:203, Ebu Davûd, Sıyam: 56. Tirmizi, Mevakıt: 207, Sıyam: 40. Neseî. Kıyamü\'1-Leyl: 6, Darimi. Savm: 45, A. b. Hanbel. 2/342, 344,345)

Sehl İbnu Sa'd *(Radıyallâhu Anh)* anlatıyor:

"(Sahabîler İslâmî takvimin başlangıcını tesbit ederken) **Ne Resûlüllah***(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***'in bi'set zamanına, ne de vefat zamanına itibar etmediler. Fakat Medine'ye gelişine itibar ettiler."** (Buhari, Menakıbu'l-Ensar 48).

Ebû Katade *(Radıyallâhu Anh)*'dan rivayete göre Peygamber Efendimiz*(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*şöyle buyurdu:

"**Aşûre** günü orucunun, bir önceki yılın günahlarına kefaret olacağını**, Allâh-u Te'âlâ'nın rahmetinden umarım."** (Tirmizi, Savm: 48)

İrbâz İbnu Sâriye *(Radıyallâhu Anh)* dedi ki: "Bir gün **Resûlullah***(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bize namaz kıldırdı. Sonra yüzünü cemaate çevirerek çok beliğ, çok mânidar bir vaazda bulundu. Öyle ki dinleyenlerin gözleri yaşla, kalpleri de heyecanla doldu. Cemaatten biri: Ey Allah'ın Resûlü, sanki bu bir veda konuşmasıdır, bize ne tavsiye ediyorsunuz? dedi.

Size, Allah'a karşı takvada bulunmanızı, başınızda Habeşli bir köle olsa bile emirlerini dinleyip itaat etmenizi tavsiye ederim. Zira, sizden hayatta kalanlar benden sonra nice ihtilaflar görecek. Öyle ise size sünnetimi ve hidayet üzere olan Hulefâ-i Râşidîn'in sünnetini hatırlatırım, bunlara uyun ve dört elle sarılın.

Sonradan çıkarılan şeylere karşı da son derece dikkatli ve uyanık olun. Zira her yeni çıkarılan şey bir bid'attır, her bid'at de dalâlettir, sapıklıktır." (Tirmizî, İlim 16, (2678); Ebu Dâvud, Sünne 6, (4607)

İbn Mes'ûd *(Radıyallâhu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre, Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet gününde insanlar arasında ilk hükmedilecek (hükme bağlanacak) **şey** (insan) **kanıdır."**
(Buhârî, Diyat 1, Rikak 48; Müslim, Kasâme 28/1678; Tirmizî, Diyât 8/1396; Nesâî, Tahrim 23)

Ebû'd Derdâ *(Radıyallâhu Anh)* dedi ki: Rasûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'den işittim şöyle diyordu:

"Anne veya baba Cennet kapılarının en hayırlısından Cennete girmeye sebeptir. Sen onların hakkını yerine getirmemekle o kapıyı kaybet veya onları hoşnut etmekle o kapıyı koru, elde etmeye çalış." (İbn Mâce, Edeb: 1; Ebû Dâvûd, Edeb: 119)

Enes *(Radıyallâhu Anh)* anlatıyor:

"**Resûlullah** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in yanında bir cenaze geçti. Oradakiler, cenaze hakkında hayırlı senâda bulundular. Efendimiz:

Vacib oldu, vacib oldu! buyurdular.

Sonra bir cenaze daha geçti. Bunu kötü sözlerle yâdettiler. **Resûlullah** yine:

Vacib oldu! buyurdular. Hz. Ömer *(Radıyallâhu Anh)*:

Ey Allah'ın Resûlü! Vacib olan nedir? diye sordu.

Öncekini hayırla **yâdettiniz ona cennet vacib oldu. İkincisini kötülükle yadettiniz ona da cehennem vacib oldu. Sizler Allah'ın yeryüzündeki** şahidlerisiniz**!** buyurdu." (Buhari, Cenaiz 86, Şehadet 6; Müslim, Cenâiz 60, (949); Tirmizi, Cenaiz 63, (1058); Nesai, Cenaiz 50, (4, 49, 50); Ebu Dâvud, Cenaiz 80, (3233).

Hz. Cabir *(Radıyallâhu Anh)* anlatıyor, **"Resûlüllah** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* buyurdular ki:

"Kul, hayrıyla-şerriyle kadere inanmadıkça, kendine (hayır ve şerden) **isabet edecek şeyi atlatamayacağını,** (hayır ve şerden) **kaçacak olan şeyi de yakalayamayacağını bilmedikçe iman etmiş olmaz."** (Tirmizî, Kader 10, 2145).

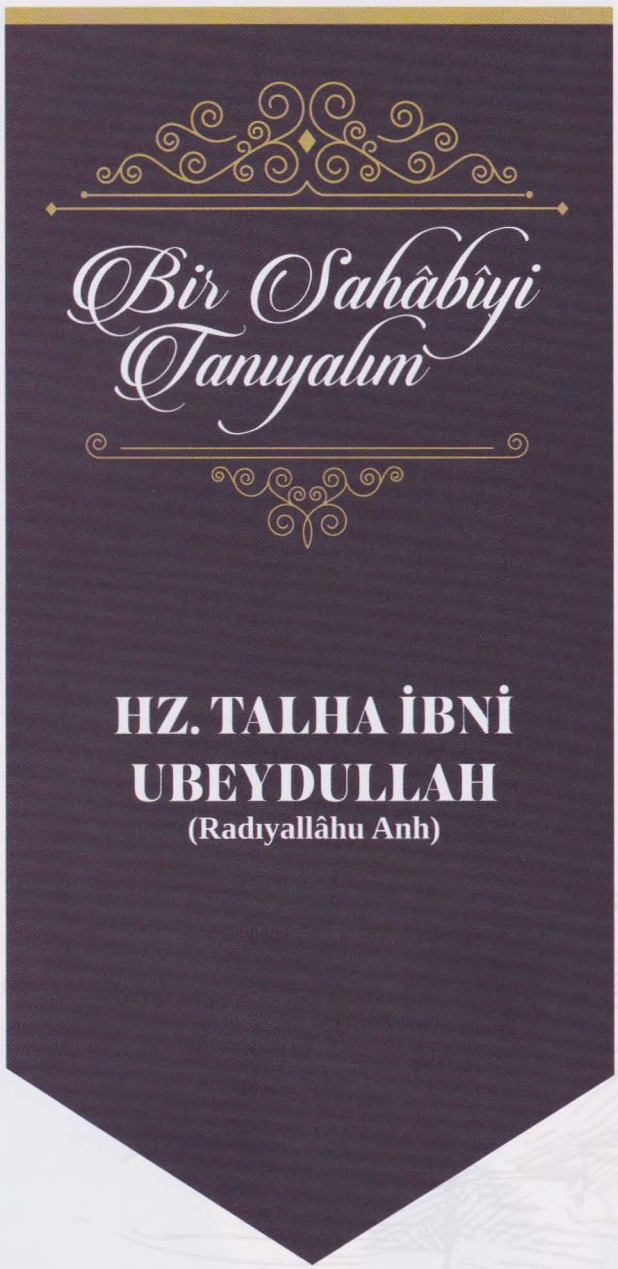

Uhud günü, okçular yerlerini terkedip İslam ordusu arkadan baskın yediğinde, büyük bir sarsıntı ve panik yaşanmıştı. O hengâmede parola bile unutuldu. Hz. Hamza *(Radıyallâhu Anh)* başta olmak üzere ashab-ı kiram'dan nice koç yiğitler bu müthiş karmaşada şehid oldu.

Müslümanlar bu panik havası içinde dağıldıkları zaman, müşriklerden bazıları öldürmek kastıyla hücum edip Peygamber Efendimizin yakınına kadar sokuldular. Ve Uhud Dağı'nın hemen eteklerinde büyük çarpışmalar yaşandı.

İşte o sırada bir avuç sahabe Efendimizin etrafında toplanıp etten ve kemikten adeta barikat oluşturarak müdafaa ettiler.

Vücutlarını siper ederek Efendimizi canı pahasına savunan yiğitlerden biri de Hz. Talha *(Radıyallâhu Anh)* idi. Bir ara müşrikler saldırıya geçip iyice yüklenmişlerdi. Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

Şunları kim karşılayıp durdurur, buyurdu. Hazreti Talha ileri atılıp:

Ben Ya Resülellah! Dedi. Fakat Peygamberimiz ona müsaade etmedi ve:

Senin gibi daha kim var, diye sordu. Ensardan bir zât atılıp:

Ben varım! deyince, Peygamberimiz ona:

Haydi sen onları karşıla, buyurdu. O zât gitti müşriklerin üzerine bir aslan gibi atıldı. Gözleri yaşartan kahramanlıklar gösterdi. Birçok kâfiri Cehenneme gönderdi ise de sayıca çok olan müşriklerle çarpışa çarpışa şehîd oldu.

Yine müşriklerden bir grup Peygamberimize doğru yaklaşmaya başladı. Peygamberimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yine:

Şunlara kim karşı koyar, buyurdular. Talha *(Radıyallâhu Anh)* yine:

Ben, Ya Rasülellah! diyrek atıldı. Peygamber Efendimiz:

Senin gibi daha kim var, diye sorunca, Ensardan başka bir zât:

Ben varım! Deyince, Peygamber Efendimiz:

Haydi onları sen karşıla, buyurdu. O zât da gitti. Aynı şekilde çarpışa çarpışa şehâdet şerbetini içti.

Peygamber Efendimizin yanında bulunan Ensar'dan on iki sahâbî bu şekilde müşriklerle çarpışarak şehâdet şerbetini içerek va'dolunan sonsuz Cennet ni'metlerine kavuştular.

Uhud Günü'nün Büyük Kahramanı

Efendimizin yanında Hazreti Talha bin Ubeydullah'dan başka kimse kalmadı. Müşrikler çok kalabalıktılar, bitmek tükenmek bilmiyorlardı. Başka bir grup daha gelmeye başladı. Efendimizi öldürmek kastıyla hücum ettiler. Peygamber Efendimiz:

Gelen şu müşriklere kim karşı koyar! buyurdu. Talha *(Radıyallâhu Anh)* tekrar atıldı:

Ben Ya Resûlellah! Deyince, Efendimiz müsaade buyurdu ve Hz. Talha müşriklere karşı kahramanca çarpıştı, kıyasıya mücadele edip bir kısmını cehenneme gönderdi ve müşrik gürûhunu dağıttı.

Bu sırada sahabeden bazıları yetiştiler. Akıllara durgunluk verecek kahramanlıklar ortaya koydular. Gözlerin bir daha şahit olamayacağı yiğitlikler sergilediler. İşte böylesine bir can pazarında Talha *(Radıyallâhu Anh)*, Efendimiz'e bir zarar gelmemesi için elinden gelen gayreti gösteriyordu. Peygamber Efendimiz harbin bu en şiddetli anlarında Hz. Talha'ya.

Bana kendini feda eder, vücudunu siper yapar mısın? Buyurdu. Talha *(Radıyallâhu Anh)* bunu duyunca dedi ki:

Canım, bedenim yoluna feda olsun Yâ Resülallah! Arkamdan çıkmayın ki,

Size herhangi bir ok isabet etmesin!

Talha *(Radıyallâhu Anh)* bu sözünde sadakatle durdu. Resûlüllah'ın etrafında adeta pervane gibi dönerek, düşmandan gelecek oklara karşı göğsünü siper etti. Ashâb-ı kiramdan birçoğu bazı anlar savaş icabı Resûlullah'ın yanından ayrıldıkları halde, Talha *(Radıyallâhu Anh)* bir an ayrılmamıştı. Sa'd bin Ebî Vakkas *(Radıyallâhu Anh)* bu hali haber verdikten sonra şöyle buyurmuştur:

"Biz Resûlullah'ın yanına döndüğümüz zamanlar Hazreti Talha'yı hep O'nun etrafında dönerek çarpıştığını ve kendisini Resûlullah'a kalkan yapıp koruduğunu gördüm."

Çolak Kalışı

Müşriklerden Mâlik bin Zübeyr adında çok keskin nişancı, attığını vuran bir okçu vardı. Bu hain yaklaştı, Peygamberimize *(Aleyhisselâm)*iyice nişan alıp okunu fırlattı. Bu ok vınlayarak geldi ve Resûlullahın mübarek başına isabet edecek iken, Talha *(Radıyallâhu Anh)* bu oka başka hiç bir şekilde engel olamayacağını anlayınca, hiç tereddüt etmeden hemen elini uzatıp hızla gelen oka karşı tuttu. Ok elini parçaladı. Parmaklarının bütün sinirleri kesildi. Elinin kemikleri kırıldı.

Talha Radıyallahü nah)'ın bu tavrı, çok yüksek derecedeki bir iman ve muhabbetin fiili olarak zuhur etmesiydi. Gerçi Vücûdunu Resûlullah'a feda eden bir kahraman için bunun pek bir ehemmiyeti de yoktu.

Hz. Talha birçok yerinden yaralandığı hâlde bir an olsun Resûlullah'ı yalnız bırakmadı. Fakat aşırı kan kaybından dolayı bir ara kendinden geçer gibi oldu.

Peygamberimiz, Hz. Ebû Bekir'i gönderip onunla ilgilenmesini söyledi. Hz. Talha kendine gelir gelmez ilk işi "Resûlullah'ın ne durumda olduğunu" sormak oldu. Hz. Ebû Bekir tebessüm ederek:

Allah'a şükür Resûlüllah çok iyi. Beni de sana O gönderdi, deyince, Talha *(Radıyallâhu Anh)* rahatladı ve büyük bir teslimiyet içerisinde:

Resûlüllah sağ olduktan sonra, bütün musibetler bana hafif gelir, dedi. Sonra Resûlullah'ın yanına geldi. Efendimiz:

Allah'ım, ona şifa ve kuvvet ver!" diye dua etti.

Hz. Talha bu duanın bereketiyle hiçbir şey olmamış gibi çarpışmaya devam etti. Halbuki her yeri kılıç ve ok darbeleriyle delik deşik olmuş, neredeyse vücûdunda yaralanmayan ve kana bulunmayan bir yer kalmamıştı. O gün vücûdunda altmış altı büyük yara açılmıştı. Küçük yaralar ise sayılamayacak kadar çoktu. Bu haliyle dahi cihâda devam ediyordu.

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve selem)*:

"Uhud günü yeryüzünde sağımda Cebrâil solumda Talha bin Ubeydullah'dan başka Bana yakın bir kimse bulunmadığını gördüm" buyurdu.

Hazret-i Ebubekir *(Radıyallâhu Anh)*,

"Talha bin Ubeydullah, bir Uhud kahramanıdır" derken, Hazreti Ömer *(Radıyallâhu Anh)*,

"Uhud gününün en büyük kahramanıdır" ifadelerini kullandı.

İlm-i Hâl

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA
FIKIH KURULU

ON BEŞ GÜNDEN AZ KALMAK ÜZERE KÖYÜNE GİDEN KİŞİ SEFERİ OLUR MU?

Allâh-u Te'âlâ'ya sonsuz hamt eder,
Hz. Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'e, âl ve ashabına selam ederiz.

Bu ayki köşemizi, fıkhi toplantılarda her daim dillendirilen buna rağmen yaz mevsiminde sıklıkla karşımıza çıkan "memlekete giden kişinin seferi olup olmama" meselesine ayırdık. Nasip olursa bu konuyu detaylı bir şekilde izah etmeye gayret edeceğiz. Muvaffakiyet Allah tandır.

Bu konuya dair cevaba geçmeden önce asli vatanın hangi şekilde oluştuğunu bilmemiz gerekir.

Aslî vatan üç şeyden biriyle olur;

1) İnsanın doğduğu yer.
2) Evlenip yaşamayı düşündüğü yer.
3) Geçimini sağlamak için yaşamını sürdürmeye karar verdiği yer.

Ergin kişinin doğduğu ve çocukluğunu geçirdiği yerden başka bir yeri vatan edinmiş olan anne babasının ikamet ettikleri yer asli vatanı olmaz[1]. Doğduğu yerle kastımız; günümüzde memleket diye tabir edilen doğup ergenlik çağına girene kadar büyüdüğü yerde hala anne babası duruyorsa orası onun vatanıdır.

Kişi başka bir şehre yerleşecek olsa köyünü, memleketini terk etmeye niyet etmedikçe orası vatan-ı asli olmaktan çıkmaz.

Yani gün gelir buraya dönerim, burası memleketimizdir, yazları buraya geliyoruz, emekli olunca memleketime döneceğim gibi hala doğup büyüdüğü yeri vatan kabul eden, göç ettiği şehirde ticari veya başka bir gayeyle duran kişiler memleketlerine velev ki ziyaret için döndüklerinde bile namazlarını tam yani mukim olarak kılmalıdırlar.

Burada şunu da ifade etmek isteriz ki; bu şekilde suâl eden kişiye memleketine dönmeye niyetin var mı diye sorduğumuzda, nereden bilebilirim, Allah bilir gibi cevap vermektedir. Evet, vakıada memleketine dönmesinin nasip olup olmayacağını Allah bilir. Ancak kişiye sorduğumuz suâl, vakıanın ne olacağı değildir. Bilakis niyetidir. Niyet ile vakıayı birbirine karıştırmamak gerekir.

Bir yerde eşi olan kişi, başka bir beldede oturmak üzere ikinci bir eş ile evlenecek olsa her iki belde de vatan-ı aslî olur. Bu şekilde vatan-ı aslînin birden çok olması caizdir. Buna dair âlimlerimiz arasında herhangi bir görüş ayrılığı yoktur.

İhtilafa mevzu olan mesele ise şudur: Mesken ve tarlasını satmadan, hanımı ve çocuklarıyla birlikte göç ederek başka bir yeri vatan edinen kişinin, önceki vatanı hala asli vatan mıdır?

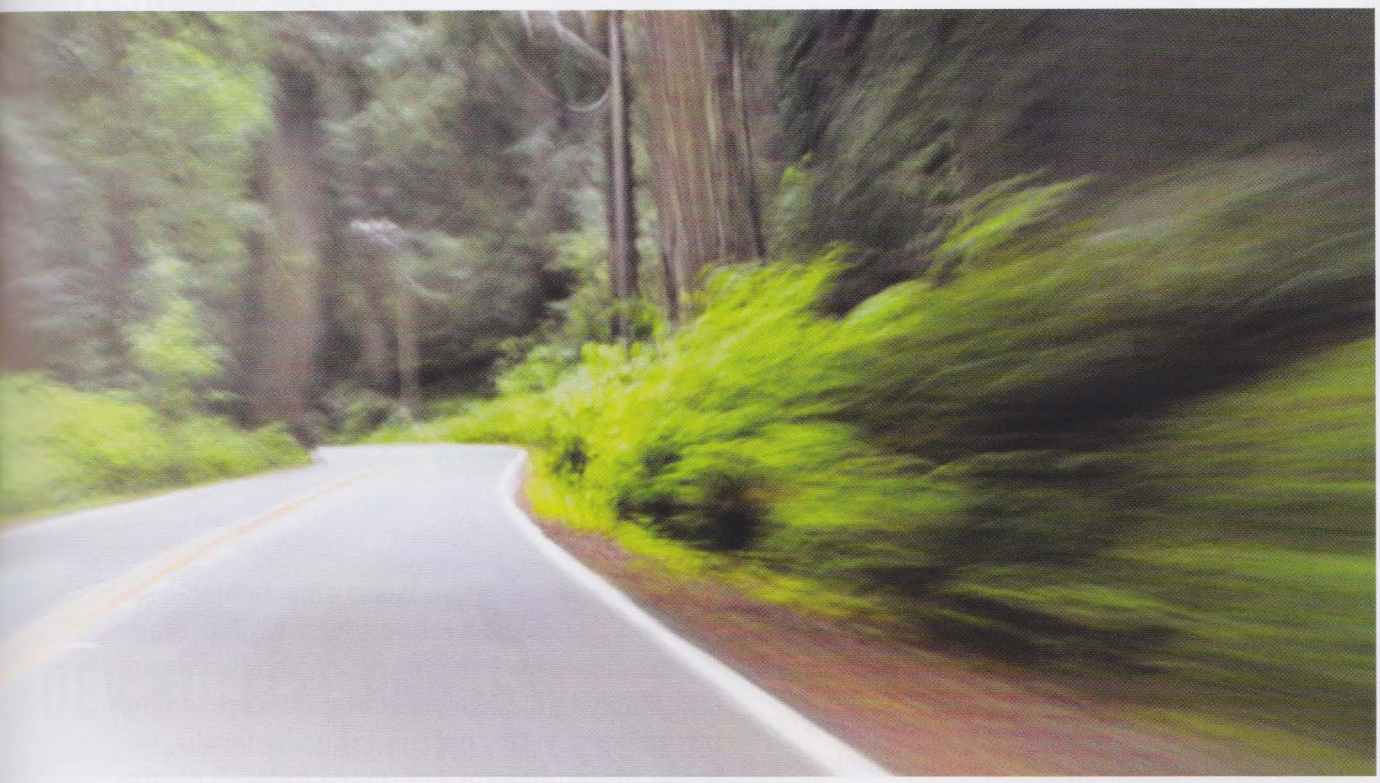

Bazı âlimler, bu kişinin geriye bıraktığı gayrimenkulüne itibar etmemişler ve bir yerin vatan olmasındaki aslî unsurun evlenmek olduğunu söylemişlerdir. Buna göre; "on beş günden daha az kalma niyetiyle önceki vatanlarına (memleketlerine) gittiklerinde namazlarını kısaltırlar" demişlerdir.

Diğer bazıları ise bir yerin vatan-ı aslî olmasında evliliğin etkisiyle birlikte orada mesken edinmesinin de etkili olduğunu söylemişlerdir. Buna göre; on beş günden daha az kalma niyetiyle önceki vatanlarına (memleketlerine) gittiklerinde namazlarını tam kılarlar, demişlerdir.

İmam Muhammed *(Allah ona rahmet etsin)*'in ***el-Asl*** adlı eserinde ki *"evini satıp ailesiyle birlikte göç ederse..."* ifadesi bu görüşü desteklemektedir.[2]

Esasen, gayrimenkule itibar edilip-edilmeyeceği hakkında vuku bulan ihtilaf, doğup büyüdüğü yerle ilgili değil sonradan evlenerek vatan edindiği yerle ilgili olmalıdır. Zira kişinin evlenmeksizin doğup büyüdüğü, meskeninin bulunduğu yerin asli vatan olduğunda kimsenin ihtilafı yoktur.

Bu vatanın iptal olması için ön görülen şart; sadece evlenip başka bir şehre yerleşmek olmamalıdır. Yani doğup büyüdüğü, arazisinin bulunduğu vatanını terk etmeye niyet etmedikçe orası asli vatanı olmaktan çıkmaz. Terk etmeye niyet etmesi ise orada az da olsa yaşamaya veya günün birinde dönmeye niyetinin olmamasıdır.

Aksi halde az sonra imamlardan yapılacak rivayetlerine anlam kazandırmak güçlenecektir.

Bu rivayetleri yapan Ebu'l-Abbas en-Natifi[3]'nin kitabı ***"el-Ecnas"***a baktığımızda onun, mezhep imamlarından gelen rivayetleri cem ettiğini ve kütüphanesinin son derece geniş olduğunu görürüz.

Şeyhu'l-İslâm Ebu'l-Abbâs en-Nâtifî, ***el-Ecnas*** isimli eserinde şöyle der:

Hişam b. Abdillah[4], İmam Muhammed *(Allah ona rahmet etsin)*'le kendisi arasında geçen konuşmayı şu şekilde nakleder;

İmam Muhammed'e sordum:

--Vatanı küfe olan birisi başka bir yeri vatan edindikten sonra günün birinde kendine ait bir meskenin bulunduğu eski vatanı küfeye gidecek olsa namazını kısaltır mı?

Bana şöyle cevap verdi:

-- Benim içinde bulunduğum durum da böyledir. Kanaatim; eğer başka bir şehri vatan edinirken küfenin vatanı oluşunu terk etmeye niyet etmişse namazını kısaltır.

İmam Muhammed kendi içtihadını söylediktен sonra hocasının fiilini şu şekilde yorumlar:

"Ebu Yusuf, Küfe'ye geldiğinde mukim olarak namazlarını kılardı. Hâlbuki Medinetu's-Selam'da evi vardı." Ebu Yusuf'un bu sözü şöyle anlaşılmalı; Küfe'yi tamamen terk etmeye niyet etmemişti. Fakat (hocam Ebu Yusuf'un fiiline yaptığım) bu tevil Muhammed'in tevilidir[5].

Dikkat edilirse İmam Muhammed *(Allah ona rahmet etsin)* hocası İmam Ebu Yusuf *(Allah ona rahmet etsin)*'un sözünü kendisinin de kabul ettiği bir manada yorumlamaktadır. Bu da; kişinin doğup büyüdüğü yeri terk etmeye niyet etmeksizin edindiği ikinci vatanıyla, evvelki vatanının bozulmayacağıdır.

Yani, bir yerin vatan olması için orada yılın belli bir zamanı ikamet etme şartı yoktur. Şayet böyle bir şart olsaydı, 3-5-10 sene çalışıp memleketine dönmek için gideceği yer de vatan-i aslî'si olması icap ederdi. Hâlbuki bunu söyleyen olmamıştır.

Bir yerin vatan-i aslî veya vatan-i ikâme olmasında en önemli faktör hiç kuşkusuz niyettir. Bu yüzden aslî vatanından göç eden kişinin geriye bıraktığı ev-bark, tarla emsali gayrimenkulün o yerin vatan-ı aslî olarak kalmasında veya kalmamasında etkisi niyete bağlıdır.

Şayet kişi evini-barkını satmadığı halde terk ettiği bu diyara bir daha dönmeyeceği şeklinde bir niyet taşıyarak göç etmişse o yer onun aslî vatanı olmaktan çıkmıştır. Zira kişinin bir yerde mülkü olması orasının vatanı olduğu anlamına gelmez.

Mümkündür ki orada hiç yaşamayı kastetmediği halde arsayı yatırım amaçlı saklayıp daha sonra satmayı düşünebilir. Fakat evini-barkını, tarlasını satan kişiler genellikle bu şekilde terk ettikleri yere bir daha dönüp yaşamayı kastetmezler.

Bu şekilde yaşadığı diyarı terk edenler günün birinde oraya ziyaret amaçlı gidecek olsalar orası onlar için aslî vatan olmayacaktır.

Zeynuddin İbn Nüceym, el-Bahru'r-Râik isimli esrinde el-Mücteba isimli eserden şöyle nakleder: "Zamanımızda uzak beldelere geçim için çıkan bir çok Müslümanın içine düştüğü durum şudur ki; göç etmiş olduğu yani bırakıp gittiği ve uzakta olan köyünde evi veya tarlasını bırakır, yazları ailesiyle veya tek başına oraya gider, evinde belki eşyaları da durur. İyi bilinmelidir ki bu kişinin artık iki vatanı vardır. Biri diğerini iptal etmez[6].

Ezcümle; ticari ve ya başka amaçla büyük şehirlere veya başka yerlere giden kişiler, orada evlensinler veya evlenmesinler memleketlerini terk etmeye niyet etmedikleri müddetçe, doğup büyüdükleri yerler onların aslî vatanlarıdır. Velev ki bir günlüğüne dahi oraya gidecek olsalar namazlarını tam kılmalıdırlar.

KAYNAKLAR

1. İbrahim el-Halebî, Ğunyetu'l-Mütemellî/Haleb-i Kebir

2. İbn Mâze, El-Muhitu'l-Burhânî c:2 s:402; El-Fetâvâ'l-Hindiyye, Şeyh Nizamuddin önderliğinde ilmî bir heyet c:1 s:142

3. Ahmet b. Muhammed b. Ömer Ebu›l-Abbas en-Nâtifi, ö. 446. Tasnifleri arasında; El-Ecnas, el-Vâkıat, el-Ahkâm, el-Furuk, er-Ravza zikredilmektedir.

4. Es-Saymerî, **Ahbaru Ebi Hanife ve Ashabihi** adlı kitabında: Hişam b. Ubbeydillah er-Râzî demiştir. En-Natifi ilgili yerde, Hişam b. Abdillah demiştir. El-Leknevî›de, **Fevaidu›l-behiyye** isimli esrinde şöyle der: Hişam b. Abdillah er-Râzî, İmam Ebu Yusuf ve İmam Muhammed (Allah onlara rahmet etsin)›den okumuştur. Zehebî, El-Mîzan›da; Hişam›ın Malikten, Ebu hatim›in de Hişam›dan rivayet ettiğini söyler. Ebu Hatim: Saduk-tur, ondan daha kadr-u kıymetlisini görmedim, demiştir. İbn Hibban: Hişam Sikadır, demiştir. İmam Muhammed›den rivayet ettiği nevadiri. (Nevadir-u Hişam) ve «salatu›l-eser»i vardır. El-leknevînin bahsettiği Salatu›l-Eser» sadece namazla ilgili değildir. En-Natifî diğer bablarda da bu kitaptan rivayetler yapmıştır.

5. El-Ecnas, Ebu›l-Abbas en-Nâtifî. Mahdut, Feyzullah Efendi arş, no: 645 shf, 10,11

6. Zeynuddin İbn Nüceym, el-Bahru'r-Râik

Güldeste

MUSTAFA
ÖZŞİMŞEKLER

DEBDEBELİ SARAY HAYATINI ALLAH İÇİN TERK EDEN,

ASHÂB-I KEHF'İN HİCRETİ

Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, ilk vahyin geldiği **Nur Dağı**'ndaki **Hira Mağarası**'nda, Kendisine vahyolunan ayetleri aldı, yüreği titreyerek evine geldi ve:

- **Beni örtünüz! Beni örtünüz!** Buyurdu.

Ürpermesi geçinceye kadar, istirahat etti. Sonra gördüklerini eşi Hz. Hatice *(Radıyallâhu Anhâ)* validemize anlattı. Evvelden beri adeta bu günleri bekleyen ve Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in bu hallerine zaten hazır olan Hatice vâlidemiz:

- Allaha yemin ederim ki, Rabbin Seni hiçbir zaman utandırmaz. Çünkü Sen misâfire ikramda bulunur, akrabanı gözetir, fakire verir, yetimleri korur, aciz olanların ağırlığını yüklenirsin. Ve her yönden emin bir kişisin, diyerek teselli etti.

Sonra hemen Peygamber Efendimizi, amcasının oğlu Varaka b. Nevfel'e götürdü. Çünkü o Tevrat ve İncil kitaplarını okuyup incelemiş, bu konuda geniş malumat sahibi olan Hanîf bir kimseydi. Başından geçenleri tüm ayrıntısıyla anlatan Peygamber Efendimiz'i dikkatle dinleyen Varak b. Nevfel, sevinçle dedi ki:

- Müjde Sana Ey Muhammed! Allâh-u Te'âlâ'ya yemin ederim ki Sen bu ümmetin son peygamberisin. Sana görünen, Mûsâ *(Aleyhisselâm)*'a da gelen Nâmus-u Ekber'dir. Keşke genç olsaydım, **Seni Mekke'den çıkardıkları zamana yetişseydim de, yardımına koşsaydım.**

Bu söze taaccüb eden Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

- **Kavmim Beni yurdumdan çıkaracak mı?** Diye sordu.

Varaka b. Nevfel şöyle cevap verdi:

- Evet! **Sana gelen bu ilâhi mesaj her kime gelmişse, mutlaka ona düşman olup vatanından sürüp çıkardılar!..**

Netice Varaka bin Nevfel'in dediği gibi olmuş, Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* on küsür yıl verdiği tevhid mücadelesi sonunda, şehirlerin anası olan Mekke'den, anavatanından Kendisine iman eden bir avuç ashabıyla ayrılmak zorunda kalmıştı.

Varaka bin Nevfel'in şu sözü de çok önemlidir:

"Sana gelen bu ilâhi mesaj kime gelmişse, mutlaka onu vatanından sürüp çıkardılar"

Gerçekten de Kur'an-ı kerim'e baktığımızda bütün peygamberlerin hicret olayını yaşadıklarını görüyoruz. Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'i vatanından ayrılmaya, özyurdunu terk etmeye zorlayan sebepler nelerse, diğer peygamberleri de hicrete zorlayan sebepler aynıdır. Dolayısıyla **"hicret, bütün peygamberlerin sünnetidir"** diyebiliriz.

Hicret; gerek dinî, gerek siyasî, gerekse sosyal ve kültürel değişime imkân veren bir olaydır.

Vahyin her tarafa yayılıp toplumsal bir boyut kazanabilmesi, ancak hicretten sonra oluşan refah ve özgürlük ortamında mümkün olacağı için, birçok peygamberin hayatında hicret vardır.

Nitekim Efendimizin hicreti de, İslam tarihinde bir dönüm noktası oldu. Müslümanlar hicret sayesinde güç buldular ve Peygamber Efendimizin önderliğinde bir devlete kavuştular. Böylece müslümanlar için gerek dînî, gerek siyasî, gerekse ekonomik yönden yepyeni bir dönem başladı. Hicretle birlikte müslümanlar güçlendiler, emniyetle, huzurla ibadetlerini yapabilecekleri bir yurtları oldu.

* * *

Tabi sadece peygamberlerin değil, onların yolundan giden, İslam'ın yayılması için hayatlarını Allâh yoluna adayan büyük dava adamlarının hayatlarında da, bir şekilde **Hicret**i görmek mümkündür. Zira hicret, zulme ve küfre başkaldırının adeta bir simgesidir.

Hicret; kaçmak değil göçmektir. Yakınlaşmak için uzaklaşmaktır. Hani insan önündeki bir engeli aşıp daha ileriye sıçrayabilmek için geriye doğru birkaç adım atar ya, işte hicret budur. Âmiyâne tabirle; **"Gidiyorum ama dönüşüm muhteşem olacak"** demektir hicret…

Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ve ashabı Mekke'den hicret ederken bir avuçtular. Hicretle birlikte büyüdüler. Az iken çoğaldılar, zayıf iken güçlendiler. Gizlice ayrılmak zorunda kaldıkları Mekke'ye, bir gün muzaffer bir orduyla geri döndüler.

İşte hicret, her türlü fedakârlığı göze alıp zafere giden o uzun ve meşakkatli yolculuğa çıkmaktır.

Mekke'de müşrikler iman edenlere her türlü işkenceyi reva görünce, Bilâllere, Ammarlara, Yasirlere *(Radıyallâhu Anhum)* en ağır zulümleri irtikab edince, kısaca **Mekke'de imanla yaşamak imkânsız hale gelince, hicret zarûri oldu.** Zira bir yerde imani tehlike söz konusu olunca, artık orada durmak mümkün olmaz. İşte o zaman ne malın ve mülkün, ne makamın ve mevkînin, ne de yerin ve yurdun önemi kalmaz.

Bu konudaki en güzel örneklerden birini, Kur'ân-ı kerim'de geçen Ashab-ı Kehf'in ibret dolu kıssasında görüyoruz. Mevla Te'âlâ:

"Hakikaten onlar, Rablerine iman eden gençlerdi. Biz de onların hidayetlerini artırdık." *(Kehf: 13)* buyurarak, Ashabı Kehf'ten övgüyle bahsetmektedir.

Bir avuç Allah'a inanmış genç adamın, yaşadıkları o lüks ve debdebeli saray hayatını Allah için terk edip mağaraya olan hicretini anlatıyor bize Kur'ân… Bu vesileyle o iman kahramanlarının hicretini, Kur'ân ve Sünnet ışığında anlatmaya gayret edelim.

ASHAB-I KEHFİM HİCRETİ

Hükümdarın yakınlarından, saraya mensup veya kralın danışmanlarından olan bu gençler, imani tehlike söz konusu olunca bütün imkan ve ihtişamı, sarayı ve saltanatı terk edip **mağaraya** hicret ettiler.

Ne enteresan bir hadisedir ki, **onların hicreti mağarayla son buldu, Efendimizin hicreti ise mağarayla başladı.** Onların gizlendiği mağaranın kapısında bir köpek bekledi. Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in gizlendiği mağaranın kapısında ise, bir güvercin ve örümcek…

Kehf Sûresinde anlatılan Ashâb-ı Kehfin kıssasında, akıl sahipleri için pek çok ibretler ve dersler vardır. Onların hicretini zikretmeden evvel, o günkü şartlara kısaca şöyle bir göz atalım:

İsa *(Aleyhisselâm)*'ın getirdiği Hak din bozulmaya, insanlar günah ve isyan batağına dalıp putlara tapmaya başlamışlardı. Hatta putperestlik devletin resmi dini haline gelmişti.

Öyle ki, devlet yöneticileri halkı ifsâd edip putlara tapmaya ve onlar için kurban kesmeye zorluyor, bunu yapmayanlar ağır işkencelere maruz kalıyorlardı.

Bu sebeple halkın inançlı kesimi, bu zalim idarecilerin baskısı sebebiyle inançlarını gizlemek, ibadetlerini de herkesten saklayarak yapmak zorunda kalıyorlardı.

İşte bu azgın krallardan biri olan zalim **Dakyanus**, ülkesinin her tarafını dolaşıyor, halkı putlara tapmaya ve putlar için kurban kesmeye zorluyordu. Bununla birlikte bir takım gizli görevliler tayin etmişti.

O görevliler gizlice iman sahiplerini takip ediyorlar, tesbit ettikleri kimseleri fişleyip zalim Dakyanus'a rapor ediyorlardı. Bu gizli ajanlar tarafından fişlenen mümin kimseler evlerinden zorla alınıp getiriliyor, putlara tapmakla öldürülmek arasında muhayyer bırakılıyordu.

Tabi zalim Dakyanus imanından dönmeyenleri derhal öldürtüyor, (gizlice iman eden halkı tehdit mahiyetinde) onların cansız bedenlerini kale duvarlarına ve kapılarına astırıyordu. İşte bu ölüm cezasından dolayı kimisi korkup zalim Dakyanus'un dediğini yaparak putlara tapıyor, kimileri de ölümü göze alarak putperestliği kesinlikle reddediyor ve ebedî saadet yurdu olan Cenneti tercih ediyordu.

* * *

Rum'un asilzadelerinden, o günün elit tabakasına mensup saray erkânından olan bazı gençler de, tüm bu baskı ve tehditlere rağmen iman etmişlerdi. Ve sık sık kendi aralarında gizlice toplanıp iman ettikleri din hakkında sohbet ediyorlardı.

Bu zalim hükümdarın görevlendirdiği zalim adamların, onları da tespit etmesi fazla uzun sürmedi. Ve onları da ihbar edip durumu Dakyanus'a bildirdiler.

Hiç beklemediği bu ihbarı alan zalim Dakyanus adeta deliye döndü. Çünkü o, bütün halkı putperest yapmak için her türlü şiddete başvurup elinden gelen tüm tedbirleri alırken, kendine çok yakın olan bazı adamlarının iman etmesi onu çılgına döndürmüştü.

Hemen adamlarını görevlendirip onları takip ettirdi ve sohbet için bir araya geldikleri esnasında, güya suçüstü yaparak hepsini huzuruna getirtti. Hem sitem, hem de tehdit ederek dedi ki:

- Sizi, bu putlara tapmaktan ve onlar adına kurban kesmekten alıkoyan nedir? Bu şehir halkını kendinize neden örnek almıyorsunuz? Ya siz de bu insanlar gibi ilahlarımıza kurban kesip onlara taparsınız, ya da ölümü tercih edersiniz!..

O imanlı gençler bu tehditten korkup geri adım atmak bir yana, zalim Dakyanus ve onun satılmış âvânelerine karşı en gür şekilde ve en yüksek sesle imanlarını haykırdılar. Rabbimiz Kur'an-ı kerim'de, bu iman kahramanlarının zalimlere karşı tavrını şöyle anlatıyor:

"Ve (zalim hükümdarın önünde) **dikilip de şöyle demişlerdi: 'Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Asla biz O'ndan başkasına ilah demeyiz. Yoksa hakikatten uzaklaşmış, saçma sapan konuşmuş oluruz**.

Şu bizim kavmimiz, Allah'tan başka ilâhlar edindiler. Onların ilâh olduğuna dair açık bir delil getirselerdi ya! **Artık Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?"** (Kehf: 14, 15)

Böylece bu mücahid gençler, putperest idarecilerine karşı baş kaldırıp Allah'ın birliğini ve tevhidi haykırarak imanlarını tüm saray erkânı önünde açıkça ilân ettiler.

Tabi zalim Dakyanus bu duruma çok öfkelendi ve onları hemen oracıkta cellada teslim edip öldürmek istedi.

Fakat onlar öyle sıradan kimseler değillerdi. Yani onlar sokaktaki herhangi bir vatandaş değil, sarayda yaşayan ve devletin idare mekanizmasında görev alan tanınmış kimselerdi. Şayet öldürülüp asılırlarsa, o zaman bunun sebebi ülkede yayılıp duyulacak ve bütün halk onların da iman ettiğini anlayacaktı.

Dolayısıyla bu mesele halkı etkileyecek ve saray erkânının bile iman ettiği bu dini merak eden insanlar, bu dine daha çok rağbet edeceklerdi.

Onun için öfkesini dizginledi ve onlar hakkında acele ölüm kararı vermedi. Tekrar putperestliğe dönmeleri için onlara bir fırsat tanımak istedi.

Bu arada zalim Dakyanus'un mühim bir iş için **Ninova** şehrine gitmesi gerekiyordu. Bu meseleyi de oradan dönünce çözmeye karar verip, giderken de onlara düşünmek için mühlet tanıdı.

Şayet geri dönünceye kadar bu inançlarından vazgeçer ve putlara taparlarsa onları affedecekti, yoksa makam ve mevkilerine bakmadan onları da diğerleri gibi katledip şehrin surlarına ve kapılarına astıracaktı.

Bu imanlı gençler toplanıp kendi aralarında istişare ettiler…

Eğer zalim Dakyanus'un dediğini yaparak putperestliğe geri dönerlerse, dünyanın nimetleri adeta önlerine serilecek, sarayın o ihtişamlı ve debdebeli hayatına devam edeceklerdi.

Veya imanlarını gizleyebilirlerdi. Ölümle tehdit edildikleri için, ruhsatla amel edip zalim idarecinin dediğine zâhiren boyun eğebilirlerdi. Bu durumda da, ölümden kurtulur ve saray hayatına, sefahate, keyfe-zevke devam edebilirlerdi.

Ama onlar böyle yapmadılar. Bu zâlim toplum içinde dinlerini açığa vurmadan pısırık bir şekilde yaşamayı, iki yüzlü, rengi belli olmadan, araziye göre renk değişitiren **bukalemun** hayvanı gibi hayat sürmeyi kesinlikle kabul etmediler. **"Mal da,** mülk de**; saray da, saltanat da sizin olsun"** dediler ve **"Fefirrû ilallâh/Allah'a kaçınız"** ilahi fermanına uyarak Allah'a kaçtılar, Allah için kaçtılar…

Böylece ölümü göze alarak gizlice saraydan ayrılıp şehre yakın bir dağdaki mağaraya hicret ettiler.

Giderken, yolda **Kefeştatayyuş** isminde bir çobana rastladılar. Çoban, saray ahalisinden oldukları her hallerinden, kılık ve kıyafetlerinden belli olan bu gençleri tanıdı ve onlara "nereye gittiklerini" sordu. Onlar da yalan söylemediler ve durumu olduğu gibi anlattılar.

Bunun üzerine çobanlık yapan Kefeştatayyuş da, **bir olan Allah'a iman etti** ve "beni de yanınıza alın, ben bu dağları karış karış bilirim" diyerek, onlara yardımcı olabileceğini ve kendisini aralarına kabul etmelerini istedi. Altı kişiydiler, çobanın ısrarlı ricası üzerine onu da yanlarına aldılar ve yedi kişi olarak yollarına devam ettiler.

İman kardeşliği ne acayip bir şey ki; halkın en üst tabakasıyla, dağdaki çobanı birleştiriyor ve birbirlerine kader arkadaşı, Cennet yoldaşı yapıyor. Kefeştatayyuş ismindeki bu çobanın, bir de yanından hiç ayrılmayan sadık bir köpeği vardı. **Kıtmir**... O mübarek hayvan onların arkalarından takip etmeye başladı, peşlerini bırakmadı. Gençler, kendilerini takib eden bu köpeği her ne kadar kovdularsa da, geri döndürmeye muvaffak olamadılar. Tabiri caizse; "hoşt" dediler kaçmadı, "kışt" dediler gitmedi.

Çaresiz kalınca Kefeştatayyuş'a:

- Sen geri dön, yoksa bu köpek peşimizi bırakmayacak. Şayet havlarsa gizlendiğimiz yeri de belli eder, dediler.

Rivayet edildiğine göre işte bu sırada, Kıtmir iki ayağı üzerine kalkıp dile geldi ve anlaşılabilir bir lisanla dedi ki:

- **Ne olur müsaade edin, ben de sizinle geleyim. Allah'ın sevdiklerini ben de seviyorum, benden size bir zarar gelmez.**

Bu durum onların kuvveyi mâneviyyelerini artırdı. Bunda bir hikmet olduğunu anladılar ve köpeğe müsaade ettiler. O da peşlerine takıldı. Onlar nereye köpek de oraya… Onlara mağaraya o da mağaraya... Onlar cennete o da cennete...

* * *

Mağaraya geldiklerinde üzerlerine bir yorgunluk çöktü. Allah onlara bir uyku verdi ve 309 sene sürecek derin bir uykuya daldılar. (Kehf: 25)

Ve Mevla Te'âlâ ilâhî bir rahmet eseri olarak bu gençleri o mağarada senelerce uyutup muhafaza ettikten sonra, bir delil olarak, ölüleri diriltir gibi uykudan uyandırdı.

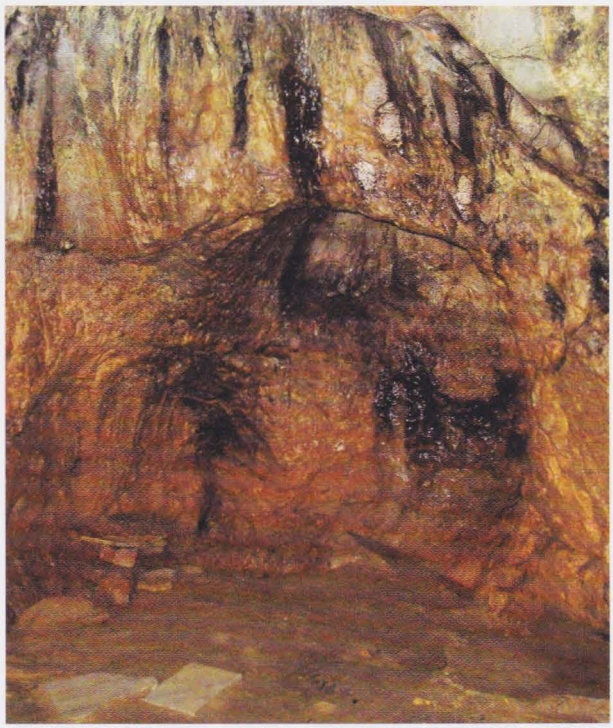

Mağarada ne kadar durduklarını bilemeyen Ashâb-ı Kehf, senelerce yattıkları mağaralarından, kabirden kalkar gibi uyanıp kalktıklarını anlamış oldular. Böylece bu durum, hem kendileri, hem de diğer insanlar için Kıyamet günün şüphesiz olduğuna, öldükten sonra dirilmenin varlığına bir delil ve işaret oldu.

"Böylece, insanları onların hallerine muttali kıldık ki, öldükten sonra dirilmenin hak olduğunu ve kıyametin vukuunda hiç şüphe olmadığını bilsinler." (Kehf: 21)

* * *

Burada insanın aklına belki şöyle bir soru takılabilir. Ashab-ı Kehf ne yapmış ki, kendilerinin Cennete girmesi bir kenara, onların peşine takılan köpek bile cennetlik olmuş? Yani zalim Dakyanus'tan kaçmışlar ve hicret edip mağaraya sığınmışlar, tamam ama hepsi bu kadar.

Gerçekten bunu yapmak bu kadar kolay mı?

İsterseniz, şöyle beraberce düşünüp onların durumunu bi tahlil edelim:

Öncelikle şunu hatırlayalım. Mevla Te'âlâ onlar için:

"Hakikaten onlar, Rablerine iman eden gençlerdi." (Kehf: 13) buyurarak, onların genç olmalarına özellikle dikkat çekiyor.

Yani gençlik, insanın arzu ve isteklerinin en güçlü olduğu bir çağdır. Nefsine ve hevasına söz geçirmenin, deveye hendek atlatmaktan daha zor olduğu bir dönemdir. İşte böyle bir yaşta, her şeyi yapabilme gücü, kudreti ve imkânı varken, üstelik sarayda yaşıyorlarken imanları tehlikeye girince, her şeyi tek kalemde silip attılar.

Bütün dünyanın nimetlerine bir tekme vurup, tabiri caizse şeytanı ters köşeye yatırdılar. Zevki, keyfi, o lüx ve debdebeli saray hayatını ellerinin tersiyle iterek, ölümü göze alıp çileye talip oldular.

Saraydan Mağaraya... Mağarada saltanat yok, hizmetçiler-uşaklar, dans-balo yok. Boşver lüx ve şatafatı, üzerine oturacak basit bir çekyat, yere serilmiş kötü bir kilim bile yok.

Tüm bu yokluğun üzerine, bir de zalim Dakyanus öldürmek için onların peşlerinde...

Bütün bunları yapmak, herkesin hayalindeki o pırıltılı hayatı Allah için terk edebilmek kolay bir iş mi? Sen saray hayatını bırak, git mağarada yaşa...

Acaba hangimiz bunu yapabilir? Sen boş ver mağarada yaşamayı, gecekonduda bile yaşamaya acaba kaçımız razı olur? Üstelik saray hayatı yaşamadığımız halde...

Bu gün etrafımıza şöyle bir baktığımızda, pek çok kimsenin üç kuruşluk dünya menfaati için dinini hakkıyla yaşmadığını veya "işten atılırım, makam mevki sahibi olamam, branşımda ilerleyemem" gibi bir takım dünyevî sebeplerle dininden, ibadetinden ne tavizler verdiklerini maalesef görüyoruz.

Dolayısıyla bunları da göz önüne aldığımızda, Ashab-ı Kehf'in ne büyük bir iş yaptığı çok daha iyi anlaşılıyor.

Mevla Te'âlâ bizlere de, gerektiğinde Allah için makamı-mevkiyi, parayı-pulu elinin tersiyle itebilecek; İslâm davasına hizmet için rahatı- keyfi-zevki terk edip çileye talip olabilecek şuuru nasip eylesin. Amin!..

Fi Emanillah!

Hikmetli Sözler

"Sana niçin yaptığını sorduklarında, utanacağın ve yalanlamaya kalkacağın işleri yapmaktan çekin."

Hz. Ali (Radıyallâhu Anh)

"İyi bil ki; mürşidlerin kılıcı, kınından çıkmış bir haldedir. Mürşid merhamet sahibi olduğundan bu kılıcı kimseye vurmaz. Lakin insanlar gelip kendilerini o kılıca vururlar!."

Şâh-ı Nakşibend (Kuddise Sirrûhu)

"Bütün halleri ve buluşları bize verseler, fakat Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat îtikâdını kalbimize yerleştirmeseler, halimizi harab, istikbâlimizi karanlık bilirim. Eğer bütün perişanlıkları verseler, lakin kalbimizi Ehl-i Sünnet îtikâdı ile süsleseler hiç üzülmem."

Ubeydullâh-ı Ahrâr (Kuddise Sirrûhu)

"Söylerken alim gibi, amel ederken cahil gibiyiz."

Mahmud Efendi Hazretleri (Kuddise Sirrûhu)

"Yüzü dost özü düşmandan usandım. Dili mümin kalbi şeytandan usandım. Dostum, herkesin kahrı çekilir amma, ben davasız müslümandan usandım!.. "

Şems-i Tebrizî

"Cihanda eski usuldür; fayda arayan zararı da istemiş olur. Sevgili isteyen, eziyete hazırlanmalı, define arayan yılanı göze almalıdır"

Füzûlî

"İdrak kulağından gaflet pamuğunu çıkarmalısın ki, ölülerin nasihatini duyabilesin.."

Şeyh Sâdi Şirâzî

"Hakkın tesisi için çalışmamakla, bâtıl'ın hakimiyeti için çalışmak arasında fark yoktur."

Prof. Dr. Necmettin Erbakan

EFENDİM (Naat-ı Şerif)

Âlemler yaratıldı hürmetine Efendim,
Melek, insan ,hayrandır sünnetine Efendim

Sen habib-i hüdâsın, mislin ve benzerin yok
Ne kadar şefkatlisin ümmetine Efendim

Adalet ve hürriyet seninle kemal buldu
Bir kıl dahi geçmedi zimmetine Efendim

Nice gözler vardır ki daha dünyada erdi
Gül cemâlini görmek nimetine Efendim

Padişahlar kölendir, benim aklım ermiyor
Senden uzak insanın cinnetine Efendim

Alemde Bilal olmak herkesin kârı değil
Aklı olanlar koşar minnetine Efendim

Yüzün gülzâr-ı cennet, nazarın kalbe şifa
Sensin tabib beşerin illetine Efendim

Yüce Allah katında şanın o kadar büyük
Gönderildin İbrahim (a.s) milletine Efendim

Kim ki seni tanımaz, sana bende olmazsa
Bir nihâyet yok onun zilletine Efendim

Âlemlere rahmetsin, müjdelerle geldin sen
Güvercin kanat gerdi hicretine Efendim

Vasfından aciz diller hiç bir söz kâfi değil
Şanına şerefine izzetine Efendim

Hep gıpta etmekteyim seni gören gözler
Nasıl doydu vuslatın lezzetine Efendim

Sendeki güzel sabrı hiç kimseler bilmedi
Gülüp geçtin kavminin hiddetine Efendim

Şu Necati hâkirin derdi başından aşkın
Dayanamaz hasretin şiddetine Efendim

Taif'te ve Uhud'da bir lahza sarsılmadın
Hep güvendin Allah'ın kudretine Efendim

Gönlün göklerden geniş, ay nuruna pervane
Cebrail vezir senin devletine Efendim

Aşkına yanan kula artık mahzun olmak yok
Gark eder hazreti Hakk rahmetine Efendim

Seni bilmeyen kişi şu büyülü dünyanın
Niye katlanır bilmem zahmetine Efendim

Nebîler sana müştâk yarın bu güzel ümmet
Kuşlar gibi koşacak Ahmed'ine Efendim

(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)

Mustafa Necati Bursalı

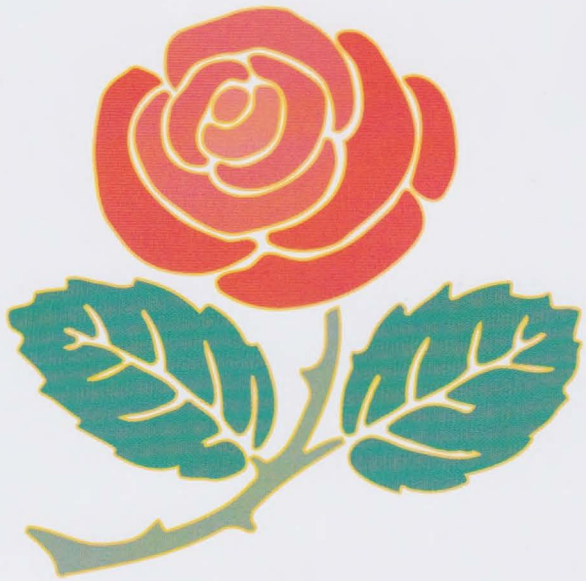

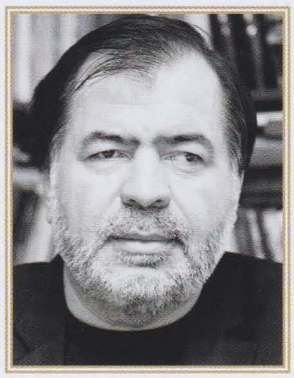

MUSTAFA ÖZCAN

YAVUZ 40 BİN ALEVİ'Yİ ÖLDÜRDÜ DİYENLER ŞAH İSMAİL'İN KAÇ KİŞİYİ ÖLDÜRDÜĞÜNÜ NİYE SORMUYORLAR?

CANLARA KİM KIYDI?

Şah İsmail günümüzde yaşasaydı mutlaka terörist kapsamı içinde değerlendirilirdi. Bu kritere uyan bir karakteri vardı. Bu vasıflara uysa da, belki de batılılar bu vasfı ona yakıştırmakta zorlanacaklardı. Zira siyasi doğru olarak gördükleri çıkarları böyle bir tanıma engel olacaktı.

Sisi darbeci değilse Hamaney de Hasan Nasrallah ise onların nazarında katliamcı değildir. Dolayısıyla listeyi tarihe doğru yayabilir ve genişletebiliriz. Şah İsmail yaşasaydı varisleri Hamaney ve Hasan Ruhani gibi muhakkak Batı'nın müttefiki ve ortağı olurdu.

Nitekim Şah İsmail'den sonra Safeviler önceleri Portekizlilerin ardından da İngilizlerin müttefiki haline gelmişlerdir. Tarihte Şah İsmail'in yaptıklarına perde oldukları gibi günümüzde de bölgede Şii katliamlarını es geçiyorlar. IŞİD yapsa da yapmasa da her fiili ona atfediyorlar.

Nitekim Bağdat'ta Sadr semtinde bir stat inşaatında çalışan 18 Türk işçisi kaçırıldığında bütün zahiri göstergeler Şii örgütlere işaret etse de dünya basını yine IŞİD'e kilitlendi! Çünkü hakikatten değil algıdan ve ezberden besleniyorlar. PKK ve Şii örgütlerin eylemlerine kör sağırlar ama faili bulunamayan eylemleri de IŞİD üzerine yıkıyorlar.

Nitekim olayın ertesinde konuştuğum BBC spikeri, meselenin Şiilerle bağlantılı olduğunu söylemem üzerine ısrarla IŞİD bağlantısını sormak ihtiyacı hissetmiştir. Demek ki bu tür eylemleri Şiilere yakıştıramıyorlar.

Arkasından Şiiler çıksa da gam değil! Pek üzerinde durmuyorlar. Karantinaya alıyorlar ve her halukarda karartıyorlar. Halbuki, Türklerin kaçırılması üç kesim tarafından icra ediliyor. PKK, IŞİD ve Şii örgütler.

Nitekim daha önce de Beyrut'ta Hizbullah'a yakın bazı kabileler Türk Hava Yolları müretteba tını Halep yakınlarında veya Azez'de ele geçirilen Şii ziyaretçilere mukabil veya takas etmek için kaçırmışlardı.

Türk dış politikasını ipotek altına almak için bu tür kirli yollara başvuruyor, tevessül ediyorlar. Dünya bu eylemlerini görmezlikten geldikçe de eylemlerine tüy dikiyorlar.

Nitekim, günümüzde kimin sesi daha gür çıkıyor veya dili uzunsa veya propaganda teknikleri güçlü ise o haklı görülüyor. Tekrar ana meseleye dönecek olursak; Şah İsmail tarihte Ebubekir Bağdadi'nin yaptıklarının katmerlisini ve kat be kat büyüğünü yapmasına rağmen yine propagandacıların etkisiyle Yavuz katliamcı Şah İsmail ise mağdur bir portreye bürünmüştür.

Sözgelimi Kaynak Yayınları arasında yayınlanan Zeynel Coşar'ın kaleminden çıkma, ' 40 Bin Alevi öldürülmedi mi?' kitabı, bu kara propaganda mahsulü kitaplardan birisi. Bunlar tarihin tek yanlı takdiminden ibaret. Yazanları ve yazarları ideolojik ve çakma tarihçiler sınıfına girerler. Dertleri, becerileri övmek ve karalamaktır. Abdulkadir Özcan gibi tarihçiler Yavuz Sultan Selim'in 40 bin Alevi'yi katlettiği iddiasını abartılı buluyorlar. Kaldı ki böyle olsa bile altında haklı nedenler yatıyor.

İkinci Beyazıt döneminde Şah İsmail ülkenin altını oyuyordu. Osmanlılar Şah İsmail'in 1502 yılından beri Batiniliği yaydığı İran'a karşı provokatör ajanlar veya dailer göndermiyorlar aksine maruz kalıyor ve karşıdan gelen dalgaya set çekmeye uğraşıyorlardı. Yıkıcı dailerini Osmanlı topraklarına gönderiyorlardı.

Şah İsmail bu uğurda Sünni olduğu ve kaldığı için annesini bile kendi elleriyle öldürmekten çekinmemiştir. Böyle hunhar bir adamdır. Ebubekir Bağdadi'nin 16'ıncı yüzyıl versiyonudur! Bağdadi'nin tehlikesi onunla mukayese edildiğinde Bağdadi cürümde çok mütevazi kalır.

Neden Şah İsmail ile ilgili rivayetlerde karartma uygulanıyor?

Tarihçiler katılmasa bile Aleviler ve onlara omuz veren tarihçiler İdris-i Bitlisi'nin Yavuz'un 40 bin kişiyi öldürdüğüne dair ifadelerini tarihi bir delil ve kanıt olarak alıyorlar. Öbür şıkkı veya rivayeti kabul etseler biz de yüksünmeden Yavuz'la ilgi rivayeti veya veriyi gocunmadan ve iç rahatlığıyla kabul edebiliriz. Çünkü biliyoruz ki, bir suçluya başka bir suç yüklenemez. Suçun şahsiliği esastır. Halbuki, onlar Yavuz'u suçlu göstermek için ayıklama yapıyorlar ve İdris-i Bitlisi'nin ifadeleri cımbızla çekiyorlar. Bu bir tarih skandalıdır. Zira niyetleri bozuk ve sineleri karanlıktır. İdris-i Bitlisi Selimname'sinde Şah İsmail'in Tebriz ve civarında en azından 40-50 bin Sünniyi katlettiğini haber vermektedir (1). Kimi tarihçiler bu rakamı 20 bin olarak veriyorlar.

Bununla birlikte Şah İsmail tek bir şehirde; Tebriz'te defaten bu kadar insanı öldürüyorsa ülke genelinde öldürdüklerini siz hesaplayın? İsfehan ve diğer bölgelerde ölenlerin sayısı tadata gelmez.

İdris-i Bitlisi'nin hem Yavuz hem de Şah İsmail ile ilgili verilerini esas alacak olsalar karşımıza çıkacak tablo en azından Osmanlılar açısından bir savaş tablosu olacaktır. İki taraf da savaşmış Şah İsmail ise Şiileştirmek için bir taraftan Anadolu içlerine ajanlarını salarken diğer taraftan da Sünni halkı tenkil etmiş ve kıyımdan geçirmiştir. Yavuz ise en kötü ihtimalle daileri ve onlara meyledenleri durdurmak için karşı hamlede bulunmuştur. Tarihin akışı başka bir yoruma imkan bırakmıyor.

Ya azgın Şah İsmail taraftarları ne yapıyor? Tarihi tahrif ediyor, tek yanlı tarih okumalarında bulunuyor. Tarihe yansız ve tarafsız bakacak olurlarsa; Yavuz ile Şah İsmail arasındaki mücadeleyi en azından Osmanlılar açısından bir katliam değil mukatele (karşılıklı vuruşma) olduğunu göreceklerdir. Lakin kıyas maa'l farik (kıyas farkı) olmakla birlikte Ermeniler 1915 meselesini mukatele değil katliam olarak görüyorlar.

Kimi Aleviler veya onlara meyleden müzahir tarihçiler ise Ermenileri de fersah fersah katlayarak, geride bırakarak Şah İsmail'in tek yanlı katliamlarını hatırlamak bir yana Yavuz-Şah İsmail karşılaşmasına mukatele bile demiyorlar aksine Çaldıran ve 8 yıllık Yavuz'un saltanat dönemine katliam devresi diyorlar.

Böylece tarihten kin üretiyorlar. Amaçları da bu. Tarihi olaylardan güncele kin ve nefret aktarmak. PKK'lıların barış deyip savaş kastetmesi gibi kimi Aleviler de sevgi deyip nefreti körüklüyor ve esas alıyorlar. Tek yanlı okudukları tarihten nefret üretiyorlar. Böylece tarihin acılarıyla tekerrür etmesine de hizmet etmiş, zemin hazırlamış oluyorlar! Atalarını sorgulayacaklarına tarihi çarpıtıyorlar.

Kaynak İdris-i Bitlisi ise onun Şah İsmail hakkında söylediklerini niye kale almıyorlar bilakis karartıyor ve Yavuz hakkındakileri afişe ediyorlar? İlim namusu yok ve de kasıt var da ondan.

Şah İsmail kaç can yaktı?

Şii tarihçiler bile Yavuz'a mal edilen 40 bin kişiye mukabil Şah İsmail'in en azından bir milyon Sünniyi katlettiğine hükmediyorlar.

Onun ötesinde zorla bütün İran ülkesini Sünnilikte Şiiliğe geçirmiştir. Şah İsmail'in İran'a yaptığı Endülüs ile bile mukayese edilemez.

Zira İran'ın Şii fikriyat ile işgali ve bu uğurda yapılan kıyımlar ve katliamlar İspanya ile mukayese edilemez. Ya da İran'da Reconquista yaşanmamıştır. Ya da İran'da yaşanan Reconquista seviyesinde bile değildir. Reconquista ile mukayesesine imkan bulunmamaktadır. Zira, Reconquista geri almak veya yeniden fetih demektir. Müslümanlar Endülüs'ü Hıristiyanların elinden almışlardı ve sonunda yine onlara kaptırdılar.

Ferdinant ve İsabelle döneminde bu topraklar yeniden Müslümanların elinden çıkmış ve Hıristiyanlara geçmiştir. İran da hiç böyle olmamıştır. İran'ın mazisinde böyle bir durum yoktur. Bazı cepleri veya muayyen yerleri hariç İran o güne kadar Sünni bir ülkedir. Şah İsmail ise zorla ve katliamlarla bu ülkeyi Sünnilikten Şiiliğe geçirmiştir.

Böyle bir vahşetin tarihte emsali yoktur. Yavuz'un mevhum ve algı yüklü 40 bin Alevi'yi öldürmesi iddiasına mukabil ılımlı Şiilerde Şah İsmail'in vahşette sınır tanımadığına hemfikirdir.

Iraklı Şii tarihçilerden Şii asıllı Ali Verdi Lemahat İçtimaiyye min tarihi'[1] Irak [2] adlı eserinde Şah İsmail'in İran'ı Şiileştirmek için en azından bir milyon cana kıydığına ifade etmektedir. Şah İsmail iktidarı boyunca kılıçla bir milyondan fazla İranlı sünninin kanına girmiştir.

Şiilik konusunda kafa yoran ve ilmi çalışmalar yapan araştırmacı Macid er Reb'i de bize aynı rakamı yani bir milyonu telaffuz etmektedir[3]. Katliamdan geçirilen Sünnilerin sayısının takribi olarak bir milyon olduğu tarihçi Kutbeddin Hanefi tarafından dile getirilmiştir [4].

Şah İsmail normal bir insan olmayan çılgın hevesleri olan sapkın birisidir. Öncelikli olarak Kızılbaşları ve etrafındaki askerleri, haşiyesini Şiileştirmiş ardından sıra halka gelmiştir. Bu yolda hem zorbalığı hem de hileyi kullanmıştır. İranlıların deyimiyle 'zer zor ve hile yoluyla' İran'ı Şiileştirmiştir.

Sünni kitleleri kılıç zoruyla terörize etmiş ve direnenlerin ruhlarını bedenlerinden cüda etmiş, ayırmıştır.

Hazreti Ali dışındaki üç imama lanet ve sövgüler yağdırarak buna tahammül edemeyerek itiraz edenleri veya bu kampanyaya iştirak etmeyenleri kılıçtan geçirmiştir. Ardından manevi hilelere başvurmuş; girdiği bir mağarada Mehdi ile görüştüğünü ve ondan talim aldığını (bu manada İsmailiye ve Talimiye ekolünü de temsil ediyor) görev aldığını ifade etmiştir.

Böylece ilk defa Mehdi'nin zuhurunu ve intizarını bu tarz batini ve gnostik tevillerle kırmış, aşmış ve Humeyni'den önce Allah'ın yeryüzündeki gölgesi, imamların vekili ve Mehdi'nin kaim makamı olmuştur. Kutbuddin Hanefi, 'Bedrü't Tali Limahasini Men Bade'l Karni's Sabii' adlı eserinde Şah İsmail'in 'elfü elf' yani bir milyon cana kıydığını haber vermektedir.

Kutbüddin Hanefi ne İslam ne de İslam öncesinde yani cahiliyet döneminde böyle bir vahşet görülmediğini ve irtikap edilmediğini ifade etmektedir. İsmail Safevi'nin tarihte bir benzerinin olmadığını söylemiştir.

Tam bir Sünni Holokostu/kıyımı yapmıştır. Bu kampanya sonunda Acem ve İran yurdunda Sünniliğe dair ne bir ehli ilim kalmış ne de eserleri bırakılmıştır. Hülagu ve avenesinin Bağdat'ta yaptıklarının katmerlisini yapmıştır. Hülagu Irak'ta kitapları Dicle Nehrine atsa da sonuç itibarıyla gerisi kesilmemiştir.

Bununla birlikte İran'da gerisi kesilmiş ve ne bir Sünni alimi kalmış ne de asar-ı bakiyesi. Şiileştirme kampanyası tam bir milat olmuş ve İran'ın öncesiyle sonrası arasındaki bütün bağları kesmiştir. Bununla da kalmamış İslam aleminin birbiriyle fiziki ve coğrafi bağlarını da kesmiştir. Hem metafiziki bağlarını hem de fiziki bağlarını koparmıştır.

1508 yılında Bağdat'a girdiğinde melanetlerini tekrarlamış halifelere sövme bidatını genelmemiş ve Ebu Hanife'nin kabrine ilişmiştir.

Ardından torunu Büyük Şah Abbas da Bağdat'a girdiğinde hem Abdulkadir Geylani türbesine hem de İmam-ı Azam'ın kabrine tasallut etmiştir.

Kudüs Tv'de ise Nureddin Şirin ortalığı boş bulmuş kimsenin (Şiilerin demek istiyor) İmam-ı Azam veya diğer imamlarla alıp veremediği olmadığını onların Amerikancı Sünnilerle hesaplaştıklarını ve Vehhabilerle uğraştıklarını iddia etmektedir.

Şah İsmail şahlık yolunda hilelere de başvurmuş huruç ve devrim için Mehdi ile buluştuğunu ondan icazet aldığını söylemiştir. Bu yönüyle haleflerinden Mahmut Ahmedinejad gibi sahtekarlara da model ve öncü ve selef olmuştur. Buna ilaveten rüyada da Hazreti Ali ile görüştüğünü ve rüya yoluyla da ondan icazet aldığını ileri sürmüştür. Böylece Mehdi gelmese de gölgesi gelmiş ve Şiileri intizar gailesinden kurtarmıştır.

Humeyni döneminde tarih tekerrür etmiştir. Humeyni'nin selefi olarak Şah İsmail Allah'ın naibi, Peygamber ve 'masum imamların' halifesi ve gaybetinde ve yokluğunda Mehdi'nın da temsilcisi olduğunu ileri sürmüştür. Taraftarları da onu ruhullah'ın somutlaşması ve bedenlenmesi olarak telakki etmişlerdir. Taraftarları nezdinde Humeyni'nin lakabı da 'Ruhullah Ayetullah Humeyni' idi.

Adamlar eski SSCB generalleri gibi. Omuzları kalabalık. Nişan dolu. Lakin SSCB'li generallerin nişanları maddi iken bunların ki manevi. Böylece geride rütbe bırakmamış hepsini kendilerinde mal etmişlerdir. Avamı kandırıyorlar da acaba mele-i a'layı da işletebiliyorlar mı? Zehi gaflet! Onlar ahret namına dünyaya çalışıyorlar. Heyhat ki ne heyhat!

Humeyni'nin halefleri, Şah İsmail'in bakiyesi Şiileştirme kampanyaları sırasında Irak ve Suriye'de Sünnileri göçe zorluyorlar. Tehcir ediyorlar. Bu açıdan Suriye ve Irak'ta kendilerine 20'inci yüzyılın en büyük tehcircisi olan Stalin'i model almış oluyorlar. Banileri Şah İsmail modelleri ise Hülagu ve Stalin. Güncel ortakları ise küçük Stalin yani Putin!

1- http://yakintarihimiz.org/40-bin-aleviyi-oldurdu-masali.html

2- http://klmty.net/386690

3-http://www.yalastal.com/news-detail/16

4- http://ar.islamway.net/article/11037/printable

İRAN ŞİASI

Neden ABD İran ile anlaştı? Ya da neden İsrail, Esad'ın devrilmesini istemiyor? Her ikisinin cevabı da tek cümlede. Bildik şeytan bilmedik şeytandan yeğdir. İran ABD'nin Esad ise İsrail'in şeytanıdır. ABD ile İran birbirlerini sürekli olarak şeytanlıkla suçladılar. Meğerse bir tek içtikleri su ayrı gidiyormuş! Şeytanca ilişkiler içindeymişler. Her ikisinin de birbiri hakkında söyledikleri doğru. ABD küresel, İran ise bölgesel şeytan.

Bugüne kadar kayıkçı kavgasıyla birlikte bizi oyaladılar. Şeytani maharetleri de budur. Tozu dumana katarak gerçeklerden kopmamızı sağlamışlar. Birini melek diğerini şeytan sanıyorduk. Meğerse ikisi de rütbeli şeytanlarmış. Birisi Azazil diğeri de ortanca şeytan. ABD'nin İran'ı ha vurdu ha vuracak denilen günlerde ağzımız açıkta gün sayıyorduk. Naralarını ciddiye alıyorduk. Lakin o günler geçti ama hiçbir icraat görmedik. İran'ı düşman olarak takdim ettikleri günlerde ne tesadüftür ki 'karanlıklar prensi' ve 'şeytanın yaveri' olarak anılan Yahudi asıllı Amerikalı paralı lobici (paralı askerin başka versiyonu) Richard Perle arkadaşı David Frum ile birlikte karşımıza bir kitapla çıktılar: Şeytana son! Lakin gelinen noktada bu şeytanla yatağa girdikleri anlaşılıyor. Büyük devletlerle ilişkiye girmek ayıyla yatağa girmeye benzetilirdi. Ayının yerine pekala şeytanı da ikame edebilirsiniz.

Ast üst veya rütbeli şeytanların buluşması hengamesinde sabık CIA elemanlarından Robert Baer karşımıza gelinen noktayı özetleyen bir kitapla çıkmıştır: The Devil We Know: Dealing with the New Iranian Superpower. Bildiğimiz şeytan: Yeni İran Süper gücüyle Temas! Robert Baer'in kitabı, yeni nükleer antlaşmadan sonra yazdığını sanmayın.

Kitap 2008 yılının ürünü. 7 yıl önce yazılmış bu kitapta İran ile ABD arasında stratejik bir hattın, köprünün kurulması tavsiye ediliyor. Kitabın yazıldığı yıllar, en çetin Amerikan düşmanı olarak sivrilen ve ikinci Nasır olarak anılan Mahmut Ahmedinejad dönemine denk gelmiştir.

Emektar CIA ajanı Robert Baer, ABD'yi Ortadoğu vartasından sadece İran'ın çekip çıkarabileceğini düşünüyor. Demek ki bu nedenle İran'ın Arap Doğusu (el Maşrık el Arabi) denilen bölgede salınmasına ve tozu dumana katmasına müsaade ettiler. İran'dan başkası mıncıklasa bakın başına neler gelirdi!

ABD alt rütbeli şeytanı izlemeye almış, murakabe ile iktifa ediyor. Yaptıklarından memnun olmasa denge kurar ve karşı kefeye destek olurdu. Emektar CIA ajanı ve yazar, şeytanların buluşmasının ya da İran ile ABD'nin ortaklık kurmasının Ortadoğu'da yeni bir dönemin başlangıcına işaret ettiğini yazıyor! Tarih boyunca küresel anlamda ihtilalleri tetikleyen, devrimlerin kıvılcımını yakan, fitilini ateşleyen Yahudiler olmuştur. İslam dünyası içinde ise bu görevi Şiiler deruhte etmiştir. Kışkırtma ve yıkıcı hareketlerle birlikte bölgeye hakim ve egemen olmak istemiştir.

* * *

İslam dünyasının gözünü boyamak için Hizbullah'ı devreye sokmuş ve İsrail ile hesaplı sürtüşmeler içine girmiştir. 11 Eylül'den sonra ABD'nin bölgedeki redif gücü haline gelmiştir. Kürtleri kışkırtmış ve İslami Cihad ve Hamas'ı yedeğine almaya çabalamıştır. Şimdi ise kalkanı tersine çeviren Şam-Tahran bloğu, nispet olsun diye Hamas yerine Fetih ile mercimeği fırına veriyor. Herkesi zayıflatmak ve kendini güçlendirmek için şeytanın bütün yollarını deniyor. İslami Cihad'ı böldüğü gibi aynı zamanda müttefiki Talabani'nin gücünü de bölmüş ve Goran Hareketi'ne de arka çıkmıştır.

Son dönemlerde İslami hareketlerden ziyade sol ve Marksist hareketlerle flört halindedir. PKK bunların başında gelmektedir. 2011 yılından beri de Suriye Baas rejimine ve Nuseyri taifesine arka çıkıyor ve ayakta tutmaya çalışıyor. Halbuki, ideolojik olarak İran rejimi Baas'ı On İki İmamcı Şiilik de Nuseyrileri tekfir etmekte bir beis görmezler. Ama üçüncü tarafa karşı ortaklık da kurmakta bir sakınca görmezler. Sünni dünyayı ezmek için büyük şeytanla yatağa giren İran'ın yapmayacağı yoktur.

Robert Baer İran'ın şeytanlığına şapka çıkartıyor ve Acem oyunlarını hayranlıkla dile getiriyor ve PKK gibi İran rejiminin de Zerdüştlük kalıntısı olduğuna parmak basıyor (http://www.alarabiya.net/ar/politics/2015/08/15). Buna mukabil Arapların ruhi ve fikri derinlikten yoksun ve mahrum olduğunu savunuyor. İşte tam bu noktada Obama da Robert Baer'in bu analizine katılıyor. İran'ın şeytani derinliğine, dalalet vadilerinde koşturmasına şapka çıkartıyor. Melekle şeytanı karıştırmasına ve buluşturmasına meftun oluyor! Baer, İran İslami anlayışını Zerdüştlük kalıntısı ve devamı olarak nitelendiriyor. Belki de PKK ile İran rejimini birbirine yakınlaştıran ortak kimya budur. 'Çeyrek saat bir Arap'la otursan onu keşfedersin ama çeyrek yüzyıl bir İranlı ile birlikte olsan hala onu çözemezsin!' diyor.

Ne doğru! Arap basit İranlı mürekkep adam demek istiyor. Anlayacağınız biri fıtri diğeri şeytani! Demek ki meziyet İranlılarda değil şeytan tüyünde! 7 yıl önce Robert Baer İran'la 9 noktalık bir anlaşma teklif ediyor. Bu noktalardan birisi de tekfircilere karşı ortak hareket etmek! Günümüz bu maddenin işlerlik kazandığına tanıklık ediyor.

The Times gazetesi 18 Mayıs tarihli (2013) bir haberinde İsrail istihbaratçılarını konuşturmuş. Aynen şunu söylüyor: Bildik şeytan bilmedik şeytandan yeğdir.

Lâlegül TV YENİ YAYIN DÖNEMİ

"30 CÜZ 30 KÜÇÜK HAFIZ HATM-İ ŞERÎF'Î"

LâlegülTV Türkiye ve Dünya televizyonlarında bir ilk olan, 30 cüz'ü 30 ayrı "Küçük" Hâfız'ın okuduğu Hatm-i Şerîf çalışmasını ekranlarınıza getiriyor.

ALİ ULVİ UZUNLAR HOCAEFENDİ İLE "HADÎSLERDEN İNCİLER"

Muhterem Ali Ulvi UZUNLAR Hocaefendi, bu YAYIN DÖNEMİ'nde de, Efendimiz Aleyhissalâtü ve Sselâm'ın Lafzî-Fiilî ve Takrîrî sünnetlerinin konu edildiği, gönle şifâ sohbetleri ile sizlerle olacak.

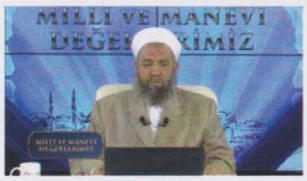

MEHMET TALU HOCAEFENDİ İLE "MİLLÎ VE MA'NEVÎ DEĞERLERİMİZ"

Muhterem Mehmet TALU Hocaefendi, Ehl-i Sünnet ve-l Cemâat çerçevesinde Millî ve Ma'nevî değerlerimizi ele almaya ve siz değerli izleyenlerimize bu minvalde ışık tutmaya devam edecek.

YAKUP KABALAK HOCAEFENDİ İLE "HASBİHÂL"

Muhterem Mustafa ÖZŞİMŞEKLER Hocaefendi, kaynağı Mubârek Kur'ânı-ı Kerîm olan ma'nevî pınarlardan gönüllerimize ikrâmlarda bulunmaya devam edecek.

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER HOCAEFENDİ İLE "NÛR PINARI"

Muhterem Mustafa ÖZŞİMŞEKLER Hocaefendi, kaynağı Mubârek Kur'ânı-ı Kerîm olan ma'nevî pınarlardan gönüllerimize ikrâmlarda bulunmaya devam edecek.

İHSAN ŞENOCAK HOCAEFENDİ İLE "MİŞKÂT DERSLERİ"

Muhterem İhsan Şenocak Hocaefendinin, Mişkâtu'l Mesâbîh'ten yapmış olduğu değerli dersleri bu ekranlardan takib edebilirsiniz.

"ALTIN SİLSİLE"

Mahmûd USTAOSMANOĞLU Kuddise Sirruhû'ndan, Gönüllerin Sultanı Efendimiz Sallâllâhu Te-âlâ Aleyhi ve Sellem'e uzanan Silsile-i Âliyye'nin anlatıldığı yepyeni bir program.

PSİKOLOG Serkan ÖZYAĞCI ile "ÂİLE VE SOSYAL YAŞAM"

Zamanın getirdiği âile içi problemlerin ve sosyal sorunların ele alındığı "ÂİLE VE SOSYAL YAŞAM" programını kaçırmayın.

RASÜL BÖLÜKBAŞ HOCAEFENDİ İLE "İ'TİKÂD DERSLERİ"

Cübbeli Ahmet Hocaefendimizin Muhterem Hocası Rasül BÖLÜKBAŞ Hocaefendi, son dönemlerde çoğalan Ehl-i Sünnet İ'tikâdine muhâlif görüşleri bu programda çürütüyor.

"Gönül Bahçeniz"

METİN BALKANLIOĞLU HOCAEFENDİ İLE "MUHABBET OLSUN"

Muhterem Metin BALKANLIOĞLU Hocaefendinin, enfes hitâbeti ile yapmış oldukları vaazları artık LâlegülTV'den de izleyebileceksiniz.

CÜBBELİ AHMET HOCAEFENDİ SOHBETLERİ

(BU HAFTANIN SOHBETİ - ESKİMEYEN VAAZLAR - MESCÎD SOHBETLERİ - KADÎM SOHBETLER) "YENİ YAYIN DÖNEMİ"nde de GÖNÜL BAHÇENİZ LÂLEGÜLTV'de...

ŞEHİR VE MEDENİYET

Tarihçi-Yazar Dursun GÜRLEK Beyefendi'nin hazırlayıp sunduğu "ŞEHİR VE MEDENİYET" LâlegülTV'de. Şehrin Ma'nevî mekânlarını ve Ma'nevî değerlerini yeniden keşf edeceksiniz.

TARİH VE İNSAN

Tarihçi, Prof.Dr.Ahmet ŞİMŞİRGİL LâlegülTV ekranlarında. Tarihin ve Tarihin İnsan yaşamına olan etkisinin farklı bakış açıları ile ele alınacağı bu programı kaçırmayın.

OSMANLI VE ÂDÂB-I MUÂŞERET

Ecdâdımızın, yüzyıllar boyu hakimiyetine vesîle olan olguları, ve sosyal yaşamlarında barındırdıkları küçük detayları bu programda bulacaksınız.

HELÂL LOKMA

LâlegülTV yepyeni bir programla daha evlerinize konuk oluyor. Helâl Lokma... Bu programda Helâl Gıda konusunda hassas olan müesseleri keşf edeceksiniz.

İSLÂM VATANLARINDA NELER OLUYOR?

Gazeteci Mustafa ÖZCAN'ın dâimî konuk olduğu bu programda, İslâm vatanlarında olan bitenlerden, gündeme düşmeyen ve gözden kaçan olaylardan haberdar olabileceksiniz.

FATİH KALENDER HOCAEFENDİ İLE "İLM-İ HÂL"

İsmâîlağa Câmii Fetvâ Kurulu Üyesi Muhterem Fatih KALENDER Hocaefendi, YENİ YAYIN DÖNEMİ'nde de sorularınıza Ehl-i Sünnet ve-l Cemâat çerçevesinde yanıtlar vermeye devam edecek.

BELGESEL

Kâinât'ın tek sâhibi, Rabbimiz Allâh Celle Celâluhû'nun Yaratma ve Yönetme sıfatlarına örnekler bulacağınız "VAHŞİ YAŞAMLAR" GÖNÜL BAHÇENİZ LÂLEGÜL TV ekranlarında...

KISSADAN HİSSELER

"BUNDA DA BİR HAYIR VAR"

Bir zamanlar Arika ülkelerinden birinde hüküm süren bir kral vardı. Bu kralın hiç yanından ayırmadığı, çocukluğundan beri birlikte büyüdüğü bir can dostu vardı. Nereye giderse gitsin mutlaka onu da yanında götürürdü. İşte bu can dostunun bir huyu vardı. Her olay karşısında: **"Bunda da bir hayır var!"** derdi.

Bir gün kralla can dostu birlikte ava çıktılar. Kral nişan aldı, tetiği çekip tüfeği ateşleyince, ne hikmetse silah geri tepti ve patlamanın şiddetiyle başparmağı koptu. Kral acıyla kıvranırken, can dostu her zamanki sözünü söyledi:

Bunda da bir hayır var!

Kral acı içinde öfkeyle bağırdı:

Görmüyor musun parmağım koptu, bunda ne hayır olabilir?!

Arkadaşının bu tavrı, kralı deliye döndürdü. Çünkü başına gelen böyle bir musibet karşısında arkadaşı onu teselli etmesi gerekirken, o kalkmış **"bunda da bir hayır var"** diyordu. Bu sefer haddini aşmıştı ve onun bu tavrı cezasız kalmamalıydı.

O kızgınlıkla arkadaşını zindana attırdı. Arkadaşı yine aynı sözü söyledi:

Bunda da bir hayır var!..

Kral sık sık uzak bölgelere avlanmaya gidiyordu. Bir keresinde av peşinde giderken kendi bölgesinden iyice uzaklaştı, farkında olmadan, insan eti yiyen yamyam kabilelerinin yaşadığı bir bölgeye girdi. Kendini kaptırmış bir halde avlanırken, nasıl olduğunu anlayamadan tuzağa düştü ve o bölgenin yamyamları onları kıskıvrak yakalayıp köylerine götürdüler.

Köyün meydanına odun yığdılar. Kral ve adamlarını da sıkıca bağladılar. Tam odunları tutuşturup onları yakacaklardı ki, yamyamlar kralın başparmağının olmadığını fark ettiler. Bunu görünce hepsi korkuyla irkildi. Meğer bu kabile, bâtıl inançlarından dolayı bir uzvu eksik olan insanları yemiyorlarmış. Şayet yiyecek olurlarsa, başlarına çok büyük belalar geleceğine inanıyorlarmış.

İşte bu korkuyla derhal kralı çözüp serbest bıraktılar. Tabi kralın diğer adamlarını ise, köyün ortasında yaktıkları büyük ateşin etrafında dans ederek pişirdiler, sonra da yediler. Kral korku içinde hızla oradan ayrıldı ve kendini saraya zor attı. Ölümle burun buruna gelmiş, son anda canını kurtarmıştı.

Yamyamların elinden kopuk parmağı sayesinde kurtulan kralın aklına, ilk olarak zindana attırdığı can dostu geldi. Hemen koşup onu zindandan çıkardı ve arkadaşına başından geçenleri bir bir anlattı ve dedi ki:

Sen haklıymışsın! Parmağımın kopmasında gerçekten de bir hayır varmış. Eğer bu parmak sağlam olsaydı, şimdi ben de ölmüş olacaktım. Canım arkadaşım, senden çok özür diliyorum ne olur beni affet.

Kralın arkadaşı gayet sakin ve memnun bir ifadeyle:

Beni zindana attırmanda da bir hayır varmış, dedi.

Kral şaşkınlık ve hayretle mırıldandı:

Sen ne diyorsun? Bu kadar zaman zindanda kalmanın ne hayrı olabilir?

Düşünsene dostum. Şayet zindanda olmasaydım, seninle birlikte ava ben de gelecektim. Eee, seninle ava gelenlerin akıbeti ise malum...

"... Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır. Olur ki, sevip hoşlandığınız bir şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Bakara: 216)

ALİ ULVİ UZUNLAR

CİBRİL HADÎSİ

Peygamber Efendimiz (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'e ne sordu?
Bana İslamdan haber ver! islam nedir bunu bana haber ver.

Bu hadisi şerif Medine-i Münevverede Mekkenin fethinden biraz önce irad edilmiş bir hadisi şeriftir. Bu olay o zaman gerçekleşmiş, o güne kadar Aleyhisselatü Vesselam Efendimiz değişik meclislerde, değişik sohbetlerde, dini islami muhtelif boyutlarıyla anlatmıştır. Artık Mekkenin fethi gerçekleşecek, veda haccı gerçekleşecek.

Veda haccında Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Arafatta, Müzdelifede, İslam dinini yeniden özetleyecektir.

Medine döneminin sonuna doğru yani Mekkenin Fethinden önce Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* muhtelif meclislerde beyan ettiği İslamın değişik yönlerini özetle ifade etmesidir.

Dolayısıyla Aleyhisselatu Vesselam Efendimiz daha geniş anlamda daha değişik ve geniş boyutlarıyla İslamı anlatmış olduğu önceki meclislerinde sohbetlerinde var olanları, özetleyen bir yaklaşım ile buna cevap veriyor.

Bakalım Aleyhisselatü Vesselam Efendimiz bu soruya ne cevabı vermiştir. **"İslamdan bana haber ver"** Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdular:

"Allahtan başka ilah olmadığına şahitlik yapman ve Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***'in Allah'ın elçisi olduğuna şahitlik yapman.**

İslamın 1. esası budur. Bir insanın "eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne muhammeden abdühü ve rasulüh" demesi dilinin bir vazifesidir. Kalbinde var olan bu imanı, kalbinde var olan bu tasdiki diliyle beraber ikrar etmesi islamın şartlarındandır. Bir insan kalbinde Allah'a karşı inancı olsa, peygamber efendimize karşı da inancı olsa, fakat hiç bir mazeret yokken bunu diliyle şahadet yoluyla ikrar etmemiş olsa, İslam dinine girmiş olmaz. En azından dünyadayken müslümanlar arasında müslüman muamelesi görmez.

Bu vesileyle İslamın 1. şartı nedir? Bir insan normal şartlarda kalbinde var olan tasdiki, Allah'a ve rasulune karşı olan tasdiki, diliyle beraber söyleyecek.

İşte buna biz kelime-i şehadet diyoruz. Kelime-i şehadeti irad etmek, kelime-i şehadeti getirmek "eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne muhammeden abdühü ve rasulüh" demek islamın 1. şartı olarak Aleyhisselatu vesselam tarafından zikredilmiştir.

Kıymetli okurlarım!

Elbette sadece Allahın varlığına inanmak ve şehâdet etmek kişinin müslüman olması için yeterli değildir. Eğer öyle olsaydı o zaman Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* müşriklere peygamberliğini kabul etmeyi teklif ettiği gibi yahudilere ve hristiyanlara teklif etmezdi.

Yahudiler ve hristiyanlarda Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in kapsama alanında idi. Yahudilerden bir sürü insan müslüman oldu, Hristiyanlardan bir sürü insan müslüman oldu ve bu müslüman olan insanlar Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in tebliğleriyle, okumuş olduğu ayeti kerimelerle İslamı kabul ettiler ve İslama geldiler.

Günümüzde bazı insanlar malesef "sadece Allaha inanmak yeterlidir" diyorlar. "La ilahe illallah" demek yeterlidir, "Muhammedun rasulullah kısmı şart değildir" diyorlar. Eğer böyle olsaydı o zaman Aleyhisselatu Vesselam Efendimiz hiç bir yahudiye, hiç bir hristiyana "gel müslüman ol" demezdi hatta onlar müslüman olmaya kalkıştıkları zaman "zaten sizin dininiz de haktır, siz dininizde devam edin" derdi.

En azından yahudilerle, en azından hristiyanlarla çatışma alanı olmazdı. Sadece müşriklerle sıkıntı yaşamış olurdu.

Binaenaleyh Aleyhisselatu Vesselam Efendimizin nübüvvetini kabul etmeden Allah-u Te'âlâ'nın varlığını kabul etmek yetmez. Ayrıca kelime-i şehadet mutlaka dil ile ikrar edilmeli, çünkü bu kalpteki bir tasdikin habercisidir.

Aleyhisselatu Vesselam Efendimiz islamı anlatırken kelime-i şehadeti getirmeyi birinci madde olarak zikretmiştir.

Bu madde olmadığı zaman yani bir insanda şehadet olmadığı zaman kesinlikle iman olmaz. Diğer maddeler tartışılır yani diğer maddeler konusunda ihtilaf vardır. Ama bir insanın kalbinde tasdik yoksa dilinde de bu tasdiki ikrar yoksa, bu insan kesinlikle islam dairesi içine girmiş olmaz.

Veya bazıları kalpteki tasdiki yeterli görse de, en azından bu tasdik olmadıktan sonra, dil ile ikrar olmadıktan sonra müslüman muamelesi görmesi mümkün değildir. Öldüğü zaman müslüman cenazesi muamelesi görmez veyahutta hayatta müslüman muamelesi görmez.

2. şart olarak Aleyhisselatu Vesselam Efendimiz **"Namazı dosdoğru kılmandır"** buyurmuştur. Demek ki islamın 2. şartı namazı dosdoğru kılmaktır.

Bir insan müslüman olabilmesi için kelime-i şehadet ne kadar önemli ise, namazda 2. derecede o kadar önemlidir. Çünkü İslam literatüründe bir insanın müslümanım dediği halde namazdan uzak yaşaması mümkün değildir. Hatta Allah (Cella ve ala) **"namaz vakitleri belirlenmiş bir şekilde farz kılınmıştır"** buyuruyor. Bir insan kalkıp sabah vaktinde "ben bu günün namazlarını erkenden kılacağım kazaya bırakmayacağım, önceden kılacağım" deyip sabahın ilk saatinde günün bütün namazlarını kılacak olsa, olmaz. Allah-u Te'âlâ günde 5 defa ayrı zamanlarda bizleri abdestli bir şekilde huzuruna bekliyor.

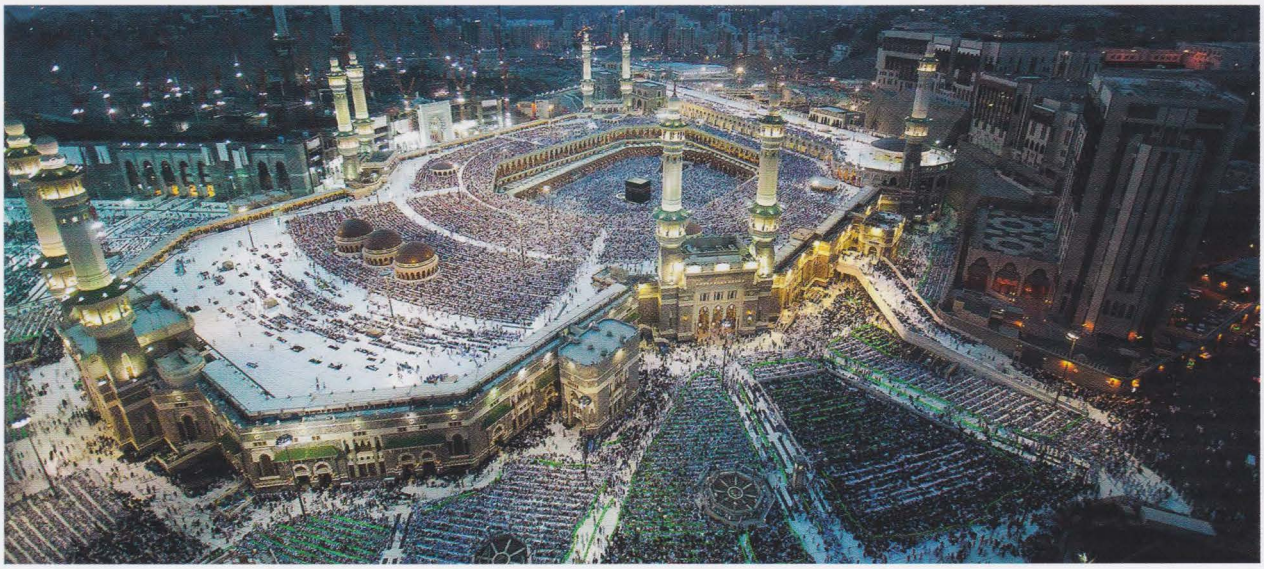

Ve bu iş, ibadet için yaratıldığımızı, ahireti kazanmanın yolunun ancak buradan geçtiğini Allah nezdinde insanlık değerini korumuş olmamızın ancak bunda geçtiğini bize ifade ediyor.

Ezan ile beraber vaki olan davetler bize hep bu önemli olayı hatırlatıyor. Namazsız olmaz namaz islamın şartıdır. Aleyhisselatu Vesselam Efendimiz "İslamın 2.şartı namazı dosdoğru kılmandır" diyor. Burada "ikametussalah" ifadesi var, Kur'ân-ı kerim'de de bu şekilde daha çok geçer yani "ikametussalah, ellezine yukımunessalah"

Namazı ikame etmek ne demektir? Yani sıradan kılmak değildir. Hakkını vererek kılmaktır namazı namaz gibi kılmaktır, namazı usul ve kriterlerine göre kılmaktır.

Özetle söylemek icabederse sevgililer sevgilisi kainatın efendisi Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz:

"Benim nasıl namaz kıldığımı görüyor, biliyorsanız sizde namazlarınızı öyle kılın" buyuruyor. Onun kıldığı gibi namazımızı kılarsak ikame etmiş oluruz, dimdik ayakta tutmuş oluruz. Abdesti abdest olmayan, kıraatı kıraat olmayan, tadili erkanı tadili erkan olmayan bir namaz, kılınmış olsa bile burada ikame yoktur. İkame, sapsağlam bi şekilde binayı ayağa dikmek demektir. İşte namazda bu işin gerçekleşebilmesi için 1-Kılınmalı. 2-Usulune uygun bi şekilde kılınmalı (tadili erkana riayet edilmeli)

Üçüncüsü ise **zekat vermendir.**

İslamın 5 şartından birincisi Kelime-i şehadettir. İkincisi Namazı dosdoğru kılmaktır. Üçüncüsü zekatı vermendir diyor.

Dördüncüsü de **Ramazan Ayı'nda oruç tutmandır**, diyor.

Beşincisi ise, **G**ücün yettiği takdirde **Kabe'yi ziyaret etmen ve hac yapmandır** dedi. Böylece islamın 5 şartını saydı.

Burada herkese mutlaka lazım olan kelime-i şehadeti 1. sıraya koydu, günde 5 defa olması gereken namazı 2. sıraya koydu, senede 1 kere verilen zekatı 3. sıraya koydu, zira namaz ile zekat Kur'an-ı Kerimde hep beraber zikredildiği için Aleyhisselatü Vesselam Efendimiz bedeni ibadetin yanında mali ibadet olan zekatı hemen 2. sırada zikretmiştir, yine senede 1 ay olan ramazanı şerifi 4. Sırada, ömürde 1 kere olan haccıda 5. sırada yerleştirdi. Gücün yettiği takdirde demiştir.

Ve bunun cevabını verdikten sonra, o insan, Aleyhisselatu Vesselam Efendimizin önüne diz çöken zat **"doğru söyledin"** dedi.

Hz.Ömer *(Radıyallâhu Anh)* efendimiz diyor ki; "biz hayret ettik" diyor, "hem soru soruyor bilmez gibi hem de bilir gibi tasdik ediyor, zaten gelişince şaşırdık, tanımıyoruz, Uzaktan geldiğine dair bir alamette yok, yakın olduysa biz niye tanımıyoruz

Prof.Dr. Ahmet ŞİMŞİRGİL

PEYGAMBERİMİZDEN SEFER DAVETİ

(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)

HİNT SULARINDA BÜYÜK MÜCADELE

1487 senesinde Portekizli denizci Bartolemou Dias, Ümit Burnu'nu aşarak Hint Okyanusu'na girdi. 1498 senesinde de yine bir Portekizli denizci olan Vasco de Gama üç gemi ile Hindistan'ın batı sahilindeki şehirlerden biri olan Kalküta'ya ulaştı.

Artık Uzak Doğu ve Hindistan'ın Avrupa'da ziyadesiyle rağbet gören baharatlarını, Müslüman devletlerin aracılığına lüzum kalmadan, yük hayvanlarının ve nehir gemilerinin kapasite sınırlarına bağımlılıktan kurtularak gümrüksüz, daha emin ve ucuz bir şekilde temin etmenin yolu açılmıştı. Kısa süre içinde gemiler Hindistan sahillerinden Avrupa'ya konvoylar halinde emtia sevkine başladılar.

İlk parti baharat 1501 senesinde Lizbon'a ulaştı. Portekizlilerin bundan sonraki politika ve hedefleri bu yeni ve karlı ticaret yolunun güvenli bir şekilde işletilmesini devam ettirmek olmuştu. Kral I. Manuel (1495-1521) askerlerine toprak kazanmak için değil ticareti geliştirecek kritik noktalara hâkim olmaları emrini vermişti.

Kızıldeniz cephesinde Portekizliler her geçen gün etkinliklerini arttırırken onlara bu cephede karşı koyabilecek ve mâni olabilecek tek güç olan Memlûkler ise içinde bulundukları siyasi ahval gereği duruma müdahale edemediler. Belki de konunun ciddiyetini anlamamışlardı. Zira bütün bunlar olurken Memluk Devleti siyasi bir istikrardan mahkûmdu.

Portekizliler Kalküta'ya ilk geldiklerinde hemen ticari faaliyetlere girişmemişlerdi. Coğrafyayı ve bölge insanlarını tanımaya, onlarla yakın ilişki kurarak kendilerini sevdirmeye çalışmışlar ve hemen sonra da geri dönmüşlerdi.

1500 senesinde ise altı tane gemi ile gelip ticari faaliyetlere girişmişlerdi. Portekizli seferleri artık durmadan devam ediyordu. Bir sonraki sene dört gemi, 1503 senesinde yirmi bir gemi ile geldiler.

Portekizliler artık bir taraftan ticari faaliyetlerini geliştirirken bir taraftan da gemilerindeki toplar vasıtasıyla sahillerde kritik noktaları ele geçirerek buralarda kontrol noktaları/kaleleri inşa etmeye başladılar. 1500 yılında kurdukları ilk denetim noktası Malibar'da idi.

Artık Portekizlilerin niyetleri bölge halkının meçhulü değildi. Nitekim Portekizlilerin Kızıldeniz ve ona kıyısı olan mıntıkada işgale girişmelerinin hemen ardından bölge hâkimleri, sakinleri ve zarara uğrayan tüccarlardan Kahire'ye şikâyet mektupları ve elçiler gelmeye başladı. Sultan'ın bu duruma müdahil olması isteniyordu.

Sultan Kansu Gavri, Kızıldeniz'de ortaya çıkan bu sorunu ilk başlarda sulh yoluyla ve dolaylı bir şekilde bertaraf etmeyi denedi. Memlûk ülkesindeki bazı râhipleri, Papa II. Julius'un Kıyâmet Kilisesi'ne ve Katolik Krallara özel elçileri olarak gönderdi.

Sultan mesajlarında, eğer Portekizliler Kızıldeniz'de kendileri aleyhine faaliyetlere devam edecek olurlarsa, Memlûk Devleti sınırlarında mukim olan Hıristiyanların tamamını ki tüccarlar ve rahipler de dâhil olmak üzere, öldürmekle tehdit ediyordu.

Hatta ülkesindeki kiliseleri, Hz. İsa'nın ve Hıristiyanlara ait diğer kutsal kabirlerin tahrip edileceğini belirtiyordu.

Bu tehdit Papa'yı endişelendirmişti. Durumdan derhal İspanya kralını haberdar etti. O da Portekiz kralına durumu bildirdi. Portekiz kralı kaptana söylediğinde kaptan kahkahalarla gülmüştü. Ardından. "onlar peygamberlerinin kabrini bile korumaktan acizler. Ertesi yıl Kızıldeniz'e girer oraları perişan ederim" diyerek tehdide kulak asmadığı gibi daha büyük bir tehdit savurmaktan geri kalmamıştı. Bu hal Portekizli güçlerin, Memluk devletinin içinde bulunduğu acziyeti tam olarak bildiğinin de bir göstergesiydi.

Bu durum karşısında Sultan Kansu Gavri, 1505 senesinde Portekizlilere karşı Kızıldeniz'de kullanılmak üzere bir donanma inşa edilmesi emrini verdi. Ancak bu sefer yeni bir donanma inşa etmek Memlûk Devleti için bundan öncekiler kadar kolay olmayacaktı.

Zira devletin gelirleri ticarî yolların değişmesi ile ciddi oranlarda kayba uğramıştı. Diğer taraftan karşıdaki düşman zamanına göre büyük ve modern gemilere sahip olup gelişmiş silah teknolojisi ile donanmıştı.

Deniz üzerinde savaş yapmaya alışkın Portekizlilere karşı bundan önceki çıkartmalarda kullanılan gemiler kullanılamayacağı gibi aynı neviden gemilerin kullanılamayacağı da aşikardı. Portekizlilerin gemilerine benzer evsafta gemilerin yapımı da oldukça maliyetliydi.

Üstelik top teknolojisi ve üretimi henüz Memlûklerin yabancısı oldukları bir sahaydı. Ellerinde top döküm ustaları olmadığı gibi gerekli fizikî kaynaklara da sahip değillerdi.

Bu sebeplerden Memlûk Devleti, Portekizlilere karşı tek başlarına, yardımsız ve müttefiksiz başarılı olamayacaklarını anladıklarından, Portekizlilerin faaliyetlerinden menfi yönde etkilenen öteki devletler ile ittifak kurmuşlar yahut onlardan yardım almaya çalışacaklardı.

Memluk Devleti'nin Kızıldeniz'de Portekizlilere karşı hazırladığı donanmanın inşası yaklaşık iki yıl kadar sürdü. Sürenin bu kadar uzun olmasının sebebi ise kaynakların yetersizliğinin yanı sıra uzun vadeli bir savaşın temellerinin de atılmak istenmesiyle açıklanabilir.

Neticede Kızıldeniz'de Portekizlilere karşı savaşmak üzere yaklaşık on üç gemiye bâliğ bir Memlûk donanması zuhur etti. Portekizlilerin gemileri toplarla mücehhezdi.

Memlûkler ise top imal edebilecek teknolojiden yoksundular. Mancınık kullanarak Portekizlilerle mücadele etmek ise imkânsızdı. Bu sebeple Sultan Kansu Gavri top satın almak gayesiyle Osmanlı Devleti'ne müracaat etti. Sultan el-Ğavri, başta top ve imalatında kullanılan maddelerin temini gayesiyle Osmanlı Sultanı II. Bayezid Han'a müracaat etmiş ve bu talebi olumlu karşılanmıştı.

1507 senesinin Eylül ayında, Osmanlı Devleti'nin en önemli kaptanlarından olan Kemal Reis'in komutası altındaki büyük bir Osmanlı filosu, Portekizlilere karşı kullanılmak üzere elli adet topu ve top dökümünde kullanılmak üzere yüklü miktardaki bakırı Memlûklere teslim etti.

Portekizliler Kızıldeniz'de Cidde yakınındaki Memlûk donanmasının varlığından haberdar olur olmaz, güney yolunu takip ederek Kızıldeniz'den Hind Denizi'ne doğru çekildiler. Memlûk filosu da Portekiz gemilerini takip ederek Hindistan'ın Doğu kıyılarına vardılar ve burada Chaul mevkiinde on iki gemiden ibaret Portekiz donanması ile karşılaştılar. 1508 senesinin başlarında meydana gelen çarpışmayı Memlûk donanması kazandı. Portekiz donanmasını komuta eden Francesco de Almaida'nın oğlu Laurenzo de Almaida, öldürüldü.

Bundan sonra Memlûk donanması ile Francesco de Almaida komutasındaki Portekiz donanması 1509 senesinin Şubat ayında Diu Adası yakınlarında tekrar karşılaştı. Bu savaşta ise Portekizliler Memluk donanmasına karşı büyük bir üstünlük kurdular.

Artık Portekiz gemilerinin Hint Denizi'ndeki sayıları daha da artmış ve yaklaşık elliye ulaşmıştı. Bu gemiler Kızıldeniz'e girip Cidde'yi bombaladıkları gibi Hind Denizi'nde büyük kargaşa ve zulme sebebiyet vermeye başladılar.

Kendilerinin düzenlediği ticaret izni olmayan her gemiye el koymak suretiyle tekel oluşturdular. Hindistan'ın yerel hâkimlerinden olan Kalküta, Kambay ve Malaga emîrleri Sultan Gavri'ye elçiler göndererek Mısır donanmasının gelmesini ve Portekizlilere karşı kendilerini müdafaa etmesini ve onların zulmünden kurtarmasını talep ettiler. Şayet kendilerine yardım eli uzatılmayacaksa Portekizlilerle iş birliğine gitmekten başka bir alternatifleri olmadığını da üstü kapalı bir tehdit olarak iletmişlerdi. Gerçekten de Kızıldeniz'de ki Portekiz tahakkümü ve üstüne Memlûk Devleti'nin kötü yönetimi bir araya gelince Akdeniz kıyısında ticaret vasıtasıyla ayakta duran şehirler iktisâdî ve sosyal bakımlardan mahvolmuştu. Portekizliler Diu savaşında kazandıkları zaferin ardından, kendilerine mukavemet edecek bir kuvvetin kalmadığını düşünerek geniş çaplı bir istila hareketine yönelmekten de çekinmediler.

İstila ettikleri beldelerde yerli halka her türlü işkenceyi yapıyorlar ve hatta Hıristiyan olmaya zorluyorlardı. Hac vazifesini ifa için yola çıkan Müslüman gemileri de bu saldırılardan nasibini almaktaydı. Hatta bir tekel oluşturmak suretiyle kendilerinin verdiği izin belgesi olmayan tüm gemileri batırmaya başlamışlardı. İşte böyle bir dönemde Osmanlı hakanı Yavuz Sultan Selim Han bir rüya görecekti.

Selim Han'ı hizmete bekliyor

Zahiri sebepler yanında Selim Han'ın o günlerde gördüğü bir rüya da Haremeyn hizmetine tayin edildiğini ifade eden manevi bir işaret olmuştu. Hoca Sadeddin Efendi'nin bizzat babası Hasan Can'dan naklederek anlattığı olay şöyle cereyan etmişti.

Yavuz'un nedimi Hasan Can anlatıyor...

"Mekânı cennet olsun padişah hazretleri çoğu gecelerinde kitap okumakla eğlenip uyumazlardı.

Zaman zaman bana okutup kendisi dinlerdi. Bazen de dünya düzeni ile ilgili konulardan bahis açar neler yapılması gerektiğini tartışırdı. Bir gece sağlığım da bozuk olmağın yatağıma uzanmış ve uyuyakaldığım için hizmetine varamamıştım. Birkaç gecedir uykusuz olmakla gaflet bastığından ancak tan yeri ağarırken uyanmıştım. Derhal sabah namazını eda ederek hizmetine koştum.

- Bu gece görünmedin, ne yapıyordun? Diye sordu.

- Birkaç gecedir uykusuz kaldığımdan bu gece gaflet ile uyuyakalıp hizmetten uzak düştüm diyerek özürler diledim. Selim Han:

- Öyleyse gördüğün rüyayı anlat, buyurdu.

- Arza değer bir rüya görmedim, cevabını verdim.

- Bu ne sözdür? Bir geceyi tamamı tamamına uykuyla geçiresin ve de düş görmeyesin, her halde görmüşsündür, gizleme, anlat dedi.

- Çok düşündümse de hatırıma bir şey gelmemişti. Başka konularda bir müddet söyleştikten sonra padişah tekrar aynı meseleye dönmüştü.

- E hadi ne duruyorsun. Saçma söz etme. Rüyanı anlat, dediler.

- Onun bu ısrarı karşısında ne kadar düşündüm ise de bir şey hatırıma gelmedi ve yemin ederek açıklamaya değer bir şey görmedim, cevabını verdim.

- Mübarek başını iki tarafa sallayarak, tuhaf buyurdular. Sanki anlatmadığımı düşünerek üzgündüler.

- Bana da padişahın bu kadar ısrarla sorması garip gelmişti. Bunda bir hikmet olmalı diye şaşırıp kalmıştım.

Artık daha fazla ısrar etmedi. Bir müddet sonra beni bir hizmet kastıyla Kapı ağasının katına gönderdiler. Vardığımda Kapı ağası Hasan Ağayı Hazinedar başı Mehmed Ağa, Kilerci başı ve Saray ağası ile beraber usul ve erkânları üzere oturur söyleşirler buldum.

Ancak Kapı ağası Hasan Ağa oldukça düşünceli, şaşkın, başını aşağı salmış ve gözleri yaşlı bir haldeydi.

Hasan Ağa gerçekte az konuşur, sakin, iyi huylu, teheccüd namazına kalkan birisi idi. Bu halini evvelki durumuna benzemez gördüğümden mutlaka bir kimsesi ölmüş ola diye düşündüm ve:

- Ağa hazretleri kalbiniz gamlı ve gözleriniz yaşlı görünür, nedeni nedir? Dedim.

- Hayır, bir şey yok, diyerek halini gizleme yolunu tuttu. Hazinedar başı Mehmed Ağa ile aramızda kardeşlik bağları vardı. Bana dönerek:

- Kardeş, ağanın uykusunda bir vaka olmuş hala onun etkisindedir, dedi.

- Ben de; Allah için haber ver. Zira padişahımız sabahtan beri bu aciz kuluna düşümü anlatmam hususunda ısrar ediyordu. Her halde zorlamaları asılsız değildir, iyi bir armağandır diyerek ağayı sıkıştırdım...

Kerem edin bana böyle tekliflerde bulunmayın, benim gibi yüzü karanın padişahımıza arz edecek ne rüyası olabilir dedi. Mehmed Ağa ise:

- Niçin anlatmıyorsun? Bize anlattığında söyleneni haber vermeye memur olduğunu naklettin. Gizlemen ihanet olmaz mı? Deyince ağa sırrını açtı.

Bu gece rüyamda eşiğine oturduğumuz kapıyı hızla çaldılar. Ne oluyor diye ileri vardım. Kapıyı araladığımda ne göreyim. Her yer elleri bayraklı, silahlı, sarıklı, nurani zatlarla dolu idi. Kapının hemen önünde de elleri sancaklı dört nurani şahıs vardı. Elinde padişahımızın ak sancağı bulunan ve kapıyı vurduğu anlaşılan o nurani zatlardan biri bana:

- Biliyor musun buraya niçin geldik? Dedi.

- Buyurun dedim.

- Bu gördüğün insanlar Resûlullah'ın ashabıdır. Bizi hazreti Resûlullah gönderdi. Selim Han'a selamı var. Haremeyn'in hizmetini ona buyurdu şu dört kişi ki görürsün, bu Ebubekr-i Sıddık, bu Ömerü'l-Faruk, bu Osman-ı Zinnureyn bende Ali bin Ebu Talib'im. Git Selim Han'a söyle, dedi. Akabinde gözümün önünden bir anda kayboldular.

Bana dehşet bastırıp içim geçmiş, tere bulanıp sabaha dek öyle baygın yatıp kalmışım. Oğlanlar alışıla geldiği biçimde teheccüd namazına kalkmadığımı görünce hastalığıma yormuşlar. Sabah namazı geçer olmalı olucak gelip beni uyarmak üzere kollarıma yapışmışlar. Ter su içinde kalktım. Aklım başıma gelerek acele ile namaza yetiştim. Amma hala tam kendime gelebilmiş değilim diyerek hem anlattı hem de ağladı.

İşimi bitirdikten sonra Selim Han'ın yanına döndüm. Yine aynı bahsi açarak:

- Şu senin bu gece sabaha dek uyuyup rüya görmemiş olman çok tuhaf, hemen şöyle hayvan gibi yatıp uyudun mu? Dedi.

- Padişahım rüyayı bu Hasan kulunuz görmediyse de bir başka Hasan kulunuz görmüş emriniz olursa arz edeyim dedim.

- Anlat, buyurdu.

Ben hadiseyi anlattıkça mübarek yüzü kızardı. Sonunda ise gözlerinden yaşlar boşalmıştı. Bitirince:

- Ya Hasan Can biz sana demez miyiz ki biz Cenab-ı Hak tarafından bir yöne sefere memur olunmadan hareket etmeyiz. Baba ve atalarımız ermişlikten el almışlar idi. Her birinin kerametleri zahirdir. İçlerinde heman biz onlara benzeyemedik, buyurdular.

Aynı rüyayı Selim Han da görmüş ve ona rüyasında, bunu Hasan kulunuz da gördüler denilmişti. Selim Han bu olsa olsa Hasan Can'dır diyerek kendisini sıkıştırmakta ve anlatmadıkça da taaccüp içerisinde kalmakta imiş. Şimdi rüya anlatılınca Kapıcı başı için:

Demek ki zavallının kalbinde safiyet varmış. Sen onu bize methederken "birisini ibadet ediyor görünce hemen veli sanırsın" diye sana takılırdık, meğer boşuna methetmezmişsin, dediler.

Selim Han'ın hizmet yolculuğunu inşallah gelecek ay inceleyeceğiz.

Mehtap KAYAOĞLU
(Psikolojik Danışman &Psikoterapist)

Evlilik için önemli bir uyarı!

Sosyal paylaşım ağları çoğaldı, evlilik ilişkinizdeki mahremiyet bozuldu farkında mısınız? Evli çiftler sürekli herkesin gözü önünde geziyor, dolaşıyor, yiyor, içiyor. Bu kısmına fazla itirazım yok, dileyen herkese göstererek yaşasın evliliğini, dileyen kendi içinde saklaması gerektiğine inandığı ölçüde saklasın.

Bugün aile terapilerinde çok çalıştığım mahremiyet konusunda yazayım istedim. Evli çiftlerin bu konuda dikkatli olması gerektiğine inanıyorum.

Eskiden kol kırılır yen içinde kalırdı, şimdi kol kırılıyor ama maalesef yen içinde kalmıyor! Evde iki kişi arasında yaşanan her şey, neredeyse dakika dakika canlı yayın yaparcasına aile yakınlarına iletiliyor.

İki kişi arasında olup bitivermesi gereken günlük durumların, son günlerde artan bir hızla etrafa deşifre edilip durması alışkanlığı, evlilik ilişkilerine fazlasıyla zarar veriyor.

Günümüz evlileri karıkoca arasında olan her şeyi sürekli herkese anlatıyor. Sizin ev içinde yaşadığınız olayları etrafa kolaylıkla anlatmanız, eşinizle yaşadığınız zorlukları deşifre etmeniz normal gördüğünüz bir süreç olabilir; ancak emin olun evlilik ilişkisini yıpratıyor.

Çok önemli meselelerin aktarılması ve aklı başında büyüklerden yardım alınmasını kastetmiyorum.

Moda haline gelen ağızda bakla ıslatmama, her şeyi herkese anlatma huyumuzdan bahsediyorum. Araya giren kişilerin duygusal çıkışları, yanlış anlamaları, taraflı yorumları ve sarsıcı tanımlamaları da işin içine girince her şey arap saçına dönüyor.

Sonra? Sonra; kurtarın kurtarabilirseniz o evliliği!

Son yıllarda evliliklerin zarar görmesinin birçok sebebi var şüphesiz. Ama bunların hiçbirisi sizlere hatırlatmak istediğim bu unsur kadar önemli değil gibi geliyor bana.

Bu günkü uyarmak istediğim konu evliliğin "mahremiyet" ilkesi üzerine bina edilmesiyle ilgili sevgili okurlar!

Mahrem kelimesi, "başkalarına söylenmeyen, gizli" anlamına geldiği gibi "sırdaş" anlamıyla da dikkatimi çekmiştir her zaman. Belki de bu nedenle olsa gerek evlilik ilişkisini genelden özele, toplumsaldan bireysele indirgeyen en önemli durum mahremiyet kavramında "gizli"dir. Bazı şeylerin gizli kalmasına vurgu yaparcasına. Çünkü her şey açığa çıktıkça ilişkilerin de cılkı çıkmaya başladı dercesine!

Öncelikle hemen hatırlatayım; bir şeyin mahrem olması için çıplaklık veya cinsellik içermesi gerekmez! İki kişi arasında olan biten her şey ikiliye aittir ve mahremdir.

Anlaşmaları, anlaşamamaları, aralarındaki özel paylaşımları, gelecek için aynı yöne bakabilerek kurdukları planları, birbirleriyle tatlı cilveleşmelerle geliştirdikleri özel anlaşma dilleri, zamanın getirdiği sıkıntı ve streslerden dolayı yaşadıkları gerginlikler, birbirlerine kırılmış olma halleri,...vs. gibi pek çok konu evlilik ilişkisinin mahremini temsil edebilir.

Evliyseniz, çift olmanız gerekiyor. Eşinizle birlikte, hayat yolculuğunda senkronize adımlar atabilmeniz; bir gözün gördüğünü diğer gözden başkasının görmemesi; söylenen bir cümleyi iki kulaktan fazlasının duymaması; dört duvarın mahremiyeti korumasına müsaade edilmesi gerekiyor.

Aksi halde?

İlişkiler bozuluyor. Evler, taştan betondan yapılar olarak kalıyor ama bir türlü "yuva" olamıyor. Eşler, en emniyetli olmaları gereken yerde, yani kendi evlilik ilişkilerinde kendilerini güvende hissedemiyor. Endişe ve kuşkuların kol gezdiği ilişkilerde, kendini savunma mekanizması olarak, saldırgan davranışlar işin içine karışıyor. Her saldırgan davranış, doğası gereği, karşı tarafta tamiri güç yaralar oluşturuyor. Zarar gören eş, içgüdüsel koruma sistemleriyle karşı atak geliştiriyor. Derken hepimizin duymaya başladığı "şiddetli geçimsizlik" üst başlığıyla noktalanan evlilikler.

Dur demek sizin elinizde! Hatta sizin dilinizde! Dilinizde olmaması gerekenlerde! Her yerde kolaylıkla söylenebilecekken, mahremiyet ilkesi gereği konuşulmayan/ona buna aktarılmayan detaylarda.

Niye böyle biliyor musunuz?

Siz anlattıklarınızı unutuyorsunuz bir gün. Çünkü evlilik bu,insanlar sıkıntı yaşarlar; ama öyle bir tatlı süreç gelişir ki eşler unutur giderler yaşadıklarını.

Peki ya anlattığınız kişiler unutur mu sizce?

Bildiniz!

Tabii ki unutmazlar. Her yeni sıkıntınızda, sanki siz hiç hatırlamıyormuşsunuz gibi geçmiş olumsuz tecrübelerinizi aktarmaya başlarlar size. Derken kendi içinde toparlanabilecek kolay bir sorun, geçmişten gelenlerle yapıştırılıp uzatıldığı için bir türlü çözümlenemez. Çözümlenemez, yine çözümlenemez. Ve evliliğin yükü ağırlaşır.

Ağırlaştırmayalım, kolaylaştıralım derim ben.

Siz ne dersiniz?

ZİKİRLER, DUALAR VE FAZİLETLİ AMELLER

HARAM AY ORUCU

(Bu sene haram aylar 16 ağustos pazar günü başlayıp 12 kasım perşembe günü bitmektedir.)

Sene içersinde haram ay dört tanedir. Bunlar da Zilka'de, Zilhicce, Muharrem ve Receb-i Şerif'tir. Üçü peş peşe, Receb-i Şerîf ise tektir. Bu sene Zilka'de, Zilhicce ve Muharrem ayları 16 ağustos pazar günü başlayıp 12 kasım perşembe günü bitecektir. Haram ayların en üstünü, bir rivayet Muharrem-i Şerîf ayı, diğer bir rivayette ise Receb-i Şerif'tir. Bu mübarek ayların oruçlarının fazileti hakkında birçok hadîs-i şerîf ve rivayet mevcuttur. Nitekim **Ebû Mucîbe el-Bâhilî**'nin, babasından *(Radıyallâhu Anhümâ)* rivayet ettiğine göre hangi ayları oruçlu geçirmesini tavsiye buyurduğunu sorması üzerine **Rasûlüllâh** ﷺ ona: **"Haram ayları oruçlu geçir"** buyurmuştur. *(İbni Mâce, no:1741, 1/554)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** ﷺ: **"Haram aydan bir gün oruç tutana, Allâh-u Te'âlâ her gününe karşılık bir ay** (oruç tutmuş sevabı) **yazar"** buyurmuştur. **Rasûlüllâh** ﷺ den gelen diğer bir rivayette: **"Haram aydan bir günün orucu, diğerlerinin otuzundan efdaldir"** buyrulmuştur. *(Gazâlî, el-İhyâ, Kitâb-u esrâri's-savm, Fasıl:3, 1/281; Ebû Muhammed el-Hallâl, Fedâilü şehr-i receb, no:5, 15, sh.52, 73)*

Enes ibni Mâlik *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur: **"Her kim, herhangi bir haram aydan perşembe, cuma ve cumartesi olmak üzere üç günü oruçlu geçirirse, kendisine** (tuttuğu her güne karşılık) **iki sene,** (başka bir rivayette) **yedi yüz sene,** (diğer bir rivayette ise) **dokuz yüz sene ibadet** (sevabı) **yazılır."** *(Taberânî, el-Evsat, no:1810, 2/468; Ebû Muhammed el-Hallâl, Fedâilü şehr-i receb, no:14, sh:71; İbnü Asâkir, Tarîhü Medîneti Dimeşk, 19/116; Deylemî, Müsnedü'l-Firdevs, no:5696, 4/66; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/325, Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr 4/185; el-Hâvî, 1/545, 546)*

Enes *(Radıyallâhu Anh)*ın bu hadîs-i şerîf hakkında: "Ben bunu **Rasûlüllâh** ﷺ den işitmemişsem, kulaklarım sağır olsun" dediği rivayet edilmiştir. *(Ahmed ibni Hicâzî, Tuhfetü'l-ihvan, sh:10)*

İnsanlar içinde bu faziletleri en iyi bilenler, hiç şüphesiz ki sahabe-i kirâm ve tâbi'în-i 'izâm oldukları için **İbni Ömer, Üsâme ibni Zeyd, Hasen-i Basrî, Ebû İshak es-Sebî'î** *(Radıyallâhu Anhüm)* gibi zatlar, haram ayların tümünü oruçlu geçirirlerdi. **Süfyân-ı Sevrî** *(Radıyallâhu Anh)*: "Oruç tutmak için bana en sevgili vakit, haram aylardır" derdi. *(İbni Receb el-Hanbelî, Letâifü'l-me'ârif, sh:229)*

SENE SONU VE SENE BAŞI DUALARI

Sohbetlerimizde beyan ettiğimiz üzere; **Allâh-u Te'âlâ**'nın, kulları hakkındaki yıllık hesap defteri hicri yılın başında açılıp sonunda kapatılır. Arada ne kadar günahlar işlense de **Enes ibni Mâlik** (Radıyallâhu Anh)dan rivayet edilen:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَا مِنْ حَافِظَيْنِ رَفَعَا إِلَى اللهِ مَا حَفِظَا مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ، فَيَجِدُ اللهُ فِي أَوَّلِ الصَّحِيفَةِ وَفِي آخِرِ الصَّحِيفَةِ خَيْرًا إِلَّا قَالَ اللهُ تَعَالَى: أُشْهِدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي مَا بَيْنَ طَرَفَيِ الصَّحِيفَةِ.»

"İki yazıcı melek (kulun amellerinden) **gece ve gündüz neleri zaptedip Allâh-u Te'âlâ'ya** (O'nun teftiş makamına) **yükseltirler de Allâh-u Te'âlâ** (amel) **defterin**(in) **başında ve aynı sayfanın sonunda bir hayır**(lı amel) **bulursa mutlaka Allâh-u Te'âlâ** (meleklere hitâben)**: 'Ben sizi şahit tutuyorum ki, bu kulum için defterin iki tarafı** (başı ile sonu) **arasında bulunanların tümünü gerçekten bağışladım' buyurur"** *(Tirmizî, Cenâiz:9, no:981, 3/310)* hadîs-i şerîfi mûcebince bağışlanır. Bundan dolayı hepinizin aşağıda belirtilen tarihlerde sene sonu ve sene başı dualarını ihmal etmemeniz âhiretiniz için çok büyük önem arz etmektedir.

Şu hadîs-i şerîfi de unutmamalısınız ki **Ebû Mes'ûd el-Ensârî** (Radıyallâhu Anh)dan rivayet edildiğine göre **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur: **"Kim bir hayra delalet ederse, onun için o hayrı yapanın ecrinin bir misli vardır."** *(Müslim, 'İmâre:18, no:5007, 6/41)*

Bu duaların Arapça lafızlarının okunması efdal olandır. Ama okuyamayanlar bir bilene okutturup onu takip edebilirler. Buna da imkân bulamayanlar aşağıda yazılan manayı okuyabilirler. Çünkü namaz dışında Türkçe dua ve zikir caiz görülmüştür.

SENE SONU DUASI - 29 Zilhicce 1436 / 13 Ekim Salı 2015

Rivayete göre: "Her kim zilhiccenin sonunda (13 ekim salı günü güneş batmadan önce) üç kere:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ «وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِمَّا نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَحَلُمْتَ عَلَيَّ بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلٰى عُقُوبَتِي وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ جَرَآئَتِي عَلٰى مَعْصِيَتِكَ، اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ فِيهِ مِنْ عَمَلٍ تَرْضَاهُ وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ الثَّوَابَ، فَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَقْبَلَهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعَ رَجَائِي مِنْكَ يَاكَرِيمُ، وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

'Ey **Allâh**! Senin razı olmayıp beni nehyettiğin şeylerden bu sene her ne yaptıysam, ben onların bir kısmını unuttum, Sen ise hiçbirini unutmadım. Üstelik bana ceza vermeye kādirken mühlet verdin ve ben Sana karşı gelme cüreti göstermişken beni tevbeye davet ettin. Ey **Allâh**! Ben bütün bunlardan dolayı Senden mağfiret diliyorum. Beni bağışla. Ey kerem sahibi! Ey celâl ve ikram sahibi! Senin razı olup bana sevap vaad ettiğin hangi amelleri bu sene işlediysem, Senden dilerim ki onları kabul edesin ve Senden ümidimi kesmeyesin. Ey kerem sahibi, kabul eyle! **Efendimiz Muhammed**'e ve âl-i ashâbına salât-ü selâm eyle' derse, şeytan: 'Biz, bir sene yorulup bu günahları işletmek için bunca zahmet çektik, o ise bir anda hepsini sildirdi' deyip yüzüne toprak saçarak kaçar." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/156; Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:165-166)*

SENE SONUNDA SAADET DUASI - 29 Zilhicce 1436 / 13 Ekim Salı 2015

Her kim aşağıda yazılan saadet duasını senenin sonunda (13 ekim salı günü güneş batmadan önce) yirmi bir kere okursa uykuyla uyanıklık arasında bütün gizli halleri kendisine gösterilir. Vird sahibi olan kimseler mânevî mertebelerinin ne kadar yükseldiği kendilerine gösterilsin istiyorlarsa bu duayı her gün okumalıdırlar. Bu dua şöyledir:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا رَبِّ أَكْرِمْنِي بِشُهُودِ أَنْوَارِ قُدْسِكَ وَأَيِّدْنِي بِظُهُورِ سَطَوَاتِ سُلْطَانِ أُنْسِكَ حَتّٰى أَتَقَلَّبَ فِي سُبُحَاتِ مَعَارِفِ أَسْمَائِكَ فَأَطْلِعْنِي عَلٰى ذَوَاتِ أَسْرَارِ وُجُودِكَ فِي مَعَالِمِ شُهُودِكَ لِأَشْهَدَ بِهَا مَا أَوْدَعْتَهُ فِي عَوَالِمِ الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَأُعَايِنَ سَرَيَانَ قُدْرَتِكَ فِي مَعَالِمِ شَوَاهِدِ اللَّاهُوتِ وَالنَّاسُوتِ وَعَرِّفْنِي مَعْرِفَةً تَامَّةً فِي حِكْمَةٍ عَامَّةٍ حَتّٰى لَا يَبْقٰى مَعْلُومٌ إِلَّا وَأَطَّلِعَ عَلٰى دَقَائِقِ الدَّقَائِقِ الْمَبْطُونَةِ الْمَوْجُودَاتِ وَاذْهَبْ بِالظُّلْمَةِ الْمَانِعَةِ عَنْ إِدْرَاكِ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ وَتَقَرَّبْ مَا فِي الْقُلُوبِ وَالْأَرْوَاحِ بِمُبْهَجَاتِ الْمَحَبَّةِ وَالْوِدَادِ وَالرُّشْدِ وَالْإِرْشَادِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُحِبُّ وَالْمَحْبُوبُ وَالطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ وَيَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنَا بَيْنَ النَّاسِ مَغْرُورِينَ وَلَا

مِنْ خِدْمَتِكَ مَحْرُومِينَ مَهْجُورِينَ وَلَا بِنِعْمَتِكَ مُسْتَدْرَجِينَ وَلَا فِي الدُّنْيَا مَأْكُولِينَ آكِلِينَ أَمْوَالَ الدُّنْيَا بِالدِّينِ وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.»

"Rahman ve Rahim olan **Allâh**'ın adıyla! Yâ **Rabb**i! Bana mukaddes nurlarını müşâhede edebilme halini ihsan eyle, beni ünsiyetinin güçlü cezbelerinin zuhûruyla teyid eyle ki, bu sayede ben isimlerinin kazandıracağı mârifetlerin tecellîlerinde dönüp dolaşabileyim. Yâ **Rabb**i! Sen beni Senin müşâhede edilebileceğin meşhed (gösterge)lerde bulunan varlığının sırlarının ta kendilerine vâkıf kıl ki, onlar sayesinde ben Mülk ve Melekût âlemlerine tevdi etmiş bulunduğun sırları müşâhede edebileyim, kudretinin Lâhût ve Nâsût âlemlerinde bulunan âyetlerinin şâhit (gösterge)lerine nasıl nüfûz ettiğini ayan beyan görebileyim.

Sen bana umûmî hikmetler içerisinde öyle bir mârifet nasib et ki, mevcûdatta gizli olan inceliklerden haberdâr olmadığım bir mâlumât kalmasın. İman hakîkatlerini idrâke mâni olan karanlıkları benden gider, kalplerde ve ruhlarda bulunan sevgi-dostluk, hidâyet-irşad güzelliklerini bana yakın et. Zira seven de, sevilen de, arayan da, aranan da ancak Sensin. Ey kalpleri dilediği tarafa çeviren! Ey sıkıntıları açan! Ey şaşkınlara yol gösteren! Ey yardım isteyenlerin imdâdına kavuşan! Bütün gayıpları hakkıyla bilen ancak Sensin. Benim de, her şeyin de **Rabb**i ancak Sensin.

Ey **Allâh**! Bizi insanlar arasında aldatılmış kimseler yapma, hizmetinden mahrum ve uzak bırakma, nimetlerinle helâke çekilen kimselerden eyleme, dünyada düşmanları tarafından yenilen ve din karşılığında dünya malları yiyen bedbahtlardan eyleme. **Allâh-u Te'âlâ** mahlûkatının en hayırlısı olan **Muhammed** ﷺ e ve âl-i ashâbının cümlesine salât eylesin! Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle muâmele eyle. Bütün hamdler âlemlerin **Rabb**i olan **Allâh**'a mahsustur." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:64-65)*

SENE BAŞI DUASI - 1 Muharrem 1437 / 14 Ekim Çarşamba 2015

1) Rivayete göre: "Her kim muharrem ayının evvelinde (13 ekim salıyı 14 ekim çarşambaya bağlayan gece veya en geç 14 ekim çarşamba günü) üç kere:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ «اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ، اَلْحَيُّ الْكَرِيمُ، اَلْحَنَّانُ الْمَنَّانُ، وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَأَوْلِيَائِهِ، وَالْعَوْنَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ، وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَام بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ.»

'Bütün hamdler, âlemlerin **Rabbi** olan **Allâh**'a aittir. Salât-ü selâm, **Efendimiz Muhammed**'in ve âl-i ashâbının tamamının üzerine olsun. Ey **Allâh**! Sen Ebedî'sin, Kadîm'sin (başlangıcın ve sonun yoktur)! Hayy'sın, Kerîm'sin (hakîkî hayat sahibi de, kerem sahibi de ancak Sensin)! Hannân'sın, Mennân'sın (son derece acıyan ve çokça lütuflarda bulunan Rabbimizsin)!

İşte bu yeni senedir. Ben bu sene Senden dilerim ki beni kovulmuş şeytandan ve onun dostlarından koruyasın, kötülüğü çokça emreden bu nefse karşı bana yardım edesin ve beni Sana yaklaştıran amellerle meşgul edesin. Ey kerem sâhibi! Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle kabul eyle!

Allâh-u Te'âlâ, Efendimiz ve Peygamberimiz Muhammed ﷺ e, âl-i ashâbının ve Ehl-i Beyt'inin tamamına salât ve selâm eylesin' derse, şeytan: 'Ömrünün kalan kısmında kendisini güvenceye aldı, artık biz bu kişiden ümidi kestik' der ve **Allâh** *(Celle Celâlühû)* ona, kendisini şeytan ve etbâ'ından sene boyunca korumak üzere iki melek görevlendirir." *(Nüzhetü'l-mecâlis, 1/156; Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:165)*

2) Ebu'l-Leys es-Semerkandî *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; muharrem ayının evvelinde (13 ekim salıyı 14 ekim çarşambaya bağlayan gece veya en geç 14 ekim çarşamba günü) şu duanın bin kere okunması çok faziletlidir. Bin kere okuma fırsatı bulamayanlar yüz kere enaz üç kere okuyabilirler.

«اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، وَأَنْتَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ، أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَأَسْتَكْفِيكَ مَؤُونَتَهَا وَشُغْلَهَا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.»

"Ey **Allâh**! İşte bu yeni bir senedir. Sen Kadîm (evveli olmayan) bir padişahsın. Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ben Senden, bu senenin hayrını ve bu sene içinde olacakların hayırlı olmasını dilerim. Bu senenin şerrinden ve içinde olacakların şerlerinden Sana sığınırım. Bu senenin sıkıntılarından ve (ibadetlerden alıkoyacak) meşguliyetlerinden (kurtulmam için) Senin bana kâfî gelmeni talep ederim." *(Ebu'l-Leys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:334)*

SENE SONU VE SENE BAŞI ORUÇLARI

29 Zilhicce 1436 / 13 Ekim Salı 2015 - 1 Muharrem 1437 / 14 Ekim Çarşamba 2015

Hasen el-Adevî *(Rahimehullâh)*ın *"en-Nefahâtü'n-Nebeviyye"* isimli eserindeki nakline göre **İbni Hacer** *(Rahimehullâh)*ın, **Hafsa** vâlidemizden ve **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhüm)* dan rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte:

«مَنْ صَامَ آخِرَ يَوْمٍ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ وَأَوَّلَ يَوْمٍ مِنَ الْمُحَرَّمِ فَقَدْ خَتَمَ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ بِصَوْمٍ، وَاسْتَفْتَحَ السَّنَةَ الْمُسْتَقْبَلَةَ بِصَوْمٍ وجَعَلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ كَفَّارَةَ خَمْسِينَ سَنَةً.»

"Zilhiccenin son günü (*13* ekim salı) **ile muharremin ilk gününü** (14 ekim çarşambayı) **oruçlu geçiren kişi geçen seneyi oruçla bitirip, gelecek seneye oruçla başlamış olur, bu nedenle Allâh-u Te'âlâ o kimse için elli senelik** (günahları da olsa) **keffâret yazar"** buyrulmuştur. *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/90; Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:167; Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/106)*

MUHARREM AYININ VAZİFELERİ

Muharrem Hilali Görüldüğünde (13 Ekim Salı Akşamı) Okunacak Dua

Hilal gören kişi tekbir getirerek otuz kere Fâtiha-i Şerîfe okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu, o ay boyunca hıfzında ve emânında saklar. Hilal görme duaları ***"Ramazan-ı Şerîf Risalesi"***nin baş taraflarında *(sh:18-24)* zikredilmiştir ki bunların tatbîkinde çok büyük faydalar vardır. **Rasûlüllâh** ﷺ: **"Muharremin hilalini gördüğünüz zaman şöyle deyin"** buyurmuştur:

«مَرْحَبًا بِالسَّنَةِ الْجَدِيدَةِ وَالشَّهْرِ الْجَدِيدِ وَالْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَالسَّاعَةِ الْجَدِيدَةِ، وَمَرْحَبًا بِالْكَاتِبِ وَالشَّاهِدِ وَالشَّهِيدِ اُكْتُبَا فِي صَحِيفَتِي بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ.»

"Yeni seneye, yeni aya, yeni güne ve yeni saate merhaba. Yanımda hazır bulunanlara, özellikle iki yazıcı meleğe merhaba. (Ey melekler!) **Benim amel defterime: 'Rahman ve Rahîm olan Allâh'ın ismiyle! Ben şuna dâir şâhitlikte bulunuyorum ki; gerçekten Allâh'tan başka hiçbir**

ilah yoktur, O tektir, hiçbir ortağı yoktur. Şuna da şâhitlik ederim ki hiç şüphesiz Muhammed O'nun kulu ve Rasûlüdür. Muhakkak ki cennet de haktır, cehennem de gerçektir. Kıyâmet gelecektir, onda hiç şüphe yoktur ve gerçekten Allâh kabirlerde bulunanları diriltecektir' diye yazın."
(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:48)

MUHARREMİN İLK GÜNÜ YAPILACAKLAR

1 Muharrem 1437 / 14 Ekim Çarşamba 2015

Muharremin ilk günü çok mübarek bir gündür. Hatta **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayete göre **Allâh-u Te'âlâ**'nın Fecr Sûresi'nin ilk âyet-i kerîmesinde yemin ettiği sabah, senenin ilk sabahı olan Muharrem'in ilk gününün sabahıdır.

1) Rivayete göre: "Muharremin ilk günü üç yüz altmış kere Âyete'l-Kürsî okuyan ve her birinin başında besmele çeken ve bu sayıyı tamamladıktan sonra:

«اَللّٰهُمَّ يَا مُحَوِّلَ الْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْأَحْوَالِ، بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
يَا عَزِيزُ يَا مُتَعَالُ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

'Ey halleri değiştiren **Allâh**! Kendi kuvvetin ve kudretinle bizim hâlimizi hallerin en güzeline çevir. Ey Ulu ve ey Yüce! (Duamızı kabul eyle.) **Allâh-u Te'âlâ**, **Efendimiz Muhammed** ﷺ e ve âl-i ashâbına salât ve selâm eylesin' diye dua eden kişi istemediği her şeyden korunur." Bu böylece denenmiş ve doğru çıkmıştır.

2) Rivayete göre: "Her kim muharremin ilk günü bir kâğıda yüz on üç besmele yazar da onu üzerinde taşırsa ömrü boyunca ona istemediği bir şey ulaşmaz."

3) Her kim evinden ocağından eziyet veren böcekleri ve haşerâtı uzaklaştırmak istiyorsa, muharremin ilk gününde A'râf Sûresi'nin 97-99.:

﴿أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرٰى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۞ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرٰى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ
يَلْعَبُونَ ۞ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾

Âyet-i kerîmelerini bir kağıda yazıp, sonra onu suyla bozarak evinin ocağının dört bir tarafına o suyu serperse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle bütün zararlı mahlukattan emin olur. *(Mâü'l-ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

MUHARREM AYI NAMAZLARI

İlk Gece (13 ekim salıyı 14 ekim çarşambaya bağlayan gece) **Namazları:**

1) Muharremin ilk gecesinde her rekatta bir Fâtiha, on Âyete'l-Kürsî ve on İhlâs okuyarak on rekat kılınır. Sonra eller kaldırılarak kendisi, anne babası ve tüm inanan erkeklerle kadınlar için istiğfarda bulunulduktan sonra:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ «وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ،
اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِمَّا نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَحَلُمْتَ عَلَيَّ
بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلَى عُقُوبَتِي وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ جَرَآئَتِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ، اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي
أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ فِيهِ مِنْ عَمَلٍ تَرْضَاهُ وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ الثَّوَابَ، فَأَسْأَلُكَ
اللّٰهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَقْبَلَهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعَ رَجَائِي مِنْكَ يَاكَرِيمُ، وَصَلَّى
اللّٰهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

‘Ey **Allâh**! Senin razı olmayıp beni nehyettiğin şeylerden bu sene her ne yaptıysam, ben onların bir kısmını unuttum, Sen ise hiçbirini unutmadım. Üstelik bana ceza vermeye kādirken mühlet verdin ve ben Sana karşı gelme cüreti göstermişken beni tevbeye davet ettin. Ey **Allâh**! Ben bütün bunlardan dolayı Senden mağfiret diliyorum. Beni bağışla.

Ey kerem sahibi! Ey celâl ve ikram sahibi! Senin razı olup bana sevap vaad ettiğin hangi amelleri bu sene işlediysem, Senden dilerim ki onları kabul edesin ve Senden ümidimi kesmeyesin. Ey kerem sahibi, kabul eyle! **Efendimiz Muhammed**’e ve âl-i ashâbına salât-ü selâm eyle’ derse, şeytan: ‘Biz, bir sene yorulup bu günahları işletmek için bunca zahmet çektik, o ise bir anda hepsini sildirdi’ deyip yüzüne toprak saçarak kaçar” duası okunur.

Her kim bu duayı namazın akabinde bir kere dahi okursa, **Allâh-u Te‘âlâ** o kuluyla Kendi arasında bulunan bütün günahları bağışlar, o kişinin amellerini kabul eder ve şeytan: “Vay başımıza gelenlere! Br senelik yorgunluğumuzun tümü şu anda boşa gitti” der. *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü’l-esrâr, sh:43)*

2) Üç selamla altı rekat kılınır. Her rekatta Fâtiha Sûresi’nden sonra bir kere Âyete’l-Kürsî, on bir kere İhlas Sûresi ve yirmi üç kere şu tesbih okunur:

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.»

3) Muharremin ilk gecesi gece yarısından sonra kalkıp **Allâh** rızası için dört rekat namaz kıldıktan sonra kıbleye yönelerek oturup tam bir itikad ve hulûs-u vicdan ile kalbi **Allâh-u Te‘âlâ**’ya yönelici olduğu halde bin bir defa Duhâ Sûresi’ni okuyan ve sonrasında: “Yâ **Rabb**i! Bu sûre-i şerîfe hürmetine ve bu âyet-i kerîme ile hitap edilen **Rasûl-ü Ekrem**’in hürmetine bu seneyi benim evlad-u ‘ıyâlim hakkında mübarek ve mesud kıl” diye dua eden kimse o senenin sonuna kadar rızık ve geçim hususunda sıkıntıya düşmez. *(Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü’l-havâs, 2/52)*

İlk Gün (14 Ekim Çarşamba Günü) **Namazları**

1) Muharremin ilk gününde dilediği sûrelerle iki rekat kılan, daha sonra ellerini kaldırarak:

«اَللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبِّي قَدِيمٌ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، فَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَأَسْتَكْفِيكَ مَؤُونَتَهَا وَشُغْلَهَا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ! اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ، وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْعَوْنَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ، وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ!»

“Ey **Allâh**! Sen Kadîm (evveli olmayan) bir **Rabb**sin. İşte bu yeni bir senedir. Ben Senden, bu senenin hayrından istiyorum, şerrinden de Sana sığınıyorum. Ey celâl ve ikrâm sahibi!

Ey **Allâh**! Sen Ebedî’sin, Kadîm’sin (başlangıcın ve sonun yoktur). İşte bu yeni bir senedir. Ben bu sene Senden dilerim ki beni şeytandan koruyasın, kötülüğü çokça emreden bu nefse karşı bana yardım edesin ve beni Sana yaklaştıran amellerle meşgul edesin. Ey celâl ve ikrâm sahibi!” duasını okuyan kişi için **Allâh-u Te‘âlâ** bir melek görevlendirir ki, o melek şeytanı o kişiden uzaklaştırır, **Allâh-u Te‘âlâ** nefsine karşı hareket etme hususunda ona yardım eder, râzı olduğu işlere onu muvaffak kılar ve bütün işlerinde o kişiye kolaylıklar ihsân eder.” *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü’l-esrâr, sh:43)*

2) Güneş doğduktan (işrak vakti girdikten) sonra iki rekat namaz kılınır. Her rekatta Fâtiha Sûresi’nden sonra Kur’ân-ı Kerîm’den kolaya gelen kısım okunur. Selam verildikten sonra da yedi kere: «لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ» kelime-i tayyibesi zikredilir.

MUHARREM AYI ORUÇLARI

Muharrem ayının orucunun fazileti hakkında birçok hadîs-i şerîf vârid olmuştur. Nitekim **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللهِ الْمُحَرَّمُ.»

"Ramazan (ayının orucun)**dan sonra en üstün oruç, Allâh'ın muharrem ayı**(nda tutulan)**dır."** *(Müslim, Sıyâm:38, no:2812, 3/169; Tirmizî, Salât:324, no:438, 2/301)*

Ali *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre **Rasûlüllâh** ﷺ kendisine nâfile oruç hakkında soru soran bir kişiye şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِنْ كُنْتَ صَائِمًا بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ فَصُمِ الْمُحَرَّمَ فَإِنَّهُ شَهْرُ اللهِ.»

"Eğer ramazan ayından sonra (başka bir ayda) **oruç tutacaksan, muharremi tut. Çünkü O, Allâh'ın ayıdır."** *(Tirmizî, Savm:40, no:741, 3/117; İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, no:9314, 3/41)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ يَوْمًا مِنَ الْمُحَرَّمِ فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ ثَلَاثُونَ يَوْمًا.»

"Her kim muharremden bir gün oruç tutarsa, o kişiye (oruç tuttuğu) **her güne karşılık otuz gün** (oruç sevabı) **vardır."** *(Taberanî, el-Mu'cemu's-Sağîr, no:963, 2/164; el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:11082, 11/72)*

İlk Cuma (16 Ekim Cuma Günü) Orucu

Enes *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ أَوَّلَ الْجُمُعَةِ مِنَ الْمُحَرَّمِ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.»

"Her kim muharremin ilk cumasını (31 ekim cuma gününü) **oruçlu geçirirse, geçmiş günahları kendisi için bağışlanır."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

İlk On Gün (14 Ekim Çarşamba - 23 Ekim Cuma Günü) Oruçları:

Âişe *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayet edildiğine göre:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ أَيَّامَ الْعَشْرِ إِلَى عَاشُورَاءَ، أُورِثَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى.»

"Her kim muharremin ilk onunu Âşûrâ gününe kadar oruçlu geçirirse, Firdevs-i Âlâ'ya vâris kılınır." *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜNÜN FAZİLETLERİ - 23 Ekim Cuma 2015

"Şir'atü'l-İslâm"da zikredildiğine göre; İslâm'ın sünnetlerinden biri de, Âşûrâ gününe saygı göstermektir. Bugün, muharrem ayının onuncu günüdür. Dokuzuncu veya on birinci günü diyenler olduysa da sahih olan onuncu günü olmasıdır. Hamele-i Arş (Arş'ı taşıyan melekler) bugüne hürmet ederler. Çünkü peygamberlerin *(Salavâtullâhi Alâ Nebiyyinâ ve Aleyhim Ecma'în)* kurtuldukları gündür. **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ مِنَ الْمُحَرَّمِ أَعْطَاهُ اللهُ تَعَالَى ثَوَابَ عَشَرَةِ آلَافِ مَلَكٍ، وَمَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ مِنَ الْمُحَرَّمِ أُعْطِيَ ثَوَابَ عَشَرَةِ آلَافِ حَاجٍّ وَمُعْتَمِرٍ وَعَشَرَةِ آلَافِ شَهِيدٍ، وَمَنْ مَسَحَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِ يَتِيمٍ يَوْمَ عَاشُورَاءَ رَفَعَ اللهُ تَعَالَى لَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ دَرَجَةً، وَمَنْ فَطَّرَ مُؤْمِنًا لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا أَفْطَرَ عِنْدَهُ جَمِيعُ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَشْبَعَ بُطُونَهُمْ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ! لَقَدْ فَضَّلَ اللهُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ عَلَى سَائِرِ الْأَيَّامِ؟، قَالَ: «نَعَمْ، خَلَقَ اللهُ تَعَالَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرَضِينَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَخَلَقَ الْجِبَالَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَخَلَقَ النُّجُومَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَخَلَقَ اللَّوْحَ وَالْقَلَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَخَلَقَ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَخَلَقَ حَوَّاءَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَخَلَقَ الْجِنَّةَ وَأَدْخَلَهُمُ الْجَنَّةَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَوُلِدَ إِبْرَاهِيمُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَنَجَّاهُ اللهُ مِنَ النَّارِ

يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَقَدْ أَمَرَ بِالذَّبْحِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَفَدٰى وَلَدَهُ مِنَ الذَّبْحِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَأَغْرَقَ فِرْعَوْنَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَرَفَعَ إِدْرِيسَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَكَشَفَ الْبَلَاءَ عَنْ أَيُّوبَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَتَابَ اللهُ عَلٰى آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَغَفَرَ ذَنْبَ دَاوُدَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَرَدَّ مُلْكَ سُلَيْمَانَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَوُلِدَ عِيسٰى يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَرَفَعَ اللهُ عِيسٰى يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَوْمُ الْقِيَامَةِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ.»

"Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ o kişiye on bin melek sevabı verir. Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, o kişiye on bin hac ve umre yapan kadar sevap verilir, ayrıca on bin tane de şehit sevabı verilir. Her kim Âşûrâ gününde eliyle bir yetimin başını okşarsa, Allâh-u Te'âlâ bu yaptığı iş vesilesiyle (o yetimin başındaki) **her bir saç tanesine karşılık, o kişiye** (cennette) **bir derece verir. Her kim Âşûrâ gecesinde bir mümini iftar ettirirse, sanki onun yanında bütün ümmet-i Muhammed iftar etmiş ve o kişi onların hepsinin karnını doyurmuş gibi** (sevaba nâil) **olur."**

(Bu müjdeleri işiten sahâbe-i kiram:) "Yâ **Rasûlellâh**! **Allâh-u Te'âlâ** Âşûrâ gününü elbette ki diğer günlerden daha üstün kılmıştır (değil mi?)" dediler. **Rasûlüllâh** ﷺ de şöyle buyurdu: **"Evet!** (Bugünü, diğer günlerden daha üstün kılmıştır. Nitekim) **Allâh-u Te'âlâ gökleri ve yerleri Âşûrâ gününde yaratmıştır. Dağları Âşûrâ gününde yaratmıştır. Yıldızları Âşûrâ gününde yaratmıştır. Levh-i** (Mahfûz'u) **ve Kalem'i Âşûrâ gününde yaratmıştır.**

Âdem *(Aleyhisselâm)***ı Âşûrâ gününde yaratmıştır ve yine onları Âşûrâ gününde cennete koymuştur. İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)* **Âşûrâ gününde doğmuştur. Allâh-u Te'âlâ onu** (Nemrut'un içine attığı) **ateşten Âşûrâ gününde kurtarmıştır.** (İbrâhîm *(Aleyhisselâm)*a oğlunu) **kurban kesmesini Âşûrâ gününde emretmiş ve oğlunu kesilmekten kurtaracak fidyesini (kurbanı) Âşûrâ günü göndermiştir. Allâh-u Te'âlâ Firavun'u Âşûrâ günü** (Kızıldeniz'de) **boğmuştur, İdrîs** *(Aleyhisselâm)***ı Âşûrâ gününde** (cennete) **yükseltmiştir, Eyyûb** *(Aleyhisselâm)***dan** (amansız hastalığın sebep olduğu) **belayı Âşûrâ günü kaldırmıştır. Âdem** *(Aleyhisselâm)***ın tevbesini Âşûrâ gününde kabul etmiştir, Dâvûd** *(Aleyhisselâm)***ın zellesini Âşûrâ gününde affetmiştir, Süleyman** *(Aleyhisselâm)***a** (elinden çıkan saltanat ve) **mülkünü Âşûrâ gününde iâde etmiştir. İsâ** *(Aleyhisselâm)* **Âşûrâ gününde doğmuştur. Allâh-u Te'âlâ Âşûrâ gününde onu** (2. kat semâya) **kaldırmıştır. Kıyamet günü de Âşûrâ gününde vâki olacaktır."** *(Ebu'l-Leys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:331-332; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan gelen diğer bir hadîs-i şerîfin lafzında şu ilaveler bulunmaktadır:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «خَلَقَ الْعَرْشَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ وَالْكُرْسِيُّ كَمِثْلِهِ، ... وَخَلَقَ جِبْرِيلَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ وَالْمَلَائِكَةُ كَمِثْلِهِ، ... وَاسْتَوَى الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى عَلَى الْعَرْشِ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ، ... وَأَوَّلُ مَطَرٍ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَأَوَّلُ رَحْمَةٍ نَزَلَتْ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ.»

"Allâh-u Te'âlâ Arş'ı Âşûrâ günü yarattı, Kürsî de böylecedir. Allâh-u Te'âlâ Cibrîl'i Âşûrâ günü yarattı, diğer melekler de böylecedir. Rabb Tebârake ve Te'âlâ (yaratıklarına benzemekten münezzeh olarak) **Arş üzerine Âşûrâ günü istivâ buyurdu. Gökten ilk yağmur Âşûrâ günü indi. İlk rahmet de Âşûrâ günü nâzil oldu."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

Seyyid Ali Zâde *(Rahimehullâh)*ın nakline göre; âşûrâ günü **Cebrâîl, Mîkâîl, İsrâfîl** *(Aleyhimüsselâm)*ın, Arş ve Kürsî'nin yaratıldığı gündür. Kalem, gökler, yer ve cennet Âşûrâ günü yaratılmıştır. Tûbâ ağacı o gün dikilmiştir. Kıyamet de Âşûrâ günü kopacaktır. Kıyametin kopması hayırlı görünmüyorsa da, kemal erbâbı kendilerine vaad edilen mertebeye o gün ulaşmış olacakları için hayırlı bir gün olduğu açıktır. ***"Ravzatü'l-ulemâ"*** isimli eserde zikredildiğine göre; âşûrâ gününe bu ismin verilmesi, **Allâh-u Te'âlâ**'nın on peygamber *(Salavâtullâhi Alâ Nebiyyinâ ve Aleyhim Ecma'în)*e ikrâm ettiği hasletten dolayıdır. Bu ikramlar da şunlardır: **1) Âdem** *(Aleyhisselâm)*ın tevbesi o gün kabul edilmiştir.

2) Nûh *(Aleyhisselâm)*ın gemisi 150 gün kadar su üzerinde bekledikten sonra Cûdî Dağı'na o günde oturmuştur. Naklolunduğuna göre; Nûh tûfânında 40 gün, 40 gece gökten yerden su boşalmış, gözelerin suyu sarı ve soğuk, semânın suyu ise kırmızı ve sıcak olmuştur. **Allâh-u Te'âlâ** gemiyi dile getirmiş, o:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ إِلٰهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، أَنَا السَّفِينَةُ الَّتِي مَنْ رَكِبَنِي نَجَا، وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنِّي غَرِقَ وَلَا يَدْخُلُنِي إِلَّا أَهْلُ الْإِخْلَاصِ.»

"Öncekilerin ve sonrakilerin ilâhı olan **Allâh**'tan başka hiçbir ilah yoktur. Ben öyle bir gemiyim ki bana binen kurtulur, benden geri kalan ise boğulur. Bana ancak ihlâs ehli binebilir" dedi. Bunun üzerine **Nûh** *(Aleyhisselâm)* evinin çatısına çıkarak:

«أَيَّتُهَا الْوُحُوشُ الرَّاعِيَةُ وَالسِّبَاعُ الضَّارِيَةُ وَالطُّيُورُ الطَّائِرَةُ، هَلُمُّوا لِلسَّفِينَةِ الْمُنْجِيَةِ.»

"Ey otlayan yabânîler, parçalayan yırtıcılar ve uçan kuşlar. Haydi kurtaran gemiye gelin" diye seslendi. *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

Mukātil *(Rahimehullâh)*ın beyanına göre; geminin uzunluğu bin arşın idi. Su onun sekiz yüz arşınlık kısmını kapladı. **Nûh** *(Aleyhisselâm)* gemiye recebin on ikisinde, bir kavle göre ise başında, çarşamba günü bindi. **Ma'mer** *(Radıyallâhu Anh)*ın nakline göre ise recebin son on gününde bindi, Âşûrâ gününde ise gemiden indi. *(Ubeyd ez-Zarîr, Nüzhetü'n-nâzirîn, sh:97)*

Hemedânî *(Rahimehullâh)*ın nakline göre **Nûh** *(Aleyhisselâm)* gemiyi 124.000 tahta parçasından yapmak ve herbirinin üzerine bir nebinin ismini yazmakla emrolununca: "Ben bütün Peygamberlerin ismini bilemem" dedi. O zaman **Mevlâ Te'âlâ**:

«يَا نُوحُ! نَحْتُ أَلْوَاحٍ مِنْكَ، وَإِظْهَارُ أَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ مِنِّي.»

"Ey Nûh! Levhaları yontmak senden, enbiyânın isimlerini yazmak Benden" buyurdu. İlk levhada **Âdem** *(Aleyhisselâm)*ın, ikincisinde **Şîs** *(Aleyhisselâm)*ın, üçüncüsünde **İdrîs** *(Aleyhisselâm)*, dördüncüsünde **Nûh** *(Aleyhisselâm)*ın ve böylece her bir tahtanın üzerinde bir peygamberin ismi belirdi. Son levhanın üzerinde ise **Muhammed** ﷺ in ismi zuhur etti. O zaman **Cebrâîl** *(Aleyhisselâm)* gelerek: "Ey **Nûh**! Peygamberlerin mührü, seçkinlerin süsü ve velilerin kandili **Muhammed** ﷺ in ismi belirdiğine göre artık senin gemin tamama erdi" buyurdu. Sonra **Allâh-u Te'âlâ** gemideki levhalar sayısınca çiviler yapıp herbiri bir peygamberin adına olmak üzere tahta parçalarını birbiriyle çivilemesini **Nûh** *(Aleyhisselâm)*a emretti.

Haberde vârid olduğuna göre; gemi tamamlanınca 4 levhaya ihtiyaç kaldığında, **Cebrâîl** *(Aleyhisselâm)*:

«يَا نُوحُ! يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: اِنْحِتْ أَرْبَعَةَ أَلْوَاحٍ، كُلُّ لَوْحٍ بِاسْمِ صَاحِبٍ مِنْ أَصْحَابِ حَبِيبِي وَصَفِيِّي وَخِيرَتِي مِنْ خَلْقِي؛ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لِأَنَّ مَنْزِلَةَ أَصْحَابِهِ عِنْدِي كَمَنْزِلَةِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.»

"Ey **Nûh**! **Allâh-u Te'âlâ**: 'Dört levha daha yontup her birine sevgilisi **Muhammed** ﷺ in ashâbından birinin adını yazmanı emrediyor ve: 'Benim nezdimde onun sahâbesi, peygamberler menzilesindedir' buyuruyor" dedi. **Nûh** *(Aleyhisselâm)* onları da bulup yerleştirince her levhanın üzerinde dört halifeden birinin ismi belirdi ki, böylece "**Rasûlüllâh** ﷺ in ve halifelerinin isimlerinin zuhur etmesiyle gemi boğulmaktan kurtulduğu gibi, muvahhidlerin kalplerinde **Rasûlüllâh** ﷺ in ve ashâbının sevgisinin zuhur etmesiyle de âhirette onların cehennemden kurtulacakları" gerçeği ortaya çıkmış oldu. *(Ebû Mansûr Muhammed ibni Abdirrahmân el-Hemedânî, es-Seb'ıyyât fî mevâ'ızi'l- beriyyât, sh:5-6; Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156-157)*

3) Kırk gün süreyle mührünü kaybedip cinlere ve şeytanlara karşı hükümranlığını yitiren **Süleyman** *(Aleyhisselâm)*a mülkü o günde iâde edilmiştir. **4) Yûnus** *(Aleyhisselâm)* o gün balığın karnından çıkmıştır.

5) Yûsuf *(Aleyhisselâm)* kırk sene ayrılıktan sonra o gün babasına kavuşmuştur. **6) İdrîs** *(Aleyhisselâm)* o gün (cennete) yükseltilmiştir. **7) İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)* o gün **Nemrud**'un ateşinden kurtulmuştur.

8) Mûsâ *(Aleyhisselâm)* o gün **Firavun**'dan kurtulmuştur. **9) Eyyûb** *(Aleyhisselâm)* o gün hastalığından kurtulmuştur. **10) Îsâ** *(Aleyhisselâm)* o gün (2. kat) semâya kaldırılmıştır. *(Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:215-216)*

Diğer bazı rivayetlere göre **Zekeriyyâ** *(Aleyhisselâm)* evlat istediğinde **Allâh-u Te'âlâ** onun duasını kabul ederek kendisine **Yahyâ** *(Aleyhisselâm)*ı Âşûrâ günü bağışlamıştır. **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*ın sihirbazlara gâlip geldiği zînet günü de o gündür.

İbni Battâl'ın **İbni Habîb** *(Rahimehumellâh)*dan nakline göre, evvelce Ka'be-i Muazzama'nın örtüsü her sene Âşûrâ günü değiştirilirdi. *'Ubeyd ez-Zarîr, Nüzhetü'n-nâzirîn, sh:97)*

Abdülkādir el-Geylânî *(Rahimehullâh)*ın beyânı vechile; ekserî ulemâ bugüne bu ismin verilme sebebi olarak muharremin onuncu günü olmasını zikretmişlerdir. Bazı ulemâ ise bunun sebebi olarak bugünün **Allâh-u Te'âlâ**'nın bu ümmete ikram ettiği on kerâmatin onuncusu olduğunu açıklamışlardır ki bunlar şunlardır: **Birincisi** Recep ayıdır ki o, kulların günahların duymadığı için **Allâh-u Te'âlâ**'nın sağır ayıdır. **Allâh-u Te'âlâ** bu ayı bu ümmet için bir ikram yapmış ve bu ümmeti diğer ümmetlerden üstün kıldığı kadar recep ayını da diğer aylardan faziletli yapmıştır.

İkincisi Şa'bân ayıdır ki, **Allâh-u Te'âlâ Nebî** ﷺ i diğer peygamberlerden üstün kıldığı nispette bu ayı da diğer aylardan faziletli yapmıştır. **Üçüncüsü** Ramazan ayıdır ki onun diğer aylardan üstünlüğü **Allâh-u Te'âlâ**'nın diğer yaratıklarından üstünlüğü gibidir. **Dördüncüsü** Kadir Gecesi'dir ki o, bin aydan daha hayırlıdır. **Beşincisi** Fıtır (Ramazan) Bayramı günüdür ki o, en bol mükâfatların alınacağı gündür. **Altıncısı** Zilhicce'nin ilk on günüdür ki onlar Allâh-u Te'âlâ'yı zikretme günleridir.

Yedincisi Arefe günüdür ki onun orucu (geçmiş ve gelecek) iki senelik günaha keffârettir. **Sekizincisi** Nahr günüdür ki o, kurban kesilerek Allâh-u Te'âlâ'ya yaklaşma günüdür. **Dokuzuncusu** cuma günüdür ki o, günlerin efendisidir. **Onuncusu** Âşûrâ günüdür ki, onun orucu bir senelik günaha keffârettir. *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/90-91; Ebulleys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:333)*

ÂŞÛRÂ GECESİNİN VE GÜNÜNÜN AMELLERİ / ÂŞÛRÂ GÜNÜ ORUCU

Âşûrâ gününün orucu (23 Ekim Cuma 2015) çok faziletlidir. **Rasûlüllâh** ﷺ bugünü sürekli oruçlu geçirmiş, sahabesine de böylece emretmiştir. Nitekim **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللهِ ﷺ الْمَدِينَةَ وَالْيَهُودُ تَصُومُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَسَأَلَهُمْ، فَقَالُوا: هٰذَا الْيَوْمُ الَّذِي ظَهَرَ فِيهِ مُوسَى عَلَى فِرْعَوْنَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «نَحْنُ أَوْلَى بِمُوسَى مِنْهُمْ فَصُومُوهُ.»

"Rasûlüllâh ﷺ Medîne'ye geldiğinde Yahudiler Âşûrâ gününde oruç tutuyorlardı. **Rasûlüllâh** ﷺ onlara (bunun hikmetinden) sorunca: 'Bugün **Mûsâ** *(Aleyhisselâm)*ın **Firavun**'a karşı gâlip geldiği gündür. (Biz de bugünü kutlamak için oruç tutuyoruz)' dediler. **Rasûlüllâh** ﷺ de: **'Biz Mûsâ'ya** (hürmet etmeye) **onlardan daha layığız. Öyleyse siz de o gün oruç tutun'** buyurdu." *(Buhârî, Tefsîr:229, no:4460, 4/1764)*

Yine bu konu hakkında **Rubeyyi' binti Mu'avviz ibni Afrâ** *(Radıyallâhu Anhâ)* şöyle anlatmıştır:

عَنِ الرُّبَيِّعِ بِنْتِ مُعَوِّذِ بْنِ عَفْرَاءَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ: أَرْسَلَ رَسُولُ اللهِ ﷺ غَدَاةَ عَاشُورَاءَ إِلَى قُرَى الأَنْصَارِ الَّتِي حَوْلَ الْمَدِينَةِ: «مَنْ أَصْبَحَ مُفْطِرًا فَلْيُتِمَّ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ، وَمَنْ أَصْبَحَ صَائِمًا فَلْيَصُمْ»، قَالَتْ: فَكُنَّا نَصُومُهُ بَعْدُ وَنُصَوِّمُ صِبْيَانَنَا وَنَجْعَلُ لَهُمُ اللُّعْبَةَ مِنَ الْعِهْنِ، فَإِذَا بَكَى أَحَدُهُمْ عَلَى الطَّعَامِ، أَعْطَيْنَاهُ ذَاكَ حَتَّى يَكُونَ عِنْدَ الْإِفْطَارِ.

"Rasûlüllâh ﷺ Âşûrâ sabahı Medîne'nin etrafında bulunan ensar köylerine: **'Her kim sabahladığında bir şey yemediyse gününün kalan kısmını** (oruca niyet edip yemeyerek) **tamamlasın. Her kim oruca niyet ederek sabahladıysa** (gün boyu) **oruç tutsun'** diye haber yolladı. Artık biz o günü oruç tutar olduk, çocuklarmıza da tutturuyorduk. Biz onlara renkli pamuktan oyun malzemesi yapıyorduk. Onlardan biri yemek için ağladığı zaman iftar oluncaya kadar eline o oyuncağı veriyor (böylece onu oyalıyor)duk." *(Buhârî, Savm:46, no:1859, 2/692)*

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «يَوْمُ عَاشُورَاءَ يَوْمٌ كَانَتْ تَصُومُهُ الْأَنْبِيَاءُ، فَصُومُوهُ أَنْتُمْ.»

"Âşûrâ günü peygamberlerin kendisinde oruç tuttuğu bir gündür. Öyleyse siz de o gün oruç tutun." *(İbni Ebî Şeybe, el-Musannef, no:9446, 3/55)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لَيْسَ لِيَوْمٍ فَضْلٌ عَلَى يَوْمٍ فِي الصِّيَامِ إِلَّا شَهْرَ رَمَضَانَ وَيَوْمَ عَاشُورَاءَ.»

"Oruç hususunda hiçbir gün için (diğer güne karşı) **üstünlük yoktur ancak ramazan ayı ve Âşûrâ günü** (bu hususta) **müstesnadır** (onlarda tutulan oruç senenin diğer günlerine göre fazilet bakımından çok daha ayrıcalıklıdır)**."** *(Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:11253, 11/127; Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, no:3780, 3/362)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ مِنَ الْمُحَرَّمِ أَعْطَاهُ اللهُ تَعَالَى ثَوَابَ عَشَرَةِ آلَافِ مَلَكٍ، وَمَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ مِنَ الْمُحَرَّمِ أُعْطِيَ ثَوَابَ عَشَرَةِ آلَافِ حَاجٍّ وَمُعْتَمِرٍ وَعَشَرَةِ آلَافِ شَهِيدٍ.»

"Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ o kişiye on bin melek sevabı verir. Her kim muharremden Âşûrâ gününde oruç tutarsa, o kişiye on bin hac ve umre yapan kadar sevap verilir, ayrıca on bin tane de şehit sevabı verilir." *(Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:331; el-Ğunye, 2/87)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ كَتَبَ اللهُ لَهُ عِبَادَةَ سِتِّينَ سَنَةً بِصِيَامِهَا وَقِيَامِهَا، وَمَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ أُعْطِيَ ثَوَابَ أَلْفِ شَهِيدٍ، وَمَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ كَتَبَ اللهُ لَهُ أَجْرَ أَهْلِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ.»

"Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ o kişi için (sürekli edâ edilmiş) **orucuyla namazıyla altmış yıllık ibadet sevabı yazar. Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, ona bin şehit sevabı verilir. Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ ona yedi kat semâ ehlinin** (sonsuz ibadetlerinin) **sevabını yazar."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

Rasûlüllâh ﷺin şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا صَامَ الدَّهْرَ كُلَّهُ.»

"Âşûrâ günü oruç tutan sanki bütün zamanlarda oruç tutmuş gibidir." *(el-Cevâhiru'l-hams, sh:49)*

Yine böylece **Rasûlüllâh** ﷺ in şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ صَامَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ كَتَبَ اللهُ لَهُ أَلْفَ حَجَّةٍ وَأَلْفَ عُمْرَةٍ، وَأُعْطِيَ ثَوَابَ أَلْفِ شَهِيدٍ، وَكُتِبَ لَهُ أَجْرُ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، وَكَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَلْفَ نَسَمَةٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَيُكْتَبُ لَهُ سَبْعُونَ أَلْفِ قَصْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَحَرَّمَ اللهُ جَسَدَهُ عَلَى النَّارِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde oruç tutarsa, Allâh-u Te'âlâ onun için bin hac ve bin umre sevabı yazar. Ayrıca ona bin şehit sevabı verilir. Kendisine doğu ile batı arasındakilerin (sâlih amellerinin) **ecri yazılır. Bu kişi İsmâ'îl** *(Aleyhisselâm)***ın çocuklarından (Rasûlüllâh** ﷺ in atalarından) **bin köle âzâd etmiş gibi olur. Kendisi adına cennette yetmiş bin köşk kaydedilir. Allâh-u Te'âlâ onun canını cehenneme haram kılar."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

Rasûlüllâh ﷺ in bugünde tutulan oruç hakkında şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «اِلْتَمِسُوا فَضْلَهُ فَإِنَّهُ يَوْمٌ مُبَارَكٌ، اِخْتَارَهُ اللهُ تَعَالَى مِنَ الْأَيَّامِ، مَنْ صَامَ ذٰلِكَ الْيَوْمَ جَعَلَ اللهُ لَهُ نَصِيبًا مِنْ عِبَادَةِ جَمِيعِ مَنْ عِنْدَهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.»

"Âşûrâ gününün faziletine kavuşmaya bakınız. Çünkü o gün Allâh-u Te'âlâ'nın günler arasında özellikle seçtiği mübarek bir gündür. Bugün oruç tutan kimseye, Allâh-u Te'âlâ Kendi nezdinde (değerli) **olan tüm meleklerin, nebîlerin, rasüllerin, şehitlerin ve sâlihlerin ibadetlerinden büyük bir nasip ayırır. -Aleyhimü's-salâtü ve's-selâm-."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:216-217)*

Bazı büyüklerden rivayet edildiğine göre; Ashâb-ı Kehf bir yanından öbür yanına dâima Âşûrâ gününde döndürülmektedir. Yine büyüklerden biri her gün karıncalara ekmek ufaladığını, Âşûrâ günü olduğunda yemediklerini rivayet etmiştir. *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

"Şerhu Şir'ati'l-İslâm"da zikredildiğine göre; Âşûrâ günü oruç tutmak sünnettir. Selef-i sâlihîn çocuklarına Âşûrâ günü yemek yedirmezlerdi. **Rasûlüllâh** ﷺin de o gün çocukları dahi yedirtmediği rivayet edilmiştir. Nitekim **Rezîne** *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayete göre **Rasûlüllâh** ﷺ Âşûrâ gününe o kadar tâzim ederdi ki kızı **Fâtıma** *(Radıyallâhu Anhâ)*nın emzikteki çocuklarını çağırtıp ağızlarına mübarek tükürüğünü bırakır ve annelerine: «لاَ تُرْضِعُوهُمْ إِلَى اللَّيْلِ.» **"Geceye kadar bunları emzirmeyin"** buyururdu. *(Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:704, 24/277; el-Mu'cemü'l-Evsat, no:2568, 3/84)*

"Zühretü'r-riyâz" kitabında nakledildiğine göre; **Rasûlüllâh** ﷺ Âşûrâ günü tuzağa düşmüş bir geyiğe rastladı. Geyik **Rasûlüllâh** ﷺden gidip yavrularını emzirip akşamdan sonra dönmesi için avcının ona izin vermesi hususunda şefaat etmesin istedi. Avcı **Rasûlüllâh** ﷺin geyiğe gündüz, akşam olmadan dönmesini söylemesini istedi. Geyik: «هٰذَا يَوْمُ عَاشُورَاءَ فَلَا نُرْضِعُ أَوْلَادَنَا فِيهِ لِحُرْمَتِهِ.» "Bugün Âşûrâ günüdür. Bugüne hürmeten yavrularımızı gündüz emzirmeyiz" dedi. Avcı: "Yâ **Rasûlellâh**! Bu geyiği sana hibe ettim" dedi. **Rasûlüllâh** ﷺ de o geyiği salıverdi. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:216)*

Kays ibni Abbâd *(Radıyallâhu Anh)*: "Vahşi hayvanlar dahi Âşûrâ günü oruç tutar" demiştir. *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Ebû Cebele *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "Ben bir yolculuk esnasında **İbni Şihab**'la birlikteydim ki (o seferdeyken) Âşûrâ gününde oruç tuttu. Ona: 'Sen seferdeyken Âşûrâ gününde oruç tutuyorsun, halbuki (seferdeyken) ramazanda oruç tutmuyorsun. (Bunun hikmeti nedir?)' denildiğinde, o: 'Elbette ramazan için diğer birtakım sayılı günler vardır (ki, şimdi o günlerde kazası yapılabilir), ama Âşûrâ günü kaçar (onun orucunun sevabını alamazsam başka günlerde kaza ederek bu fazilete eremem)' dedi." *(Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, no:3798, 3/367)*

Selefin bazısından nakledildiğine göre: "Zînet günü olarak bilinen Âşûrâ gününü oruçlu geçiren kişi (sene içinde) kaçırdığı bütün oruçları telâfi etmiş sayılır." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜNDE ORUÇ TUTMANIN HÜKMÜ - 23 Ekim Cuma 2015

İbni Ömer *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَاهِلِيَّةِ كَانُوا يَصُومُونَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَإِنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ صَامَهُ وَالْمُسْلِمُونَ قَبْلَ أَنْ يُفْتَرَضَ رَمَضَانُ، فَلَمَّا افْتُرِضَ رَمَضَانُ قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «عَاشُورَاءُ يَوْمٌ مِنْ أَيَّامِ اللهِ، فَمَنْ شَاءَ صَامَهُ وَمَنْ شَاءَ تَرَكَهُ.»

"Cahiliye ehli Âşûrâ gününde oruç tutuyorlardı. **Rasûlüllâh** ﷺ ve Müslümanlar da ramazan farz olmadan önce Âşûrâ günü oruç tutuyorlardı. Ramazan farz kılındığında ise **Rasûlüllâh** ﷺ: **'Âşûrâ günü Allâh-u Te'âlâ'nın günlerinden bir gündür. Dileyen o günde oruç tutar, dileyen terk edebilir'** buyurdu." *(Müslim, Sıyâm:19, no:2698, 3/147)*

Yahudilere muhalefet olması için Âşûrâ günü ile birlikte Muharremin dokuzuncu veya on birinci günlerinde de oruç tutulmalıdır. Nitekim **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* şöyle anlatmıştır:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا يَقُولُ حِينَ صَامَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَوْمَ عَاشُورَاءَ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ! إِنَّهُ يَوْمٌ تُعَظِّمُهُ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «فَإِذَا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ إِنْ شَاءَ اللهُ، صُمْنَا الْيَوْمَ التَّاسِعَ»، فَلَمْ يَأْتِ الْعَامُ الْمُقْبِلُ حَتَّى تُوُفِّيَ رَسُولُ اللهِ ﷺ.

"**Rasûlüllâh** ﷺ Âşûrâ günü oruç tuttuğunda (bize de) o günde oruç tutmayı emretti. (Sahâbe-i kiram:) 'Yâ **Rasûlüllâh!** Ama o öyle bir gündür ki, Yahudiler ve Hıristiyanlar da o güne tâzim ediyor (ve o gün oruç tutuyor)lar' dediler. Bunun üzerine **Rasûlüllâh** ﷺ: **'İnşâallâh önümüzdeki sene olduğunda** (Âşûrâ gününe onlardan daha çok tâzim ettiğimizi göstermek ve onlara benzemek için muharremin Âşûrâ gününden bir önceki gün olan) **dokuzuncu günde de oruç tutalım'** buyurdu.

(Ama ne yazık ki) önümüzdeki sene gelmeden **Rasûlüllâh** ﷺ vefat etti." *(Müslim, Sıyâm:20, no:2722, 3/151; Ebû Dâvûd, Savm:66, no:2447, 2/302)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayete göre **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «صُومُوا يَوْمَ عَاشُورَاءَ وَخَالِفُوا فِيهِ الْيَهُودَ، صُومُوا قَبْلَهُ يَوْمًا أَوْ بَعْدَهُ يَوْمًا.»

"Âşûrâ gününde oruç tutun ve o günde(ki orucunuzda) **Yahudilere muhalefet edin.** (Yani) **öncesinde veya sonrasında da bir gün oruç tutun."** *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:2154, 4/52)*

Bu bapta ve daha önceki baplarda zikredilen hadîs-i şerîf ve rivayetlerden, şu birkaç husus ortaya çıkmıştır: **a)** Âşûrâ günü orucu İsrâîloğullarına tek gün olarak farz edilmişti. **b)** Câhiliyet ehli de eski dinden bakiyye olarak o gün oruç tutuyolardı. **c)** Ramazan farz edilmeden önce **Rasûlüllâh** ﷺ ve Müslümanlar o gün oruç tutmuşlardı. **d)** Ramazanın farziyetinden sonra Âşûrâ günü orucunun farz ve vacip olma gibi bir hükmü kalmadıysa da **Rasûlüllâh** ﷺin kuvvetli bir sünneti olarak bu ümmete intikal etti.

e) Rasûlüllâh ﷺ vefatından evvel Yahudilere muhalefet oldun diye Âşûrâ gününü tek tutmamayı, ya bir gün önceki 9. günü, ya da bir gün sonraki 11. günü tutmayı emir buyurdu.

ÂŞÛRÂ GECESİ YAPILACAKLAR

9 Muharrem 1437 / 22 Ekim Perşembe 2015

Rivayete göre: "Her kim Âşûrâ gecesi abdest tazeleyip iki rekat namaz kıldıktan sonra, diz üstü çökmüş halde kıbleye yönelik vaziyette her birinin başında besmele çekerek üç yüz altmış kere Âyete'l-Kürsî okuduktan sonra kırk sekiz kere:

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾

"(Habîbim!) **De ki: 'Ancak Allâh'ın fazlı**(nın tecellîsi olan Kur'ân-ı Kerîm) **ile ve sadece O'nun rahmeti**(nin eseri olan İslâm ve sünnet) **ile** (mutlu olsunlar)**. İşte sana! Sadece bununla** (sevinip) **ferahlansınlar. O** (bahsi geçen İlâhî lütuf ve rahmet)**, onların toplamakta oldukları** (mallar, mahsuller, davarlar vesâir fanî) **şeylerden hayırlıdır"** *(Yûnus Sûresi:58)* âyet-i kerîmesini okur da, sonra on iki kere:

«اَللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذِهِ لَيْلَةٌ جَدِيدَةٌ وَشَهْرٌ جَدِيدٌ وَسَنَةٌ جَدِيدَةٌ، فَأَعْطِنِي اللّٰهُمَّ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهَا وَشَرَّ مَا فِيهَا وَشَرَّ فِتْنَتِهَا وَمُحْدَثَاتِهَا وَشَرَّ النَّفْسِ وَالْهَوٰى وَالشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.»

'Ey **Allâh**! İşte bu, yeni gecedir, yeni aydır ve yeni yıldır. Öyleyse ey **Allâh**! Bana onun hayrını da, onda bulunanların hayrını da nasip et. Onun şerrini de, onda bulunanların şerrini de, onun fitnesinin şerrini de, onda meydana gelecek olan şeylerin şerrini de, nefsin ve kötü arzusunun şerrini de, kovulmuş şeytanın şerrini de benden çevir' derse, peşine de:

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

'Ey Rabbimiz! Bize dünyada da âhirette de güzel olan şeyler ver ve bizi ateşin azâbından muhafaza et' *(Bakara Sûresi:201'den)* gibi, Kur'ân-ı Kerim'den iktibas edilen dualardan dilediğiyle bitirir, sonra defaat ile tesbih, tehlil ve salevattan yani:

«سُبْحَانَ اللهِ، وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ، وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

"**Allâh-u Te'âlâ**'yı tesbih ederim, **Allâh**'tan başka hiçbir ilah yoktur. **Allâh-u Te'âlâ**, **Efendimiz Muhammed**'e ve onun âl-i ashâbına salât-ü selâm eylesin" dedikten sonra:

«اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ.»

'Ey **Allâh**! Beni de, inanan erkekleri de, kadınları da bağışla' diyerek Müslüman erkek ve kadınların tümü için dua yaparsa, o sene bütün kötülüklerden korunmuş olur." *(Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

ÂŞÛRÂ GECESİNİ İHYÂ ETMENİN FAZİLETİ

9 Muharrem 1437 / 22 Ekim Perşembe 2015

Âşûrâ gecesi ihyası müstehap olan gecelerdendir. Nitekim **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «... وَمَنْ صَامَ هٰذَا الْيَوْمَ كَانَ كَفَّارَةَ أَرْبَعِينَ سَنَةً، وَمَا مِنْ أَحَدٍ أَحْيَا لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ وَأَصْبَحَ صَائِمًا مَاتَ وَلَمْ يَدْرِ بِالْمَوْتِ.»

"Her kim o günde oruç tutarsa, kırk seneye keffâret olur (o kadar günahı da olsa silinir)**. Âşûrâ gecesini ihyâ edip de o günde oruçlu sabahlayan kimse,** (çok kolay öleceği için) **öldüğünde nasıl öldüğünü bilmez."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Ali *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ أَحْيَا لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ أَحْيَاهُ اللهُ مَا شَاءَ.»

"Her kim Âşûrâ gecesini (ibadetle, zikirle, namaz ve dualarla geçirerek) **ihyâ ederse, Allâh-u Te'âlâ da onu dilediğince ihyâ eder."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Allâh-u Te'âlâ'nın meşîeti (dilemesi) sonsuz olduğuna göre, bu geceyi ihyâ edenin iki cihanda nihayetsiz sûrette ihyâ olacağı, âbâd olacağı, her türlü murâdına nâil olup, her korkusundan emin olacağı âşikârdır. Bu müjde sınırlı kılınmayıp **Allâh-u Te'âlâ**'nın sonsuz dilemesine havâle edilirse artık onun sınırını kim çizebilir?!

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ أَحْيَا لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا عَبَدَ اللهَ تَعَالَى بِمِثْلِ عِبَادَةِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ.»

"Her kim Âşûrâ gecesini (ibadetle, zikirle, namaz ve dualarla geçirerek) **ihyâ ederse, sanki o kişi Allâh-u Te'âlâ'ya semâvât ehlinin ibadeti kadar ibadet etmiş gibi olur."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89; Süyûtî, el-Le'âli'l-masnû'a, 2/109-110; İbnü 'Arrâk, Tenzîhü'ş-şerî'a, 2/150-151)*

ÂŞÛRÂ GECESİ NAMAZLARI (22 ekimi 23 ekim cumaya bağlayan gece)

1) Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «... وَمَنْ صَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ -لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ- يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ اَلْحَمْدُ مَرَّةً، وَقُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ خَمْسِينَ مَرَّةً، غُفِرَ لَهُ ذُنُوبُ خَمْسِينَ عَامًا مَاضِيَةٍ وَخَمْسِينَ عَامًا مُسْتَقْبَلَةٍ، وَبَنَى اللهُ لَهُ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى أَلْفَ مِنْبَرٍ مِنْ نُورٍ.»

"Her kim Âşûrâ gecesinde dört rekat kılar, her rekatta bir kere Fâtiha, elli kere İhlâs Sûresi'ni okursa, elli sene geçmiş, elli sene de gelecek günahları bağışlanır ve Allâh-u Te'âlâ onun için Mele-i E'lâ'da (yüksek melek cemaatleri içerisinde) **nurdan bir milyon minber binâ eder."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88; Süyûtî, el-Le'âli'l-masnû'a, 2/109-110; İbnü 'Arrâk, Tenzîhü'ş-şerî'a, 2/150-151)*

2) Âişe *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى مِائَةَ رَكْعَةٍ فِي لَيْلَةِ عَاشُورَاءَ وَفِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ وَقَرَأَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ مِنْهَا فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَقُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِذَا فَرَغَ مِنْ صَلَاتِهِ قَالَ: سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، سَبْعِينَ مَرَّةً، وَيَسْتَغْفِرُ اللهَ سَبْعِينَ مَرَّةً، وَيُصَلِّي عَلَيَّ سَبْعِينَ مَرَّةً مَلَأَ اللهُ قَبْرَهُ إِذَا مَاتَ مِسْكًا وَعَنْبَرًا.»

"Her kim Âşûrâ gününde ve(ya) **gecesinde her rekatta Fâtiha Sûresi ve üç kere İhlas Sûresi okuyarak yüz rekat kılar, namazı bitirdikten sonra yetmiş kere:**

«سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

'Bütün tenzihler Allâh'a âittir. Bütün hamdler Allâh'a mahsustur. Allâh'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allâh her şeyden büyüktür. O en büyük ve en yüce olan Allâh'ın yardımı olmadan hiçbir ibadete kuvvet ve hiçbir günahtan dönüş imkânı yoktur' der, ardından yetmiş kere istiğfar eder, daha sonra da yetmiş kere bana salât ederse, öldüğü zaman Allâh-u Te'âlâ onun kabrini misk ve anberle doldurur." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

"Ravzatu'l-ulemâ" isimli eserde zikrolunduğu vechile; **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)*dan rivayet olunduğu üzere: "Bu namazı kılan kişi öldüğü zaman kabri misk ve anberle doldurulur, kabre konan herkesin tüyleri dağılır ama bu namazı kılanın kabrinde tüyleri dahi bozulmaz. Kabrinden çıkartıldığı zaman yüzü dolunay gecesi gibi nurlu olur ve kocasının evine hazırlanıp götürülen gelin gibi cennete götürülür." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜ NAMAZLARI 10 Muharrem 1437 / 23 Ekim Cuma 2015

1) Güneş doğduğu zaman kişi gusül abdesti alır, yeni elbiseler giyinir, sonra bir avuç su alıp onunla başını mesheder ve:

«حَسبِيَ اللهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللهِ مُنْتَهَى، مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِ اللهِ نَجَا.»

"**Allâh** yeter ve kâfidir. **Allâh** dua edeni işitir. **Allâh**'dan öte varılacak hiçbir şey yoktur. **Allâh**'ın ipine tutunan kurtulur" zikrini söyler. Daha sonra iki rekat kılar. İlk rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra Âyete'l-Kürsî, ikinci rekatta ise Fâtiha Sûresi'nden sonra Haşr Sûresi'nin son âyet-i kerîmelerini (Hüvellâhüllezî'den aşağısını) okur. Namazdan sonra **Rasûlüllâh** ﷺe salât-ü selam getirir ve şu duayı okur:

«يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَ أَوَّلَ مَا خَلَقْتَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَتَخْلُقُ آخِرَ مَا تَخْلُقُ فِي هٰذَا الْيَوْمِ، أَعْطِنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَوْلَيْتَهُ مِنْهُ أَوْلِيَائَكَ وَأَنْبِيَائَكَ وَأَصْفِيَائَكَ مِنْ ثَوَابِ الْبَرَايَا وَأَسْهَمَ مَا أَعْطَيْتَهُمْ فِيهِ مِنَ الْكَرَامَاتِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ.»

"Ey öncekilerden evvel olan! Ey sonrakilerin âhiri olan! Senden başka hiçbir ilah yoktur, ilk yaratmış olduğun şeyi bugün yarattın, son yaratacağın şeyi de bugün yaratacaksın. **Muhammed** ﷺ ve âl-i ashâbı hakkı için bugün dostlarına, peygamberlerine ve seçkin kullarına verdiğin şeylerin en hayırlısını ve bugün onlara ikram ettiğin şeylerin en nasiplisini bana da ver." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:49)*

2) **İmâm-ı Echûrî** *(Rahimehullâh)*ın naklettiği bir hadîs-i şerîfe göre:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ صَلّٰى فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ مَرَّةً، وَسُورَةَ الْإِخْلَاصِ خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً أَوْ إِحْدٰى عَشْرَةَ مَرَّةً، غَفَرَ اللهُ لَهُ ذُنُوبَ خَمْسِينَ عَامًا مَاضِيًا وَخَمْسِينَ عَامًا مُقْبِلًا، وَبَنَى اللهُ لَهُ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلٰى أَلْفَ مِنْبَرٍ مِنْ نُورٍ، وَمَنْ صَلّٰى فِيهِ رَكْعَتَيْنِ فَكَأَنَّمَا تَقَرَّبَ إِلَى اللهِ تَعَالٰى بِأَعْمَالِ الصِّدِّيقِينَ.»

"Âşûrâ günü her rekatta bir Fâtiha ve on beş ya da on bir İhlâs (Geylânî rivayetinde elli kere) **okuyarak dört rekat kılan kişinin elli sene geçmiş, elli sene de gelecek günahlarını Allâh-u Te'âlâ mağfiret eder ve Allâh-u Te'âlâ onun için Mele-i E'lâ'da** (yüksek melek cemaatleri içerisinde) **nurdan** (yapılmış) **bin tane minber inşâ eder. O gün iki rekat dahi kılan bütün sıddıkların amelleriyle Allâh-u Te'âlâ'ya takarrubta bulunmuş** (mânen yakınlaşmış) **gibi olur."** *(Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:167; İbnü'l-Cevzî, Bostânü'l-vâ'izîn, 1/251; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88; Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

3) **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ صَلّٰى يَوْمَ عَاشُورَاءَ مَا بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ أَرْبَعِينَ رَكْعَةً، يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ مَرَّةً، وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ عَشْرَ مَرَّاتٍ، وَقُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ إِحْدٰى عَشْرَةَ مَرَّةً، وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ خَمْسَ مَرَّاتٍ، فَإِذَا سَلَّمَ اسْتَغْفَرَ سَبْعِينَ مَرَّةً، أَعْطَاهُ اللهُ فِي الْفِرْدَوْسِ قُبَّةً بَيْضَاءَ، فِيهَا بَيْتٌ مِنْ زُمُرُّدَةٍ خَضْرَاءَ، سَعَةُ ذٰلِكَ الْبَيْتِ مِثْلُ الدُّنْيَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَفِي ذٰلِكَ الْبَيْتِ سَرِيرٌ مِنْ نُورٍ، قَوَائِمُ السَّرِيرِ مِنَ الْعَنْبَرِ الْأَشْهَبِ، عَلٰى ذٰلِكَ السَّرِيرِ أَلْفُ فِرَاشٍ مِنَ الزَّعْفَرَانِ.»

"Her kim Âşûrâ günü öğle ile ikindi (namazları) **arasında kırk rekat kılar, her rekatta bir kere Fâtiha, on kere Âyete'l-Kürsî, on bir kere İhlâs Sûresi, beş kere de Felak-Nas sûrelerini okur, selam verdiğinde de yetmiş kere istiğfar ederse, Allâh-u Te'âlâ ona Firdevs** (cennetin)**de öyle beyaz bir kubbe verir ki, onun içerisinde genişliği üç bu dünya kadar olan, yeşil zümrütten bir ev vardır. O evde nurdan öyle bir döşek vardır ki, o sedirin ayakları hoş kokulu anberdendir, o döşeğin üzerinde de zâferan** (safran)**dan bin yaygı vardır."** *(Cûzekānî, Süyûtî, el-Le'âli'l-masnû'a, 2/54-55; İbnü 'Arrâk, Tenzîhü'ş-şerî'a, 2/89)*

Mâü'l-Ayneyn *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; **İmâm-ı Echûrî** *(Rahimehullâh)* bazı ulemâdan: "Âşûrâ günü hakkında çoluk çocuğa bolluk yapma ve oruç tutmak dışında sahih bir hadîs-i şerîf bulunmamaktadır. Diğer hadisler ise zayıf durumdadır" şeklinde bir görüş nakletmişse de faziletli ameller konusunda amel etmek hadisin sahih olmasına bağlı değildir.

Bilakis bir kimseye güvenilir bir âlimden bir rivayet yahut **Allâh-u Te'âlâ**'nın her hangi bir amele hayır ve sevap vereceğine dâir zayıf bir hadis ulaşmışsa o kişinin o rivayetle gereği gibi amel etmesi uygun düşer. Zira **Allâh-u Te'âlâ**'nın kullarına karşı ihsan ve lütufları, niyetlerindeki samimiyetler nispetinde olacaktır. Nitekim **Rasûlüllâh** ﷺ:

«نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ.»

"Müminin niyeti amelinden hayırlıdır" *(Beyhakî, es-Sünenü's-sağîr, no:2, 1/5; Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:5942, 6/185)* hadîs-i şerîfinde bu hakikate dikkat çekmiştir.

O halde kul, **Rabb**inden kendisine ulaşan nakillerin muktezâsıyla amel ederken **Allâh-u Te'âlâ**'nın fazl-u keremine ve ihsânına itimat etmelidir. *(Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:167)*

Mâü'l-Ayneyn *(Rahimehullâh)*ın bu görüşü çok yerinde olup mûteber kaynaklarda geçen hadîs-i şerîflere uygun düşmektedir. Nitekim **Ebû Hureyre** ve **Vâsile ibni Eska'** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i kudsîde **Allâh-u Te'âlâ:**

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَوَاثِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالاَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «قَالَ اللهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي فَلْيَظُنَّ بِي مَا شَاءَ.»

"Ben, kulumun bana karşı olan zannının yanındayım. Benim hakkımda dilediği (meşrû) **zanda** (ve düşüncede) **bulunsun"** *(Buhârî, Tevhîd:15, no:6970, 6/2694; Müslim, Zikir:1, no:2675 4/2061; Tirmizî, De'âvât:132, no:3603, 5/581)* buyurarak, bu sahada kullarına genişlik vermiştir.

Câbir ibni Abdillâh *(Radıyallâhu Anh)*ın rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ بَلَغَهُ عَنِ اللهِ شَيْءٌ فِيهِ فَضِيلَةٌ فَأَخَذَ بِهِ إِيمَانًا بِاللهِ وَرَجَاءَ ثَوَابِهِ أَعْطَاهُ اللهُ ذٰلِكَ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَذٰلِكَ، وَإِنْ كَانَ الَّذِي حَدَّثَهُ كَاذِبًا.»

"Her kime, kendisinde Allâh-u Te'âlâ tarafından, fazîlet olan bir şey(le alakalı bir rivayet) **ulaşır da Allâh-u Te'âlâ'ya inanarak ve sevabını umarak onunla amel ederse, o öyle olma**(yıp onunla ilgili rivayet gerçek dışı ol)**sa da, -o haberi ulaştıran kimse yalancı olsa da- Allâh-u Te'âlâ o kuluna** (bu inancından dolayı) **o sevabı verir."** *(Ebû Muhammed el-Hallâl, no:19, sh:78; Hasen ibni 'Arefe, sh:63; Hatîb, Târîh-u Bağdâd, 8/293; Ebu'ş-Şeyh, Mekârimü'l-ahlâk; Deylemî, Müsnedü'l-Firdevs, no:5757, 3/559-560; İbni Abdilberr, Câmi'u beyâni'l-ilmi ve fadlih, İlim, no:93, 1/103; Süyûtî, ed-Dürerü'l-müntesira, no:379, sh:224; Sehâvî, el-Makāsıdü'l-hasene, no:1091, sh:473-474; 'Aclûnî, Keşfu'l-hafâ, no:2420, 2/236-237; Ali el-Kārî, el-Esrâru'l-merfû'a, no:472, sh:322; İbni 'Arrâk, Tenzîhü'ş-şerî'a, İlim:2, no:42, 1/265; Ali el-Müttakî, Kenzü'l-ummâl, no:43132, 15/791)*

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet olunan bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «لاَ أَعْرِفَنَّ أَحَدًا مِنْكُمْ أَتَاهُ عَنِّي حَدِيثٌ وَهُوَ مُتَّكِئٌ عَلَى أَرِيكَتِهِ يَقُولُ: اُتْلُوا عَلَيَّ بِهِ قُرْآنًا، مَا جَاءَكُمْ عَنِّي مِنْ خَيْرٍ قُلْتُهُ أَمْ لَمْ أَقُلْهُ فَأَنَا أَقُولُهُ وَمَا أَتَاكُمْ عَنِّي مِنْ شَرٍّ فَأَنَا لَا أَقُولُ الشَّرَّ، مَا قِيلَ مِنْ قَوْلٍ حَسَنٍ فَأَنَا قُلْتُهُ.»

"Sakın sizden birini, kendisine benden bir hadis ulaştığında, koltuğuna yaslanmış vaziyette (lâubâlî bir şekilde): **'Bu hususta bana Kur'an**(dan bir âyet) **okuyun' derken rastlamayayım.**

Size benden gelen(rivayet) **iyi bir amelse -ben onu söylemiş olayım ya da olmayayım- işte ben onu söylüyorum. Şerle alakalı bir şey size benden ulaşırsa** (iyi bilin ki) **ben şer söylemem. Güzel sözden ne söylenmişse, ben onu demişimdir."** *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:8809, 3/297; İbni Mâce, Mukaddime:2, no:21, 1/9-10)*

İbni Ömer *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet olunan bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ بَلَغَهُ شَيْءٌ مِنَ الْأَحَادِيثِ الَّتِي يُرْجَى فِيهَا الْخَيْرُ فَقَالَهُ يَنْوِي بِهِ مَا بَلَغَهُ أُعْطِيَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ.»

"Her kime, kendisinde hayır ümit edilen hadislerden bir şey ulaşır da, kendisine ulaşan fazilete erişmek niyetiyle onu söyler (ve tatbik eder)**se, böyle bir şey olmasa da, o** (umduğu hayır) **kendisine verilir."** *(Mürhibî, Fadlu'l-ilm; Süyûtî, el-Leâli'l-masnû'a, Kitâbu'l-ilm, 1/215)*

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِذَا حُدِّثْتُمْ عَنِّي بِحَدِيثٍ يُوَافِقُ الْحَقَّ تَعْرِفُونَهُ وَلاَ تُنْكِرُونَهُ فَخُذُوا بِهِ حَدَّثْتُ بِهِ أَوْ لَمْ أُحَدِّثْ بِهِ.»

"Size benden, hakka uygun -meşrû göreceğiniz ve reddetmeyeceğiniz- bir hadis bildirildiği zaman -ben onu söylemiş olayım veya olmayayım- siz onu kabul edin." *('Ukaylî, Kitâbu'd-du'afâ, 1/33; Süyûtî, el-Leâli'l-masnû'a, Kitâbu'l-ilm, 1/213; en-Nüketü'l-bedî'ât, no:23, sh:48; Hakîm-i Tirmizî, Nevâdiru'l-usûl, sh:59; Hatîb, Tarîh-u Bağdâd, 11/390; Ali el-Muttakî, Kenzü'l-ummâl, no:29210, 10/229-230)*

Ebû Humeyd *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «إِذَا جَائَكُمُ الْحَدِيثُ عَنِّي يَلِينُ قُلُوبُكُمْ فَأَنَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ.»

"Size benden kalplerinizin yumuşayıp kabûl ettiği bir hadis gelirse, ben size onu emretmişimdir." *(Buhârî, et-Târîhu'l-Kebîr, no:1349, 5/415; Süyûtî, en-Nüketü'l-bedî'ât, no:23, sh:50)*

Hamza ibni Abdilmecid *(Kuddise Sirruhû)* şöyle anlatmıştır:

عَنْ حَمْزَةَ بْنِ عَبْدِ الْمَجِيدِ قُدِّسَ سِرُّهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّوْمِ فِي الْحِجْرِ فَقُلْتُ: بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللهِ! إِنَّهُ قَدْ بَلَغَنَا عَنْكَ أَنَّكَ قُلْتَ: مَنْ سَمِعَ حَدِيثًا فِيهِ ثَوَابًا فَعَمِلَ بِذٰلِكَ الْحَدِيثِ رَجَاءَ ذٰلِكَ الثَّوَابِ أَعْطَاهُ اللهُ ذٰلِكَ الثَّوَابَ وَإِنْ كَانَ الْحَدِيثُ بَاطِلًا فَقَالَ: «وَإِيْ! وَرَبِّ هٰذِهِ الْبِنْيَةِ إِنَّهُ لَمِنِّي وَأَنَا قُلْتُهُ.»

"Bir kere Hıcr (Ka'be'ye bitişik 'Hatîm' denen yer)de uyurken **Rasûlüllâh** ﷺi rüyamda gördüm ve kendisine: 'Ey **Allâh**'ın **Rasûlü**! Anam, babam sana feda olsun! Senden bize: **'Her kim kendisinde sevab bulunan bir hadis duyar da o sevaba kavuşma arzusuyla, o hadisle amel ederse, hadis bâtıl da olsa, Allâh-u Te'âlâ ona o sevabı verir'** buyurduğunuza dâir bir rivayet ulaştı' diye sorunca, **Rasûlüllâh** ﷺ: **'Bu mukaddes binânın Rabbi'ne yemin ederim ki bu söz bendendir. Onu söyleyen benim'** buyurdu." *(Süyûtî, el-Leâli'l-masnû'a, Kitâbu'l-ilm, 1/215)*

Enes *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayetle **Rasûlüllâh** ﷺin:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ «مَنْ رَآنِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَآنِي؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَخَيَّلُ بِي.»

"Beni rüyada gören gerçekten beni görmüştür, çünkü şeytan benim sûretimde görünemez" *(Buhârî, Ta'bîr:10, no:6593, 6/2568)* şeklinde beyanı varken, bu mübarek zâtın, hem de Ka'be'nin içinde gördüğü bu rüyâya nasıl itiraz edilebilir?!

Artık bu hadîs-i şerîfleri iyi anlayarak düşünenler, güzel bir itikat ile kendilerine ulaşan rivayetlere hüsnü zanda bulunarak, Âşûrâ günü gibi faziletli zaman dilimlerinde kılınması teşvik edilen ve kılanlara sevap vaadedilen namazları kılanlara ve bunda büyük faziletler arayanlara itiraz edemezler.

Nitekim ulemâ bu hadislerden yola çıkarak: "**Rasûlüllah** ﷺden nakledilen hayırlı amellerin doğru olup olmadığını araştırmadan, onlarla amel etmek câizdir" hükmüne varmışlardır.

3) Bir rivayete göre Âşûrâ günü kişi bir selamla altı rekat kılar. Her rekatta Fâtiha Sûresi'nden sonra Şems Sûresi, Duha Sûresi, Zelzele Sûresi, İhlas Sûresi ve Felak-Nas Sûrelerini okur.

Namazdan sonra secde eder ve secdede yedi kere Kâfirun Sûresi okur. Sonra hangi duayı ederse etsin duası kabul olunur. Sonra da şu duayı okur:

«اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ دَعَاكَ فَأَجَبْتَهُ وَآمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَرَغِبَ إِلَيْكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَاقْتَرَبَ مِنْكَ فَأَدْنَيْتَهُ، اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِي عَيْشِي مَدًّا وَاجْعَلْ لِي فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وُدًّا، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ بِكَ وَأَسْأَلُكَ الْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ وَأَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنَ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الْعَاقِبَةِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.»

"Ey **Allâh**! Sen beni Sana dua edip kabul ettiğin, Sana iman edip hidayet ettiğin, Senden isteyip lütfettiğin, Sana tevekkül edip her işine kifâyet ettiğin ve Sana yakınlaşmaya çalışıp Kendine yakın ettiğin kullarından eyle.

Ey **Allâh**! Geçimimi benim için bollaştır, müminlerin kalplerinde benim sevgimi halk eyle. Ey **Allâh**! Ben senden Sana hakîkî manada iman isterim, bolca rızık isterim, dünya ve âhiret belâlarından âfiyet dilerim ve dünya-âhiret güzel son ve âkıbet niyaz ederim." *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:48-50)*

4) ***"Şerhu Şir'ati'l-İslâm"*** isimli kıymetli eserin müellifi **Seyyid Ali Zâde** *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; "Kişi kıyâmet gününde hasım (düşman)larını razı etmek niyetiyle Âşûrâ günü dört rekat namaz kılıp, birinci rekatta Fâtiha'dan sonra on bir kere İhlas Sûresi, ikinci rekatta Fâtiha'dan sonra üç kere Kâfirûn ve on bir İhlas Sûresi, üçüncü rekatta Fâtiha'dan sonra bir kere Tekâsür, on bir kere de İhlas Sûresi, dördüncü rekatta Fâtiha'dan sonra üç kere Âyete'l-Kürsî ve yirmi beş kere İhlas Sûresi okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu kabrin şiddetlerinden kurtarır ve dâvâlılarını kıyâmet günü ondan razı kılar."

"er-Risâletü'z-zevkıyye" isimli eserde zikrolunduğuna göre bu namaz **Rasûlüllâh** ﷺden naklolunmuştur ve çok fazîletleri vardır. Bu namaz senenin altı günü; Âşûrâ günü, terviye günü, arefe günü, kurban bayramı günü, şa'banın on beşinci (beraat) günü ve ramazanın son cuma günü kılınır. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

5) Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan gelen bir hadîs-i şerîfe göre:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «يُصَلِّي يَوْمَ عَاشُورَاءَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ بِتَسْلِيمَتَيْنِ؛ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ مَرَّةً وَاحِدَةً، وَ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ مَرَّةً، وَ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ مَرَّةً، وَ﴿قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ﴾ مَرَّةً، وَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعِينَ مَرَّةً.»

"Âşûrâ günü iki selamla dört rekat kılar; her rekatta bir Fâtiha, bir İzâ Zülzile, bir Kâfirûn, bir de İhlâs sûrelerini okur. Namazı bitirince de Nebî ﷺ e yetmiş defa salevât okur." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜ OKUNACAK DUALAR

10 Muharrem 1437 / 23 Ekim Cuma 2015

1) Şeyh **Muhammed ibni Abdilhayy ed-Dâvûdî el-Kattān** *(Rahimehullâh)*ın *"Mecmû'a"*sında zikredildiği üzere; Şeyh **Ebu'l-Bekā el-Ömerî** *(Rahimehullâh)*ın, **İbni Ferhûn** *(Rahimehullâh)*ın *"el-Mesâilü'l-melfûza"* isimli eserinden nakline göre, ayrıca **Mâu'l-Ayneyn** *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; Âşûrâ günü yetmiş kere:

«حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ.»

"**Allâh** bana yeter! Ne güzel Vekîl'dir! Ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel yardımcıdır!" duasını zikrettikten sonra, aşağıda yazılan zikirleri yedi kere okuyan kişi o sene ölmez, eceli gelen ise okumaya muvaffak edilmez:

«سُبْحَانَ اللهِ مِلْءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ الْعَرْشِ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنَ اللهِ إِلَّا إِلَيْهِ، سُبْحَانَ اللهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا، أَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ، وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.»

"**Allâh-u Te'âlâ**'yı mîzân dolusunca, ilminin sonsuzluğunca, rızasına ulaşıncaya kadar ve Arş'ının tartısınca tesbih ederim. **Allâh-u Te'âlâ**'dan başkasına sığınılıp kaçılmaz, O'ndan yine ancak O'na sığınılır. **Allâh-u Te'âlâ**'yı çiftlerin ve teklerin sayısınca ve tastamam olan kelimelerinin tamamının adedince tesbih ederim.

Ey acıyanların en merhametlisi! Senden rahmetinle (bütün belâlardan) selâmet isterim. O yüce ve büyük olan **Allâh**'ın yardımı olmadan hiçbir günahtan dönüş ve hiçbir ibadete kuvvet olamaz. O bana yeter. Ne güzel Vekîl'dir. O ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel yardımcıdır.

Allâh-u Te'âlâ, mahlûkatının en hayırlısı olan **Muhammed** ﷺe ve âl-i ashâbının tamamına salât ve selâm eylesin." *(Muhammed Ebu'l-Yüsr 'Âbidîn, el-Evrâdü'd-dâime, sh:92; Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

2) Âşûrâ günü bu duayı yetmiş kere okuyanı **Allâh-u Te'âlâ** mağfiret buyurur:

«حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ.»

"**Allâh** bana yeter! Ne güzel Vekîl'dir! Ne güzel **Mevlâ** ve ne güzel yardımcıdır!" *(Muhammed ibni Hatîruddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:50)*

3) Şihâbüddîn es-Sühreverdî *(Kuddise Sirruhû)*dan nakledildiğine göre: "Âşûrâ günü:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

«اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ، اَلْحَيُّ الْكَرِيمُ، اَلْحَنَّانُ الْمَنَّانُ، وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ، أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَأَوْلِيَائِهِ، وَالْعَوْنَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ، وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ! يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى وَسَلَّمَ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ.»

'Bütün hamdler, âlemlerin **Rabb**i olan **Allâh**'a âittir! Salât-ü selâm, **Efendimiz Muhammed**'in ve âl-i ashâbının tamamının üzerine olsun!

Ey **Allâh**! Sen Ebedî'sin, Kadîm'sin (başlangıcın ve sonun yoktur)! Hayy'sın, Kerîm'sin (hakîkî hayat sahibi de, iyilik sahibi de ancak Sensin)! Hannân'sın, Mennân'sın (son derece acıyan ve çokça lütuflarda bulunan Rabbimizsin)!

İşte bu yeni senedir! Ben bu sene Senden dilerim ki beni kovulmuş şeytandan ve onun dostlarından koruyasın, kötülüğü çokça emreden bu nefse karşı bana yardım edesin ve beni Sana yaklaştıran amellerle meşgul edesin. Ey kerem sâhibi! Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle kabul eyle!

Allâh-u Te'âlâ, **Efendimiz** ve **Peygamberimiz Muhammed** ﷺ'e, âl-i ashâbının ve Ehl-i Beyt'inin tamamına salât ve selâm eylesin!' duasını üç kere okuyan kişi o sene ölmekten emin olur. Zira eceli takdir edilen kişiye o gün bu duayı bu şekilde okumak nasip olmaz." *(Mâü'l-Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât, sh:166)*

4) Âşûrâ günü şu duanın okunması müstehap görülmüştür:

«اَللّٰهُمَّ يَا قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا رَافِعَ إِدْرِيسَ إِلَى السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا مُسْكِنَ سَفِينَةِ نُوحٍ عَلَى الْجُودِيِّ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا غِيَاثَ إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا جَامِعَ شَمْلِ يَعْقُوبَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا فَارِجَ كُرْبَةِ ذِي النُّونِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا سَامِعَ دَعْوَةِ مُوسٰى وَهَارُونَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا نَاصِرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا خَالِقَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا خَالِقَ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعَزْرَائِيلَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَيَا خَالِقَ الْعَرْشِ وَالْكُرْسِيِّ وَاللَّوْحِ وَالْقَلَمِ وَالسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، اِقْضِ حَاجَتِي وَادْفَعْ عَنِّي السَّيِّئَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰى أٰلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.»

"Ey **Âdem** *(Aleyhisselâm)*ın tevbesini âşûrâ gününde kabul eden **Allâh**! Ey **İdrîs** *(Aleyhisselâm)*ı âşûrâ gününde semâya yükselten! Ey **Nûh** *(Aleyhisselâm)*ın gemisini âşûrâ gününde Cûdî Dağı'na yerleştiren! Ey **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*ı âşûrâ gününde ateşten kurtaran! Ey **Ya'kûb** *(Aleyhisselâm)*ın dağınık ailesini âşûrâ gününde bir araya getiren!

Ey **Eyyûb** *(Aleyhisselâm)*ın hastalığını âşûrâ gününde gideren! Ey **Yûnus** *(Aleyhisselâm)*ın sıkıntısını âşûrâ gününde açan! Ey **Mûsâ** ve **Hârûn** *(Aleyhimesselâm)*ın dualarını âşûrâ gününde kabul eden!

Ey **Muhammed** ﷺ e âşûrâ günü yardım eden! Ey cenneti ve cehennemi âşûrâ gününde halk eden! Ey **Cibrîl**, **Mîkâîl**, **İsrâfîl** ve **'Azrâîl** *(Aleyhimüsselâm)*ı âşûrâ gününde var eden!

Ey Arş'ı, Kürsi'yi, Levh'i, Kalem'i, gökleri ve yerleri âşûrâ gününde yaratan **Allâh**! Dileğimi yerine getir, benden kötülükleri ve belaları savuştur. Yâ Hayyü! Yâ Kayyûm! (Ey gerçek hayat sahibi ve her şeyi ayakta tutan!) Ey celal ve ikram sahibi! Ey ceza gününün yegâne mâliki!

Ancak Sana ibadet ederiz ve ancak Senden yardım dileriz. **Allâh-u Te'âlâ** mahlûkātının en hayırlısı olan **Muhammed** ﷺe ve âl-i ashâbının cümlesine salât eylesin!"

Daha sonra da yetmiş kere şu duayı okur:

«اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي كَمَالَ الْحُسْنٰى وَسَعَادَةَ الْعُقْبٰى وَخَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولٰى.»

"Ey **Allâh**! Bana mükemmel bir güzellik, âhiret saadeti ve dünya-âhiretin tüm hayırlarını nasib et." *(Abdülazîz Ahmed Balûğun, Du'âu'l-ğâyeti'l-maksûdeti'l-kübrâ, sh:104)*

ÂŞÛRÂ GÜNÜ, İMKAN DAHİLİNDE ŞU YİRMİ BEŞ HASLET İŞLENİR

- 23 Ekim Cuma 2015 -

1) Tevbe istiğfarda bulunmak.

Nitekim **Ali** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «فِيهِ يَوْمٌ تَابَ فِيهِ عَلٰى قَوْمٍ، وَيَتُوبُ فِيهِ عَلٰى قَوْمٍ آخَرِينَ.»

"O (muharrem ayı)**nda öyle bir gün vardır ki Allâh-u Te'âlâ o** (Âşûrâ) **gün**(ün)**de** (Âdem *(Aleyhisselâm)*ın tevbesini kabul ettiği gibi Yûnus ve Mûsâ *(Aleyhimesselâm)*ın ümmeti gibi) **bir kavmin tevbesini** (de) **kabul etmiştir ve yine o** (Âşûrâ) **gün**(ün)**de** (ümmet-i Muhammed'den o günün kıymetini bilip amellerini ifâ eden) **başka toplulukların da tevbesini kabul ede**(cekti)**r."** *(Tirmizî, Savm:40, no:741, 3/117; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:1335, 2/448)*

Bununla âmil olmak için en azından 25 veya 27 kere şu istiğfârı okumakta çok fayda vardır. Nitekim Şeyh **Ali ibni Ebî Bekr es-Sekkāf** *(Rahimehullâh)* ***"Me'âricü'l-hidâye"*** isimli eserinde şöyle demiştir: "Meşhur olan istiğfâr çeşitlerinden biri de, **Rasûlüllâh** ﷺden rivayet edilen:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَالَ: أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِيمَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ رَبِّ اغْفِرْ لِي، خَمْسًا وَعِشْرِينَ مَرَّةً، وَفِي رِوَايَةٍ سَبْعًا وَعِشْرِينَ مَرَّةً بَعْدَ الصُّبْحِ وَبَعْدَ الْعَصْرِ لَمْ يَرَ فِي نَفْسِهِ وَلَا فِي أَهْلِهِ وَلَا فِي دَارِهِ وَلَا فِي الْبَلَدِ الَّذِي هُوَ فِيهِ مَا يَكْرَهُ.»

"Her kim sabahtan ve ikindiden sonra yirmi beş kere, diğer bir rivayette **yirmi yedi kere:**

«أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِيمَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ رَبِّ اغْفِرْ لِي»

'Kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan, O Rahmân ve Rahîm, O Hayy-ü Kayyûm olan, O hiç ölmeyecek Allâh'tan mağfiret talep ediyorum ve O'na tevbe ediyorum. Ey Rabbim! Beni affet' derse, ne canında, ne ailesinde, ne evinde, ne de bulunduğu şehirde istemediği bir şey görmez." *(Habîb Zeyn, en-Nücûmü'z-zâhira, sh:144; Seyyid Muhammed 'Alevî el-Mâlikî, Ebvâbü'l-ferac, sh:221; Muhhu'l-'ibâde sh:724; Şercî, el-Fevâid, Ali ibni Hasen el-'Attâs, el-Kırtâs, 2/248)* hadîs-i şerîfinde geçen istiğfârdır.

O halde sabah-akşam bu istiğfâra devam etmek lazımdır. Meşâyıhtan bir cemaat, aralarında bu istiğfârı vasiyetleşirler ve bunda gördükleri büyük fayda, üstün bereket ve kıymetli muhâfazadan dolayı bunu talebelerine, çocuklarına ve arkadaşlarına tavsiye ederlerdi.

İmâm-ı Rabbâni Hazretleri'nin yüce mahdûmu **İmâm-ı Ma'sûm** *(Kuddise Sirruhûmâ)* da kendisine ait ***"Mektûbât"***ta bu istiğfârın teheccüdden sonra yirmi beş kere yapılmasını tavsiye etmiştir. Bu fakir kardeşiniz üstadımız **Hacı Mahmud Efendi Hazretleri**'nin teheccüdden sonra bu istiğfarlara devam ettiğini müşâhede etmişimdir. **Allâh-u Te'âlâ** bizlere de bu amellere devam edebilmemiz için yardım eylesin. Âmîn!

2) (Farz namazlar dışında nâfile) namaz (kılmak). *(O gün kılınacak bazı namazların tarifleri geride zikredildi.)*

3) Oruç tutmak. *(Bu hususta faziletler geride zikredildi.)*

4) Sıla-i rahim (akrabayı arayıp sormak).

Bu hususta **Rasûlüllâh** ﷺin şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ كَانَ قَاطِعًا لِلرَّحِمِ فَوَصَلَهُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ جَعَلَ اللهُ تَعَالَى لَهُ نَصِيبًا فِي ثَوَابِ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا وَعِيسَى عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَكَانَ مَعَهُمَا فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ.» وَشَبَّكَ بَيْنَ السَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى.

"Her kim akrabasıyla ilişkini kesmiş (bir durumda) **olur da, Âşûrâ günü o akrabalık ilişkisini yeniden kur**(mak için o kişiyi arayıp sor)**arsa, Allâh-u Te'âlâ onun için Zekeriya oğlu Yahyâ ve Îsâ** ***(Aleyhimesselâm)*****ın sevabından nasip ayırır ve bu kişi o peygamberle cennette şu ikisi gibi** (birbirlerine yakın) **olurlar."**

Rasûlüllâh ﷺ bu hadîs-i şerîfin sonunda baş parmağı ile orta parmağını birbirine birleştirmiş (ve Âşûrâ gününde ilişkisini kestiği akrabasıyla barışan kişinin cennette zikri geçen peygamberlerle o kadar yakın olacağını ifade etmiş)tir. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

5) Sadaka vermek.

Kütüb-ü semâviyyede şöyle yazıldığı rivayet olunmuştur:

«مَنْ تَصَدَّقَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا لَمْ يَتْرُكْ سَائِلًا إِلَّا أَعْطَاهُ، مَنْ أَكْرَمَ فِيهِ مِسْكِينًا أَكْرَمَهُ اللهُ يَوْمَ يُوضَعُ فِي قَبْرِهِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde sadaka verirse, sanki (sadaka) isteyen hiç kimseyi (geride) bırakmamış da hepsine sadaka vermiş gibidir. Her kim o günde bir fakire ikram ederse, **Allâh-u Te'âlâ** da kabre koyulduğu günde ona yardım eder." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

Rasûlüllâh ﷺin bu konuda şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ تَصَدَّقَ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ بِقَدْرِ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ أَعْطَاهُ اللهُ تَعَالَى مِنَ الثَّوَابِ مِثْلَ جَبَلِ أُحُدٍ وَكَانَ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde zerre miktarınca sadaka verirse, Allâh-u Te'âlâ ona Uhud Dağı miktarınca sevap verir ve bu sevap kıyamet gününde o kişinin mîzanında bulunur." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

Selef-i sâlihinden bazıları şöyle demiştir:

رُوِيَ عَنْ بَعْضِ السَّلَفِ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ تَصَدَّقَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ أَدْرَكَ مَا فَاتَهُ مِنْ صَدَقَةِ السَّنَةِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde sadaka verirse, bütün sene boyunca (vermeyip de sevabını) kaçırmış olduğu sadakaları vermiş gibi olur." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Âşûrâ günü sadaka vermeyen bir âlimin mahrumiyeti hakkında şöyle bir kıssa zikredilmektedir; bir Âşûrâ günü fakirin biri Reyy (şimdiki Tahran) kadısına gelerek: "Bugünün hakkına **Allâh** için bana bir şey ver" demiş fakat kadı efendi onun tarafına bakmamış, bu durumu gören bu Nasrânî (Hıristiyan) o fakire istediğini vererek onu memnun etmiş.

O gece kadı efendi rüyasında bir altından, bir de kırmızı yakuttan olmak üzere iki saray görmüş ve onların kime ait olduklarını sormuş, kendisine: "Âşûrâ günü o fakirin ihtyacını görseydin, bunlar senin olacaktı fakat sen hayra mâni olunca bu köşkler falan Hıristiyana nasip oldu" denilmiş.

Bu rüya üzerine dehşet içerisinde uyanan kadı efendi tanıdığı o Hıristiyana giderek ona: "Dün fakire yaptığın iyiliğin sevabını yüz bin akçe karşılığında bana sat" demiş ama o Nasrânî: "Sen o iki köşkün eskilerine karşılık yüz bin akçe verecek olsan da, bunu sana vermem" dedikten sonra kelime-i şehâdet getirerek kendisine Âşûrâ günü sadaka vermesi vesilesiyle iman nasip olduğunu ve Müslüman olduktan sonra bu köşklere nâil kılındığını beyan etmiş.

Yine nakledildiği üzere Mısır'da bir elbiseden başka hiçbir şeyi olmayan bir adam varmış. Âşûrâ günü sabah namazında Amr ibni Âs camisindeymiş. Kadınların dua için o camiye girmesine ancak Âşûrâ günü müsaade edilirmiş. Bir kadın bu zâta: "**Allâh** için bana bir şey ver de çocuklarıma bakabilmek için ondan faydalanayım" demiş.

O zat da üzerindeki elbiseden başka bir şey bulunmadığı için o fakir kadını evinin kapısına kadar peşi sıra getirmiş, eve girdiğinde bir peştemale sarılarak üzerindeki elbiseyi kapının aralığından o fakir kadına vermis, kadın da ona: "**Allâh** sana cennet hullelerinden giydirsin" diye dua etmiş.

O zat o gece rüyasında yanında çok hoş kokulu elma bulunan pek güzel bir hûri kızı gormüş, elindeki elmayı böldüğünde içinde bir cennet elbisesi bulmus, o hûriye kim olduğunu sorunca o: "Ben senin cennetteki Âşûrâ adındaki zevcenim" demiş.

Bu zat rüyanın etkisiyle uyandığında hânesinin cok hoş bir kokuyla e kaplandığını farketmiş ve hemen abdest alarak iki rekat namaz kıldıktan sonra: "Ey Allâh! Eğer bu rüya hak olup benim cennette böyle bir eşim varsa, beni hemen huzurun al" diye dua etmiş. **Allâh-u Te'âlâ** da duasını kabul etmiş ve bu zat o anda ruhunu teslim etmiş. (Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/158)

6) Gusül (boy abdesti) almak.

Bununla alakalı olarak **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنِ اغْتَسَلَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ لَمْ يَمْرَضْ مَرَضًا إِلَّا مَرَضَ الْمَوْتِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde gusül abdesti alırsa, ölüm hastalığından başka bir hastalık görmez." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

Eserlerde **Rasûlüllâh** ﷺin şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنِ اغْتَسَلَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ صَارَ عِنْدَ اللهِ طَاهِرًا مِنَ الذُّنُوبِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ.»

"Her kim Âşûrâ gününde gusül abdesti alırsa, Allâh-u Te'âlâ'nın katında annesinin onu doğurduğu günkü gibi günahlardan arınmış olur." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

Ayrıca bir haberde şöyle vârid olmuştur:

جَاءَ فِي الْخَبَرِ: «مَنِ اغْتَسَلَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ مَرَّتَيْنِ لَمْ تَرْمَدْ عَيْنَاهُ أَبَدًا.»

"Her kim Âşûrâ gününde iki kere gusül abdesti alırsa, ebediyyen gözleri hastalanmaz." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

7) Sürme çekmek.

Bugünde sürme çekmenin faydası hakkında **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنِ اكْتَحَلَ بِالْإِثْمِدِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ لَمْ يَرْمَدْ أَبَدًا.»

"Her kim Âşûrâ gününde ismid (sürme taşı) **ile** (gözlerine) **sürme çekerse, asla göz hastalığı çekmez."** *(Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, no:3797, 3/367)*

İmâm-ı Safûrî *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; **Nûh** *(Aleyhisselâm)* gemisine binenler aylarca gemide kalıp Âşûrâ günü Cûdî Dağı'na indiklerinde suyun rutûbetinden dolayı gözleri kamaşmış, bu nedenle **Allâh-u Te'âlâ Nûh** *(Aleyhisselâm)*a o gün gözüne sürme çekmesini vahyetmiştir. (Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)

8) Bir âlimi ziyaret etmek,

Bu konuda **Rasûlüllâh** ﷺin şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ أَتَى إِلَى مَجْلِسِ عَالِمٍ أَوْ إِلَى بُقْعَةٍ يَذْكُرُونَ اللهَ تَعَالَى وَجَلَسَ مَعَهُمْ سَاعَةً فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللهِ تَعَالَى أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ.»

"Her kim Âşûrâ gününde bir âlimin meclisine ya da Allâh-u Te'âlâ'yı zikredenlerin bulunduğu bir yere gider de onlarla bir an beraber otururşa, o kişiyi cennete koymak Allâh-u Te'âlâ üzerine bir hak olur." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217)*

9) Bir hastayı ziyaret etmek.

Bu hususta **İbni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ عَادَ مَرِيضًا يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا عَادَ وَلَدَ آدَمَ.»

"Her kim Âşûrâ gününde bir hastayı ziyaret ederse, sanki bütün Âdemoğlunu ziyaret etmiş gibidir." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

10) Yetim başı sıvazlamak.

Tevrat-ı Şerif'te buyrulmuştur ki:

مَكْتُوبٌ فِي التَّوْرَاةِ: «وَمَنْ مَسَحَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ عَلَى رَأْسِ يَتِيمٍ أَعْطَاهُ اللهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ شَجَرَةً فِي الْجَنَّةِ، عَلَيْهِ مِنَ الْحُلِيِّ وَالْحُلَلِ مَا لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللهُ تَعَالَى.»

"Her kim Âşûrâ günü bir yetimin başını sıvazlarsa **Allâh-u Te'âlâ** ona (yetimin başındaki) her tüyün karşılığında cennette bir ağaç verir. O ağacın üzerindeki takılar ve zinetler ancak **Allâh-u Te'âlâ** bilebilir." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ مَسَحَ بِيَدِهِ عَلَى رَأْسِ يَتِيمٍ يَوْمَ عَاشُورَاءَ رَفَعَ اللهُ تَعَالَى لَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ دَرَجَةً فِي الْجَنَّةِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde eliyle bir yetimin başını okşarsa, Allâh-u Te'âlâ bu yaptığı iş vesilesiyle (o yetimin başındaki) **her bir saç tanesine karşılık, o kişiye cennette bir derece verir."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87; Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

11) Çoluk çocuğa bolluk yapmak.

İbni Mes'ûd *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ وَسَّعَ عَلَى عِيَالِهِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ لَمْ يَزَلْ فِي سَعَةٍ سَائِرَ سَنَتِهِ.»

"Her kim Âşûrâ gününde ailesine genişlik yapar (da ikramlarda bulunur)**sa, senenin geri kalanında da hep** (rızık bakımından) **genişlik içerisinde olur."** *(Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, no:10007, 10/77; Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, no:3792, 3/365)*

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أُفْتُرِضَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ صَوْمُ يَوْمٍ فِي السَّنَةِ وَهُوَ يَوْمُ عَاشُورَاءَ الْعَاشِرُ مِنَ الْمُحَرَّمِ، فَصُومُوهُ وَوَسِّعُوا فِيهِ عَلَى عِيَالِكُمْ، وَمَنْ وَسَّعَ عَلَى عِيَالِهِ مِنْ مَالِهِ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ وَسَّعَ اللهُ عَلَيْهِ سَائِرَ سَنَتِهِ.»

"Benîisrâîl'e senede bir gün oruç tutmak farz kılındı, o da muharremin onuncu günü olan Âşûrâ günüdür. Öyleyse siz de o günde oruç tutun ve o günde ailenize genişlik (bolluk) **yapın.**

Her kim malından (vererek) **ailesine o günde genişlik yaparsa, Allâh-u Te'âlâ da senenin diğer günlerinde ona genişlik yapar."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

Süfyân ibni 'Uyeyne *(Radıyallâhu Anh)* demiştir ki: "Biz bunu elli senedir denedik, bolluktan başka bir şey görmedik." *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/89)*

12) Bir kişiye su içirmek.

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ سَقَى شَرْبَةً مِنْ مَاءٍ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا لَمْ يَعْصِ اللهَ طَرْفَةَ عَيْنٍ.»

"Her kim Âşûrâ gününde (bir Müslümana) **bir yudum su içirirse, sanki o kişi göz açıp kapayıncaya kadar bile Allâh-u Te'âlâ'ya isyan etmemiş sayılır."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/88)*

13) Tırnak kesmek.

14) Bir mümini iftar ettirmek.

İbni Abbâs *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنْ فَطَّرَ مُؤْمِنًا لَيْلَةَ عَاشُورَاءَ فَكَأَنَّمَا أَفْطَرَ عِنْدَهُ جَمِيعُ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَشْبَعَ بُطُونَهُمْ.»

"Her kim Âşûrâ gecesinde bir mümini iftar ettirirse, sanki onun yanında bütün ümmet-i Muhammed iftar etmiş ve onların hepsinin karnını doyurmuş gibi (sevaba nâil) **olur."** *(Ebulleys es-Semerkandî, Tenbîhu'l-ğâfilîn, sh:331; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 2/87)*

15) Bin kere İhlâs Sûresi okumak.

Bu konuda **Rasûlüllâh** ﷺin şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ أَلْفَ مَرَّةٍ يَوْمَ عَاشُورَاءَ نَظَرَ اللهُ إِلَيْهِ بِعَيْنِ رَحْمَتِهِ وَكُتِبَ مِنَ الصِّدِّيقِينَ.»

"Âşûrâ günü İhlas Sûresi'ni bin kere okuyana Allâh-u Te'âlâ rahmet nazarı ile bakar ve o kişi sıddıklardan yazılır." *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:217-218)*

16) En az on Müslümana selam vermek.

Bu hususta **Rasûlüllâh** ﷺin şöyle buyurduğu rivayet olunmuştur:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ سَلَّمَ عَلَى عَشَرَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ، فَكَأَنَّمَا سَلَّمَ عَلَى جَمِيعِ الْخَلْقِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ.»

"Her kim Âşûrâ gününde on Müslümana selam verirse, sanki o kişi mahlukat içerisindeki bütün müminlere selam vermiş gibidir." *(Safûrî, Nüzhetü'l-Mecâlis, 1/156)*

17) Yolunu kaybetmişe yol göstermek.

Kütüb-ü semâviyyede şöyle yazıldığı rivayet olunmuştur:

«مَنْ أَرْشَدَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ ضَالًّا مَلَأَ اللهُ قَلْبَهُ نُورًا.»

"Her kim Âşûrâ gününde yolunu kaybetmiş birine yol gösterirse, **Allâh-u Te'âlâ** o kişinin kalbini nurla doldurur." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

18) Sinirine hâkim olmak.

Semâvî kitapların birinde şöyle yazıldığı rivayet olunmuştur:

«مَنْ كَظَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ غَيْظًا كَتَبَهُ اللهُ مِنَ الرَّاضِينَ.»

"Her kim Âşûrâ gününde sinirini bastırırsa, **Allâh-u Te'âlâ** onu (Kendi kazâsına ve kaderine) razı olan (bahtiyar)lardan yazar." *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

19-22) Müslümanların yolundan eziyet veren şeyleri kaldırmak, ehl-i İslâm arasını sulh etmek (dargınları barıştırmak), bir Müslümanın cenazesine katılmak ve Müslümanlarla güler yüzle musâfaha etmek. Bu son zikrettiğimiz dört hasleti **İmâm-ı Zendûsî** *(Rahimehullâh) "er-Ravza"* isimli eserinde nakletmiştir. *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir'ati'l-İslâm, sh:218)*

23) Bir Sene Boyunca Hasta Olmamak İçin Yapılacak Bir Amel

Âşûrâ günü bir miktar gül suyuna her birinin başında besmele çekilerek ve suya bakılarak yedi Fâtiha okunup sonra o gül suyu başa ve yüze sürülürse o kişi bir dahaki seneye kadar illet ve dert görmez. Bu husus tecrübeyle sâbit olmuştur. *(Muhammed Ebu'l-Yüsr Âbidîn, el-Evrâdü'd-dâime, sh:93)*

24) Muhammed Hakkî Hazretleri'nin nakline göre: "Her kim Âşûrâ günü yüz kere Âyete'l-Kürsî, yüz kere de İhlâs-ı Şerîf okuduktan sonra (ölmüş) anne babası için duacı olursa, onlar müşrik dahi olsalar **Allâh-u Te'âlâ** azaplarını hafifletir." *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:43)*

Ya bir de günahkâr mümin iseler demek ki onlardan azâbı tamamen kaldırır, sâlih mümin iseler derecelerini artırır.

25) Âşûrâ çorbası pişirmek

Âşûrâ günü, Âşûrâ çorbası pişirmek ve konu komşuya ikram etmek de **Nûh** *(Aleyhisselâm)*dan kalma güzel bir sünnettir. ***"el-Mevridü'l-'Azb"*** isimli eserde nakledildiği üzere **Nûh** *(Aleyhisselâm)*ın gemisi Âşûrâ günü Cûdî Dağı'na yerleştiği zaman o yüce peygamber *(Aleyhisselâm)*:

«اِجْمَعُوا مَا مَعَكُمْ مِنَ الزَّادِ.»

"Yanınızda olan rızıkları bir araya getirin" buyurdu. Bunun üzerine biri bir avuç arpa, bir başkası buğday, bir diğeri bakla, bir başkası da mercimek getirmiş. O zaman **Nûh** *(Aleyhisselâm)*:

«اُطْبُخُوهَا جَمِيعًا فَقَدْ هُنِّيتُمْ بِالسَّلَامَةِ.»

"Bunların hepsini birlikte pişirin, muhakkak ki siz (kâfirleri boğan tûfandan) kurtulma şerefine erdiniz. Gününüz mübarek olsun" demiştir ki, o gün bugün Müslümanlar Âşûrâ gününde hububat pişirmeyi âdet edinmişlerdir. *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/157)*

ÇOK FAZİLETLİ BİR SALEVÂT-I ŞERÎFE

Muhterem okurlarım! Sizlere arz etmek istediğim salevât-ı şerîfe Fas ulemâsından **İbnü'l-Fakîh** lakabıyla meşhur olan **Seyyid Ebû Abdillâh Muhammed** *(Kuddise Sirruhû)*nun lisân-ı şerîfinden hiç düşmeyen kıymetli bir salevâttır ki vesvese ve karışık düşüncelerden kurtuluş, ince anlayışa sahip olmak, gizli ve kapalı mevzûları keşfetmek için çok faydalıdır.

Bu zat zâhirî ve bâtınî ilimlerde zirveye noktaya ulaşmış nazîri nâdir olan evliyâ-i kirâmdandır ve tasavvuf ilmindeki en derin hakîkat ehlindendir.

Zamanındaki ulemâ onun için: "Bu zâtın rûhunun semâvatta kaybolması, yerde bulunmasından daha çoktur" diye onun makamının yüceliğini itiraf etmişlerdir. Hatta kendisi: "Semâvattaki yolları yerdekilerden daha iyi biliyorum" diyerek kendi makamını tavsif etmiştir.

Yine böylece **Kāsım ibni Rahmûn** *(Kuddise Sirruhû)*: "**Muhammed ibnü'l-Fakîh** vefat ettiğinden beri semâdan haber alamaz olduk (mânevî yollarımız kapandı)" diyerek bu zâtın mânevî mertebesini îzah etmiştir.

Bu zâtın dilinden hiç düşürmediği ve bu yüce makamlara ulaşmasına vesile olan salevât-ı şerîfe şudur:

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ صَلَاةً تُخْرِجُنَا بِهَا مِنْ ظُلُمَاتِ الْوَهْمِ، وَتُكْرِمُنَا بِنُورِ الْفَهْمِ، وَتَكْشِفُ مَا خَفِيَ وَأَبْهَمَ.»

"Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve onun âline öyle bir salât eyle ki, o salât ile bizi vehm (kalbe gelen yanlış düşünceler)in karanlıklarından çıkarasın, bize (doğru) anlayış nûrunu ikram edesin ve kapanan ve gizlenen (mânevî sırlar nevinden olan) şeyleri (bizim için) açasın." *(Muhammed ibni Ca'fer ibni İdrîs el-Kettânî, Selvetü'l-enfâs ve muhâdesetü'l-ekyâs bi men ukbira mine'l-ulemâi ve's-sulehâi bi Fâs, no:296, 1/331-333)*

SEKSEN DOKUZUNCU İSM-İ ŞERÎF «اَلْمُغْنِي» İSM-İ ŞERÎFİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve **Yûsuf-u Nebhânî** *(Rahimehumüllâh)*ın beyanları vechile; «اَلْمُغْنِي» ism-i şerîfi "Zenginlik veren" ya da "Kanaat sahibi kılan" demektir.

Allâh-u Te'âlâ Vâcibü'l-vücûd (varlığı Kendinden olan Zât) olması hasebiyle varlığı Kendi Zâtıyla kāimdir, kimseye muhtaç değildir ve herkesten Ğaniyy'dir. Ne Zâtı ile, ne de sıfatları ile hiçbir şeye muhtaç olmayan **Allâh-u Te'âlâ** Kendi varlığı ile kāimdir ve varlığının başkasına bağlı olmasından münezzehtir.

Allâh-u Te'âlâ'nın dışındaki varlıklar olan tüm mahlûkatın varlığı ise kendilerinden olmayıp **Allâh-u Te'âlâ** ile kāimdir. Yani **Allâh-u Te'âlâ** yaratmasa onlar var olacak değillerdir. Zâtının varlığı veya sıfatlarından biri başkasına bağlı olan, varlığı veya kemâli (tam manada faaliyeti) başka bir varlığa bağlı olan her varlık ise yardıma muhtaç demektir. Başkasının yardımına muhtaç olan da Ğaniyy (zengin ve ihtiyaçsız) olamaz.

İşte böyle bir durumun **Allâh-u Te'âlâ** hakkında düşünülmesi mümkün değildir. Bu yüzden O, mutlak Ğaniyy'dir. **Allâh-u Te'âlâ** aynı zamanda Muğnî (zenginlik veren, zenginleştiren)dir. Ancak her zenginlik verenin mutlak manada Ğaniyy olması düşünülemez. Zira yaratıklar içerisinde başkasına zenginlik veren biri zengin olma ihtiyacı duyar. İhtiyaç duyan ise mutlak manada zengin olamaz. Oysa **Allâh-u Te'âlâ** zengin olmaya ihtiyaç duymaz. Bu yüzden O, mutlak Ğaniyy ve Muğnî'dir.

Allâh-u Te'âlâ'nın dışında zenginlik verenler, zenginlik verdiklerine daima destek vermek ve bu desteği kesintiye uğratmamak zorundadırlar. Aksi halde zenginlik vermiş olmazlar. Fakat **Allâh-u Te'âlâ**'dan başka hiç kimsenin buna gücü yetmez.

Çünkü zenginlikleri ne kadar çok olsa da güçleri ve sahip oldukları şeyler sınırlıdır. Dolayısıyla gerçek zengin, hiçbir şeye ve hiçbir kimseye ihtiyacı olmayan ancak **Allâh-u Te'âlâ**'dır. Başkasına muhtaç olanların zenginliği ise ancak mecâzî anlamdadır. Dolayısıyla mülkün gerçek sahibi olan **Allâh-u Te'âlâ**'ya nispetle herkes fakirdir.

Allâh-u Te'âlâ bu hususta şöyle buyurmaktadır:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللهِ وَاللهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾

"Ey insanlar! Allâh(ın dünyada rızık ve âfiyetine, âhirette ise Onun mağfiret ve lütfuna her şeyden fazl)**a muhtaç olanlar ancak sizsiniz.** (Zira varlığınız ve yaşamınız Ona bağlı olduğundan, her nefeste, her düşünüşte ve her bakışta sadece Ona muhtaçsınız.)

Allâh ise (hiçbir şeye muhtaç olmayıp, tüm yaratıklara nimetler yağdıracak yegâne zenginliğe sahip olan) **Ğaniyy de,** (övgüye layık üstün sıfatların tümünün sahibi olması hasebiyle, kimse hamd etmese de, bütün hamdler Kendisine mahsus olan) **Hamîd de ancak Odur."** *(Fâtır Sûresi:15)*

Bu ism-i şerîf Kur'ân-ı Kerîm'de vârid olmamıştır. Ama **Allâh-u Te'âlâ**'nın bu ism-i şerîfin manasıyla muttasıf olduğu hakkında âyet-i kerîme vardır. Mesela **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

"Eğer (o müşriklerin Mescid-i Haram'dan engellenmesinden dolayı ticaretleriniz bozularak) **bir fakirlik** (çekmek)**ten korkarsanız, dilerse Allâh** (görünen hiçbir sebep olmaksızın) **Kendi fazlından** (ve bol rızkından) **yakında sizi zengin eder. Şüphesiz ki Allâh** (sizin tüm hallerinizi ve menfaatlerinizi hakkıyla bilen bir) **Alîm'dir,** (vermesi ve engellemesi dâhil tüm işlerinde üstün hikmet sahibi bir) **Hakîm'dir."** *(Tevbe Sûresi:28'den)*

Hadîs-i şerîflerde de **Allâh-u Te'âlâ**'nın böyle bir vasfı olduğu anlatılmıştır. Mesela **Ebû Zerr** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** ﷺ **Allâh-u Te'âlâ**'nın şöyle buyurduğunu haber vermiştir:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: «يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَسَلُونِي الْهُدَى أَهْدِكُمْ، وَكُلُّكُمْ فَقِيرٌ إِلَّا مَنْ أَغْنَيْتُ، فَسَلُونِي أَرْزُقْكُمْ.»

"Ey Benim kullarım! Benim hidâyet ettiklerim müstesna hepiniz (hak yoldan) **sapıcısınız. Öyleyse Benden hidâyet** (doğru yola ulaşma) **isteyin ki sizi hidâyet edeyim. Benim zengin ettiklerim müstesna hepiniz fakirlersiniz. Öyleyse** (rızkınızı) **Benden isteyin ki sizi rızıklandırayım."** *(Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâmet:48, no:2495, 4/656; İbnü Mâce, Zühd:30, no:4257, 2/1422)*

Yine aynı hususla alakalı olarak **Sa'd ibni Mâlik** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** ﷺ şöyle buyurmuştur:

عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «مَنِ اسْتَغْنَى أَغْنَاهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنِ اسْتَعَفَّ أَعَفَّهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنِ اسْتَكْفَى كَفَاهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ.»

"Kim (Allâh'tan başkasından) **müstağnî olursa** (kimseye ihtiyacını bildirmezse) **Allâh-u Azze ve Celle onu zengin kılar** (kimseye muhtaç etmez)**. Kim iffetli kalmak isterse Allâh-u Azze ve Celle onu iffetli kılar** (namusuna kimseyi musallat etmez)**. Kim de Allâh'tan kifâyet** (kendisine yetmesini) **ister** (ve başka hiç kimseden bir şey talep etmeyip sadece Ona itimat edip güvenir)**se Allâh-u Azze ve Celle o kişiye yeter."** *(Nesâî, Zekât:89, no:2595, 5/98; Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:11075, 3/9)*

Bu hadîs-i şerîf Muğnî isminin hatırlattığı hususlardan birini ifade etmektedir. Zira insanlardan müstağnî kalanı **Allâh-u Te'âlâ**'nın ğanî kılması ve insanlara muhtaç etmesi Rabbimizin Muğnî ism-i şerîfinin tezâhürüdür.

Ebû Hureyre *(Radıyallâhu Anh)*ın **Rasûlüllâh** ﷺ den rivayet ettiğine göre **Allâh-u Te'âlâ** bir hadîs-i kudsîsinde şöyle buyurmaktadır:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: «يَا ابْنَ آدَمَ! تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلَأْ صَدْرَكَ غِنًى وَأَسُدَّ فَقْرَكَ، وَإِلَّا تَفْعَلْ مَلَأْتُ يَدَيْكَ شُغْلًا وَلَمْ أَسُدَّ فَقْرَكَ.»

"Ey Âdemoğlu! (Başka işleri bırakıp) **Benim ibadetim için boş kal ki, kalbini zenginlikle doldurayım ve fakirliğini gidereyim, eğer böyle yapmazsan kalbini meşguliyetle doldururum ve fakirliğini de gidermem."** *(Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâmet:30, no:2466, 4/642; İbnü Mâce, Zühd:2, no:4107, 2/1376)*

Bu hadîs-i kudsîden anlaşıldığı üzere demek ki kimseye muhtaç olmadan huzurlu bir zenginliğe kavuşmanın çaresi **Allâh-u Te'âlâ**'ya ibadete sarılmaktır. Yoksa bunun dışındaki bütün zenginlikler sıkıntı ve dertle beraber gelecektir.

Allâh-u Te'âlâ'nın Muğnî olduğunu bilip idrak eden kişi sadece **Allâh-u Te'âlâ**'ya güvenir, Ondan gayri kimseye ihtiyaç duymaz ve tüm ihtiyaçlarını sadece **Allâh-u Te'âlâ**'ya arz eder.

Kulun Bu İsm-i Şerîfle Tealluku (mânâsını bilip, bu ism-i şerîfin sahibi olan Allâh-u Te'âlâ ile alâka kesbetmesi); zenginliği ve kimseye muhtaç olmamayı sadece **Allâh-u Te'âlâ**'dan istemesiyle olur.

Kulun Bu İsm-i Şerîfle Tehalluku (ahlâklanması); kendisine ihtiyacını arz edene elinden geldiğince yardım etmesiyle olur.

Kulun Bu İsm-i Şerîfin Hakîkatiyle Tehakkuku (hemhal olması) ise; Muğnî olan **Allâh-u Te'âlâ**'nın onu kimseye muhtaç etmemesiyle zâhir olur.

Bu ism-i şerîfin açıklaması hakkındaki beyanların sonunda şu hususu ifade etmek yerinde olacaktır; herkes zengin olmak ister ama asıl mesele dünya hayatındaki imtihanı verebilmek ve **Rabbimiz**in bizler için takdir buyurduğuna rıza göstermektir.

Nitekim **Enes** *(Radıyallâhu Anh)*ın **Rasûlüllâh** ﷺden, onun **Cibrîl** *(Aleyhisselâm)*dan, onun da **Allâh-u Azze ve Celle**'den naklettiği bir hadîs-i kudsîde **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، عَنْ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ اللهِ تَعَالَى قَالَ: يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: «وَإِنَّ مِنْ عِبَادِيَ الْمُؤْمِنِينَ لَمَنْ يَسْأَلُنِي الْبَابَ مِنَ الْعِبَادَةِ، فَأَكُفُّهُ عَنْهُ

أَنْ لَا يَدْخُلَهُ عُجْبٌ فَيُفْسِدَهُ ذٰلِكَ، وَإِنَّ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ لَمَنْ لَا يُصْلِحُ إِيمَانَهُ إِلَّا الْغِنٰى وَلَوْ أَفْقَرْتُهُ لَأَفْسَدَهُ ذٰلِكَ، وَإِنَّ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ لَمَنْ لَا يُصْلِحُ إِيمَانَهُ إِلَّا الْفَقْرُ وَلَوْ أَغْنَيْتُهُ لَأَفْسَدَهُ ذٰلِكَ، وَإِنَّ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ لَمَنْ لَا يُصْلِحُ إِيمَانَهُ إِلَّا الصِّحَّةُ، وَلَوْ أَسْقَمْتُهُ لَأَفْسَدَهُ ذٰلِكَ، وَإِنَّ مِنْ عِبَادِي الْمُؤْمِنِينَ لَمَنْ لَا يُصْلِحُ إِيمَانَهُ إِلَّا السَّقَمُ، وَلَوْ أَصْحَحْتُهُ لَأَفْسَدَهُ ذٰلِكَ، إِنِّي أُدَبِّرُ أَمْرَ عِبَادِي بِعِلْمِي بِقُلُوبِهِمْ إِنِّي عَلِيمٌ خَبِيرٌ.»

"Şüphesiz Benim mümin kullarımdan elbette öylesi vardır ki Benden özel bir ibadete muvaffakıyet ister, fakat ona kendini beğenme hali girip de onu bozmasın diye Ben onu ondan engellerim.

Benim mümin kullarımdan elbette öylesi vardır ki onun îmanını ancak zenginlik düzeltebilir, onu fakir etsem elbette o onu bozar.

Benim mümin kullarımdan elbette öylesi vardır ki onun îmanını ancak fakirlik yoluna koyar, onu zengin edecek olsam elbette o onu ifsad eder.

Benim mümin kullarımdan elbette öylesi vardır ki onun îmanını ancak sıhhatli olması düzeltebilir, Ben onu hasta edecek olsam elbette o onu bozar.

Benim mümin kullarımdan elbette öylesi vardır ki onun îmanını ancak hasta olması düzeltebilir, Ben onu sıhhatli edecek olsam elbette o onu bozar.

Muhakkak ki Ben kullarımın işlerini onların kalplerinde olanı bildiğime göre yönetirim. Muhakkak ki Ben her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyden ziyadesiyle haberdâr olan Alîm ve Habîr'im."
(Süyûtî, ed-Dürru'l-mensûr, 13/160; İbnü Ebi'd-Dünyâ, el-Mevsû'a, el-Evliyâ, no:1, 4/9; Hakîm-i Tirmizî, Nevâdiru'l-usûl, 2/232)

Bu hadîs-i kudsîden anlaşıldığı üzere olanda hayır vardır. **Allâh-u Te'âlâ** kuluna ne nasip ettiyse onda kulun mutlaka hayrı vardır. Bu nedenle kul kendisi için **Rabb**inin tercihini tercih etmelidir. *(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:122-123; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:95; Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:343; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:526; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât ve teysîrü'l-mühimmât bi zikri esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:53-54; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:216-219; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:220-223; İbnü Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:325-326)*

«اَلْمُغْنِي» İSM-İ ŞERÎFİNİN BAZI HAVÂSSI

1) Bu ism-i şerîfi her gün 1000 kere okuyan kişiyi **Allâh-u Te'âlâ** zengin eder.

2) Bu ism-i şerîfi her cuma gecesinde (perşembeyi cumaya bağlayan gece) 10.000 kere olmak üzere toplam on cuma gecesi okuyan kişi, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle zengin olur ve muhtaç olmaz.

3) Bu ism-i şerîfi (perşembeyi cumaya bağlayan) cuma geceleri 100 kere okumaya devam edenler **Allâh-u Te'âlâ** ile mânen yakınlık kurarlar.

4) Bu ism-i şerîfi her gün 1100 kere okuyan kişinin sözü dinlenir, sevilir ve **Allâh-u Te'âlâ**'dan başka hiç kimseye muhtaç olmaz.

5) Bu ism-i şerîfi çokça zikretmeye devam eden kişinin işleri kolay olur, muradına nâil olur, rızkı bol olur ve kanaatkâr birisi olur.

6) Bu ism-i şerîf hasta üzerine 1100 kere okunursa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o kişinin şifasına vesile olur.

7) Eşiyle arası kötü olan kişi, cimâ esnasında bu ism-i şerîfi dilini oynatmadan kalbiyle zikrederse, **Allâh-u Teʿâlâ**'nın izniyle bu ailenin arasındaki muhabbetsizlik zâil olup birbirlerini çok severler.

8) Bu ism-i şerîfi her gece 111 kere okumaya devam eden kişinin eli asla yokluk görmez.

9) Bu ism-i şerîfi Zühre (Venüs) saatinde (pazartesi günü ikindi namazı vaktinde, salı günü zevâl vaktinde, çarşamba günü akşam namazı vaktinde, perşembe günü öğlen namazı vaktinde, cuma günü sabah namazı vaktinde, cumartesi günü öğlen ile ikindi namazı arasında ve pazar günü kuşluk vaktinde) 1100 kere okuyan kişi fakirse zengin olur, makamından azledilen biriyse yeniden makamına kavuşur.

10) Bu ve önceki ism-i şerîfin duası birdir. Bu ism-i şerîflerin bütün hâssalarından faydalanmak için «اَلْغَنِيُّ» ism-i şerîfini 1060 kere, «اَلْمُغْنِي» ism-i şerîfini de 1100 kere okuduktan sonra şu duayı okumak çok tesirlidir. Her kim bu zikre devam ederse **Allâh-u Teʿâlâ** mutlaka onu hiçbir mahlûkuna muhtaç olmayacak derecede zengin ve ihtiyaçsız kılar ve ona tam bir kanaat hali ihsan eder.

Bahsedilen dua şu şekildedir:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْغَنِيُّ فِي وَحْدَانِيَّتِكَ بِالذَّاتِ الْمُنْفَرِدُ فِي تَنْزِيهِ النُّعُوتِ وَالصِّفَاتِ، اَلْغَنِيُّ عَلَى التَّحْقِيقِ فِي الْأَزَلِ وَالْأَبَدِ، اَلْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ، أَسْأَلُكَ بِغِنٰى ذَاتِكَ وَتَنَزُّهِ صِفَاتِكَ أَنْ تَكْشِفَ لِي عَنْ أَحْوَالِ الْمُحْدَثَاتِ وَتُغْنِيَ ذَاتِي بِالتَّوْحِيدِ إِلٰى ذَاتِكَ وَتُطَهِّرَ صِفَاتِي بِتَنَزُّهِ صِفَاتِكَ يَا مُغْنِي! اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْغَنِيُّ، أَغْنَيْتَ مَنْ شِئْتَ مِنْ عِبَادِكَ بِالْعَرَضِ الْفَانِي وَأَغْنَيْتَ مَنْ شِئْتَ بِالْبَقَاءِ بِلَذِيذِ الْمَعَانِي، أَغْنَيْتَ أَهْلَ الدُّنْيَا بِوُجُودِ الْمَالِ وَأَغْنَيْتَ أَهْلَ الْآخِرَةِ بِحُسْنِ التَّوَجُّهِ إِلَيْكَ وَالنَّوَالِ فِي الْمَآلِ، وَأَنْ تُغْنِيَنِي بِغِنَاكَ فِي كُلِّ أَوَانٍ، يَا اَللّٰهُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا غَنِيُّ يَا مُغْنِي! يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ! يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ! آمِينْ!»

"Rahman ve Rahîm olan **Allâh**'ın ismiyle!

Ey **Allâh**! Bir olup (başkasının yardımıyla değil de) Zâtı(nın özelliği) ile zengin olan, münezzeh sıfatlar ve vasıflar (nitelikler) sadece kendisine has olan ancak Sensin! Ezelde ve ebedde hakîkaten Ğaniy (ihtiyaçsız) olansın, birsin, teksin, Samed'sin (her şey Kendisine muhtaç olup, Kendisi hiçbir şeye muhtaç olmayansın).

Zâtının zenginliği ve sıfatlarının nezihliği hürmetine Senden dilerim ki sonradan yaratılmış olan bütün varlıkların hallerini(n gerçek yüzünü) bana keşfettiresin, beni Zâtını (gerçek manada) birlemeye muvaffak kılarak her şeyden ihtiyaçsız kılasın, Kendi sıfatlarının (noksanlıklardan) nezâheti (arınmışlığı) hürmetine benim sıfatlarımı da (kötülüklerden) arındırasın.

Ey Muğnî (zengin kılan)! Ey **Allâh**! Zengin ancak Sensin, kullarından dilediklerini fânî metâ (mal) larla zengin kıldın, dilediklerini de mâneviyatın lezzetlerini onlarda kalıcı kılarak zengin ettin, dünya ehlini mal varlığıyla zengin kıldın, âhiret ehline ise (dünyada) Zâtına güzelce yöneliş ve âhirette ikramlar bahşederek zenginlik lutfettin.

Yine Senden dilerim ki her an ve zaman Zâtının zenginliğiyle beni zengin (ve ihtiyaçsız) kılasın. Yâ Allâh! Yâ Evvel! Yâ Âhir (en önce ve en sonra olan)! Yâ Zâhir! Yâ Bâtın (eserleriyle görünen, Zâtıyla gizli olan)! Yâ Ğaniy (zengin olan)! Yâ Muğnî (zengin eden)! Ey celâl ve ikram sahibi! Ey **Allâh**! Ey Rahmân! Ey Rahîm (çok acıyan)! (Bu yalvarışlarıma acı da dualarımı kabul eyle). Âmîn!" *(Ahmed el-Bûnî, Şemsü'l-me'ârif, matbû' nüsha, 4/105, mahtut nüsha, sh:1122; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:122-123; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât ve teysîrü'l-mühimmât bi zikri esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:53-54; Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtiku'l-fetk, sh:343; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:95; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:526; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 1/167-168; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:220-223, 535; İbnü Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:325-326; Eyyûb ibni Abdillâh, Havâssu esmâillâhi'l-hüsnâ, -Fezâilü'ş-şühûr ve'l-eyyâm kitabının devamında- sh:88, 104-105, Süleymaniye Kütüphanesi, Reşid Efendi Kısmı, no:2038)*

ÂYETE'L-KÜRSÎ VEFK-İ ŞERÎFİNİN HAVÂSSI VE FAZÎLETİ

Mâü'l-Ayneyn eş-Şenkîtî *(Rahimehullâh)*ın beyânı vechile; Âyete'l-Kürsî'nin şifa veren ve kişiye kâfi (yeterli) gelen vefk-i şerîfi, kendisini (nuska yaparak ve abdestli olmaya gayret ederek) üzerinde taşıyan kişiye; ümerânın, meliklerin ve rüesânın izzet, heybet, mutluluk, ilim, yücelik ve şereflerindeki kuvvetlerinin ihsan edilmesine vesile olur.

Bu vefk-i şerîfin vesilesiyle (gökten) bereketler iner, âfetler kalkar ve istekler gerçekleşir. Bu vefk-i şerîfte tasavvuf yolunun başında olanlar (mübtedîler) için (acayip) sırlar, nihayete ulaşmış olanlar (müntehîler) için de birçok nurlar vardır.

Bu vefk-i şerîfin kişiye kazandıracağı sıfatlar ve güzellikler olarak şunları sıralayabiliriz; dînî gayret, **Allâh-u Te'âlâ**'ya yönelmek, muvaffakiyet, kuvvet, (şerlere karşı) muhafaza, (düşmanlara karşı Allâh-u Te'âlâ'dan) yardım ve galibiyet, (kendisiyle alakalı kişiler tarafından) itaat, sevgi, muhabbet, kifâyet, korunmak, (korkulardan) hıfz-ü emân (güvence) içerisinde olmak, (âfetlerden) selâmet, şehirleri ve arazileri fethetmek, mülk, saltanat, rızık, bolluk, emirlik, gönül ferahlığı, ince anlayış, iyi ve güzel hal, sevinç, mal ve mevki bakımından artış, çoluk çocukta bereket, güzel hayat, çoluk çocuğun ve etrafındakilerin fesattan uzak olması, ince marifet ve ilimlere nâil olmak, hikmet ve hakikatleri konuşma (kâbiliyeti), hastalıkların şifa bulması, dertlerin ve elemlerin son bulması.

Bu vefk-i şerîfi misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımından yapılan bir mürekkeple yazıp bir miktar su içerisine koyup yazılar suya geçtikten sonra o sudan içen ya da bu vefk-i şerîfi nuska yapıp üzerinde taşıyan kişi; insanların kem gözlerinden ve nazarlarından korunur, harbe girse muhafaza ve yardım olunur, kendisini gören herkes sever. Hangi bir mekâna asılırsa orada hayırlar artar ve orası âfetlerden korunur.

Ayrıca bu vefk-i şerîf bayılmış bir sara hastasının üzerine asılırsa, o kişi anında kendine gelir.

Bir büyü neticesinde cinsî manada eşiyle birleşmekten bağlanan kişi bu vefk-i şerîfi misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımından yapılan bir mürekkeple yazıp bir miktar su içerisine koyup yazılar suya geçtikten sonra içerse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle bağı çözülür. Aynı şekilde bu sudan hummâ (yüksek ateş) hastalığına tutulan kişi içerse iyileşir.

Bu vefk-i şerîfi üzerinde taşıyan kişi **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle hırsızlardan, fesatçılardan, yol kesen eşkiyadan, yılan, akrep, böcekler ve yırtıcı hayvan gibi yerden çıkan her türlü zararlı haşerattan korunur.

Bu vefk-i şerîf kendisinde çok sırlar barındıran büyük bir koruma zırhıdır. Bu vefk-i şerîfin kıymetini bilip buna sarılan kişi birçok şeyden ihtiyaçsız kalır. Zira bundaki sırlar o kişiye kâfi gelecektir. Ancak şu kadarı var ki bunu üzerinde taşıyan kişi abdestli olmaya gayret etmelidir. Abdest alamadığı ortamlarda en azından teyemmüm etmelidir. Bu vefk-i şerîfi abdestsiz taşıyanın başına zâhiren ve bâtinen bir musibet gelmesinden korkulur. Gerçi ameller niyetlere göredir ama yine de bu hususa dikkat etmekte fayda vardır.

Bu vefk-i şerîf yakın ve uzak herkes için yazılıp içirilmeli ve üzerlerine asılmalı, zira bu Âyete'l-Kürsî'yi ihtivâ eden Kur'ân-ı Kerîm, ardından bâtılın gelemeyeceği azîz bir kitaptır, Hakîm ve Hamîd olan Zâtın tenzîlidir. *(Mâü'l-Ayneyn eş-Şenkîtî, Na'tü'l-bidâyât ve tevsîfü'n-nihâyât, 2/754-756)*

ÂYETE'L-KÜRSÎ'NİN VEFK-İ ŞERÎFİ

الله لا إله إلا هو	الحي القيوم	لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم
الحي القيوم	لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السموات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم
لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه
له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه
وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض
من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما
إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما	وهو العلي
يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما	وهو العلي	العظيم

الله لا إله إلا هو	الحي القيوم	لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم
الحي القيوم	لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السموات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم
لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه
له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه
وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض
من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما
إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما	وهو العلي
يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما	وهو العلي	العظيم

الله لا إله إلا هو	الحي القيوم	لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم
الحي القيوم	لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السموات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم
لا تأخذه سنة ولا نوم	له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه
له ما في السماوات	وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه
وما في الأرض	من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض
من ذا الذي يشفع عنده	إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما
إلا بإذنه	يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما	وهو العلي
يعلم ما بين أيديهم	وما خلفهم	ولا يحيطون بشيء من علمه	إلا بما شاء وسع كرسيه	السماوات والأرض	ولا يؤوده حفظهما	وهو العلي	العظيم